ÖZGÜR GENÇLİK

Aylık Gençlik Dergisi sayı: 9 Genç Başladık Genç Başaracağız Eylül 2004

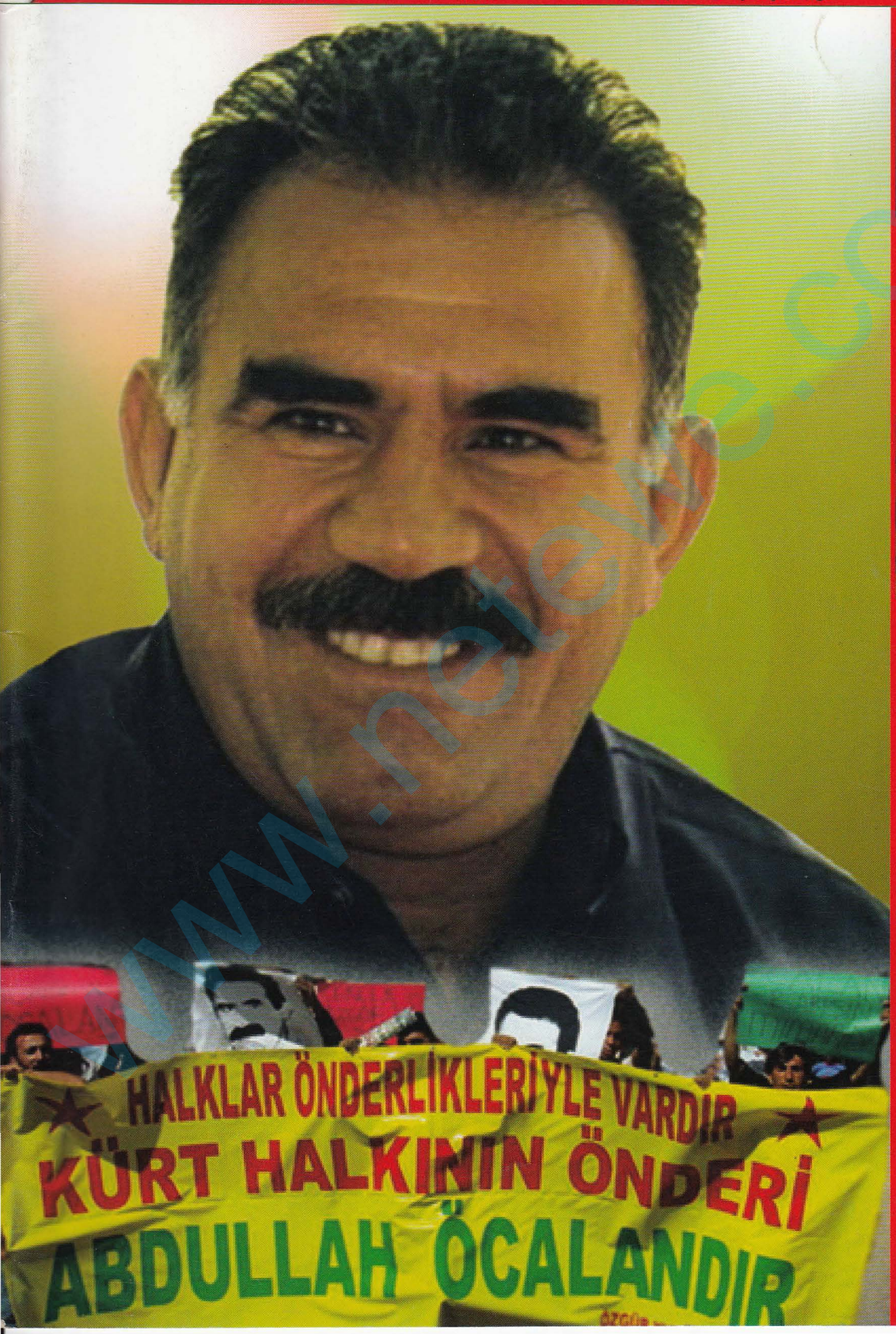

12 Eylül ve GENÇLİK

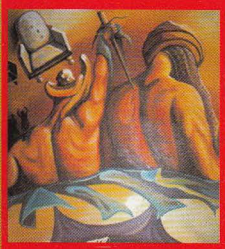

İhanet Özgürlük ve Demokrasinin Zaferiyle Bitecektir

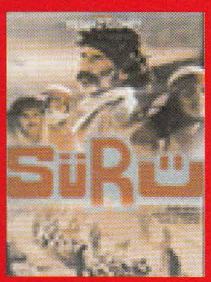

KÜRTLER ve SİNEMA

www.neler.com

TECAK

TEVGERA CIWANEN AZAD A KURDISTAN

WWW.TECAKONLINE.COM

Özgürlügün adresi...

Tüm TECAK gencligini bekliyor

www.netevre.com

Döner Kebap Haus

www.ararat-dresden.de
Alaunstr. 37
01099 Dresden

Tel. 0351 - 802 28 98
Fax 0351 - 216 76 72
Funk 0172 - 606 19 76

www.ratsweb.com

İçindekiler

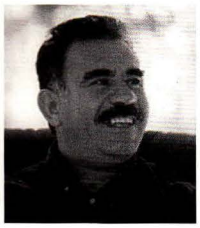

12 Eylül ve 15 Ağustos 2

12 Eylül ve Gençlik 5

12 Eylül Öncesi ve Sonrasıyla Gençlik 7

Kürt ve Türk Gençliğinin İttifakı 12

İhanet Özgürlük ve Demokrasinin Zaferiyle Bitecektir.....16

Gün İhanete Karşı Durma ve Apocu Çizgide Direnme Günüdür 20

Özgür Gençlik Manifestosu.....24

Eğitim Üzerine.....28

Hitler Faşizmi Kürdistan'da Sürüyor 31

Yıldızlaşan Bir Işık: Heval Cigerxwin 33

Yeni Yaşam Yeni İlişki Yeni Kadın 36

Victor Hugo 39

Avrupa'da Sivil Toplum Örgütlenmesi ve Kürt Gençliği 41

İlkay AKKAYA 44

Kürt'ün Aklı Gözlerindedir 48

Gisunlu Akrebin Kıskacındaki Yaşam 50

Kürtler ve Sinema 52

Artık Güneş Doğmuştu 59

Adres

Postbus 2263
5600 cg. Eindhoven
NEDERLAND

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Bundan tam 24 yıl önce yitirildi gençlik. O yıllarda doğmamız değiştirmiyor bu gerçeği. O yıllarda genç olanlar da yitirdi gençliğini; daha yeni doğanlar da... Çünkü onlar ondan sonra hiç genç olamadılar. Fiziksel olarak 18 yaşında olsa da 70'lik bir ihtiyar gibi arayışsız, günleri devirmek için zevk ü sefayı yaşayıp her şeye boş vermeyi esas almış ve en önemlisi de umudunu yitirmiş bir kuşak... '80 kuşağı...

Adına Özal gençliği mi, Avrupa gençliği mi ne denirse densin... Kendisi ve yaşadığı toplum hakkında hayati kararların alındığı siyaset dünyasına girmemiş, siyasallaşmaktan uzak duran her genç, kaybedilmiş bir mevzidir bizim için.

"PKK olmasaydı ne olurdu?" diye düşünmeden edemiyor insan. Bugün 12 Eylül faşist cuntasının durdurulabilmesinin, az da olsa demokratik bir gelişmeye zorlanmasının, sindirdiği ve bastırdığı topluma eskisi gibi gidememesinin ve gençliği mezara gömemesinin en önemli etkeni, 30 bini aşkın genç şehidi olan bu hareketin ve Kürt halkının inanılmaz mücadelesidir.

30 yıl önce de kan akıyordu, bugün de kan akıyor. Ama okyanuslar aşıldı ve şimdi sıra derede. Bir daha kanların akmaması ve barış ve özgür günler için bedel vermek gerekiyor. Bugün dökülen kan onun için. Mutlu bir dünya için gençlik, darbe ve ihtilal mağduru elbisesini yırtıp ayağa kalkmalıdır. İhanetlere, köleliğe ve sömürüye karşı daha fazla demokrasi daha fazla özgürlük için haydi!..

Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın!...

e-mail

ozgurgenclik@gmx.net

www.netewe.com

12 Eylül ve 15 Ağustos

"1980'lere dayanırken, yaşadığımız bu darboğazı iliklerimize kadar duymamız ve buna böylesine bir öngörüyle karşılık vererek çıkış yolları aramamız, bir yandan silahlı mücadele düzeyini geliştirme, diğer yandan bunu dıştan beslemeye çalışma ve 12 Eylül'ün ilk saldırısını boşa çıkarmaya çalışmıştır."

***

12 Eylül rejimi savaşımımıza bir tepkidir

Grubun 1970'lerdeki çıkışı ve çabaları, onu resmi politikayla karşı karşıya getirmiş ve kendisini özellikle bir ideolojik savaşın, giderek bir politik savaşım içinde bu iş silaha kadar gidebilmiştir.

Bildiğiniz gibi 12 Eylül rejimi, bu savaşımlara bir tepki olarak gelişiyor. Halen de Türk egemenlik sisteminin en baskıcı ve günümüzdeki ifadesiyle faşist bir türü olarak aşılmaya çalışılıyor. Bilindiği üzere düzen, daha ideolojik grup aşamasındayken üzerimize gelmişti. Komplolar ve dayandığı provokasyon mantığıyla grubu boğuntuya götürmek istiyordu. Bildiğimiz ilk şahadetler bu temelde oldu.

Devlet katliamlarla cevap veriyordu

Ve 1970'ler sonrasında devlet, işe resmen açıkça istihbarat örgütlerini de aşan bir biçimde başladı. Düzen değişikliğine doğru gidildi. Buna grubumuzun verdiği karşılık, PKK'yi 1978'de resmen ilan etmek oldu.

Şüphesiz politik savaşımda daha cesaretli bir adım atma kararlılığı kadar, artan sorumluluk, geleceğe daha çok yönlü hazırlık, yeni bir aşamaya geçiş anlamına geliyordu.

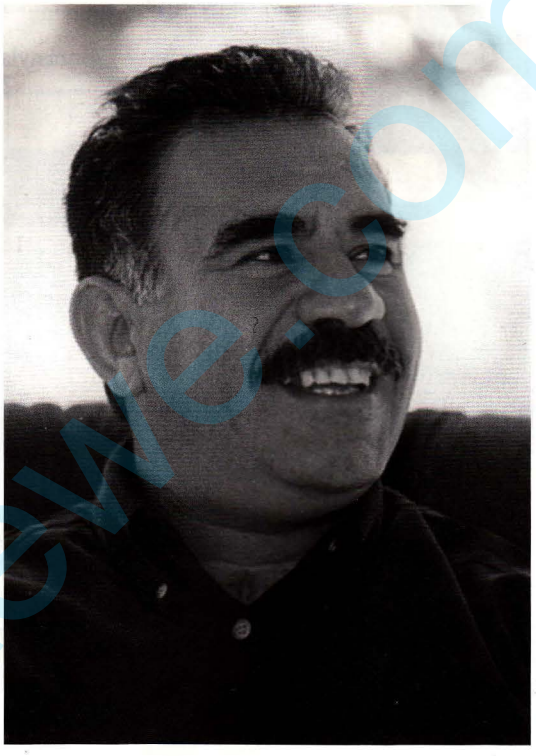

12 Eylül faşist askeri darbesine karşılık olarak politik savaşımdan silahlı savaşıma açıldık

Düzenin buna verdiği cevap ise, Maraş katliamı, ardından sıkıyönetim ve önlenemez PKK yükselişi karşısında 12 Eylül faşist askeri darbesiydi. Buna hareketimizin verdiği karşılık, silahlı savaşımı bir adım daha ilerletmek, yani politik savaşımdan silahlı savaşıma daha yoğunca yer vermek ve hedef sorularını açmak için mücadeleyi dışarıya taşırmak oldu.

Düzenin birinci planda hedefi haline gelmek, hele bunun ordu kökenli bir darbeyle çok açıkça karşılanması, olağanüstü düzene ve yeni taktik çabaya kesin ihtiyaç gösterir. Bu dönemin yaşanılan zorluğu da buradadır.

www.ntelve.com

Başarılacak devrimle karşı devrimin kıyasıya çekişmesi sürüp gidecekti

1970'li yıllarda grubun ortaya çıkışı ve sergilediği çabalar, resmi ideolojiyle karşı karşıya gelmesine neden oldu. 12 Eylül rejimi, bu savaşıma bir tepki olarak geliştirildi

Mücadeleyi ilerletmek durumunda olanları hazırlıksız yakalamışlardı büyük oranda. Daha çok 1970'ler Türkiye'sinde direkt Kürdistan'a yönelmemiş, biraz uykuda bir devletin daha çok sağ-sol kavgasına göre ayarlanmış bir emniyet, istihbarat ve yaklaşımı ve ortamından ve onun açıklarından yararlanarak çıkış yapan, gelişme kaydeden PKK'nin rüşeym halidir. Grupsal oluşum dönemidir.

Dolayısıyla çok hazırlıklar isteyen bir örgütlenme, bir eylem biçimi de değildi. Ama özünde eğer ısrarla çizgi devam ettirilirse, ya düzenle karşı karşıya gelinecek, ya düzen hızla ezip fazla kendini örselemeden sonuca gidecek, ya da baş edemeyecek, çok köklü hazırlık, yani düzen değişikliğine cevap verme durumuna gelecekti. Bu başarılacak devrimle karşı devrimin kıyasıya çekişmesi sürüp gidecekti.

12 Eylül'ün ilk saldırısını boşa çıkarmaya çalıştık

Böylesi bir darboğazın, tabii ki öngörüyle zamanında atılması gereken adımların atılmasıyla, tedbirlerin alınmasıyla karşılık verirsen yaşarsın. Aksi halde, tarihin tozlu sayfalarında bir kez daha kendini bulursun.

İşte 1980'lere dayanırken, yaşadığımız bu darboğazı iliklerimize kadar duymamız ve buna böylesine bir öngörüyle karşılık vererek çıkış yolları aramamız, bir yandan silahlı mücadele düzeyini geliştirme, diğer yandan bunu dıştan beslemeye çalışma ve 12 Eylül'ün ilk saldırısını boşa çıkarmaya çalışmıştır.

Partinin bu dönemde yapmak istediği çalışmalar, I. Konferans'ta açıklığa kavuşturulmaya çalışıldı. I. Konferans'ta yeni bir durum değerlendirmesi, olası gelişmelerin yönü, verilmesi gereken devrimci karşılık, başarılması gereken görevler ve özellikle döneme yetmeyen kişilik, çalışma tarzı, ağır hatalar, yanlışlıklar, eksiklikler bolca tartışıldı. Mahkum edilmesi gereken hususları mahkum etme, ulaşılması gereken sonuçlara da ulaşmak görev olarak belirlendi. Tabii ki uygulama ayrı bir meseledir.

PKK'ye mültecilik dayatılıyordu

Buna II. Kongre'yle daha da netlik kazandırmak istedik. Görüldü ki daha geriye çeken yaklaşımlar var. Objektif olarak ajanlık diyebileceğimiz, partiyle yürümeme, partiyi yürümekten vazgeçirme, direnmekten, ülkeye yönelmekten vazgeçirmenin çabaları söz konusu ve giderek daha da açığa çıkan provokasyonlar ve üzerine gittikçe daha da sırıtan, oldukça da inatçı ve **"ülkeye yönelemezsiniz, PKK'yi bundan sonra götüremezsiniz"** yaklaşımıydı.

Ülke dışında birçok grubumuzun mültecilik durumuna düşürülmesi ve hatta teslim olması dayatılıyordu. Türk sömürgeciliğine teslim olmuyorsan, emperyalizme, Avrupa'ya teslim ol! Bunun için yapılan biraz düşkünce yaşam ve zor dönemin artan zaaflarıyla oynama ve böylece PKK'yi yürüyemez duruma getirmeydi.

www.netlew.com

12 Eylül faşizmi dış cepheden vururken iç cephede de ...

12 Eylül faşizmi dış cepheden vururken, iç cephede de böylesine bir arkadan hançerleme, düşürme çabalarına karşı II. Kongre sonrasının bu yönlü savaşımı söz konusudur.

Bu dönemde geliştirilen **"Gelişme Sorunları ve Görevlerimiz"** broşürü ile **"Kişilik Problemi ve Devrimci Militanın Özellikleri"** değerlendirmesi vardır.

12 Eylül faşizminin özellikle zindana dayattığı işkence ve katliamına, içteki provokasyon uzantılarına verilecek en iyi cevap olarak 15 Ağustos Atılımı geliştirildi. Bu temel görevlere bağlılıkla karşılık verilmeye çalışıldı ve görünüşte kimsenin pek farkedemediği, ama ısrarla uygulanırsa çok önemli sonuçlara götürecek adımına ulaşıldı.

Bu değerlendirmeler de bir anlamda zaaflı kişilik üzerinde provokasyonun geliştirmek istediği tasfiyeciliğe karşı, PKK tanımını sağlam tutma, onun militan ifadesini somutlaştırma ve böylece PKK'yi bu zor yıllarda, sadece yaşatma değil, geliştirme çabaları oluyor.

PKK silahlı mücadeleye başlıyor

Diğer yönüyle en önemlisi de partiyi savaş pratiğine çekme, yeterli bir hazırlık veya asgari düzeyde de olsa ülkeye yönelme iradesini tekrar keskinleştirme, onu ortaya çıkarmakla yetinmeme, ülkemizin doruklarına yönlendirme ve böylesine tarihi bir anlamı imkan dahiline sokma çabaları var.

12 Eylül faşizmine 15 Ağustos Atılımı ile karşılık verilmeye çalışıldı

12 Eylül faşizmine, özelikle onun zindana dayattığı, işkence ve katliamına, içteki provokasyon uzantılarına verilecek en iyi cevap bu olabilirdi. Bildiğiniz gibi, 15 Ağustos Atılımı'na bu temel görevlere bağlılıkla karşılık verilmeye çalışıldı ve tarihimizin görünüşte kimsenin pek farkedemediği, ama ısrarla uygulanırsa çok önemli sonuçlara götürecek adımına ulaşıldı.

Her savaş bir insanın, bir ulusun zayıf yanları kadar, güçlü yanlarını da ortaya çıkarır

15 Ağustos Atılımı, bu anlamda 12 Eylül faşizminin açık darbeleri kadar, onun içteki tasfiyeciliğine de kararlıca karşı koyuşla yetinmeme, PKK'ye yeni dönemde savaşabilir bir konuma ve formasyona kavuşturma, militan tarzını yakalama denemesi de oluyor.

Ne kadar yetersiz olursa olsun, bu adımın böylesine bir gerçekleştirilmeyle de yakından bağlantısı var.

Her savaş bir insanın, bir halkın, bir ulusun zayıf yanları kadar, güçlü yanlarını da ortaya çıkarır. Yaşatacak özellikler kadar öldürecek özellikleri de sergiler.

www.netkue.com

12 EYLÜL VE GENÇLİK

Ferhat GÜMÜŞBOĞA

"12 Eylül başarılıdır. Başarısı yanlız kurduğu baskı rejimiyle sınırlı değildir. Toplumun devrimci dinamiklerini ezdi, gençliği her yönüyle susturdu. Bunun yerine dinci, gerici, Türk islam sentezi görüşüne dayandırılan bir kuşak ortaya çıkardı. 12 Eylül çok bilinçli bir şekilde gençliğe yüklenerek kendisini uzun vadeli kılmaya çalıştı. Kürt özgürlük mücadelesi her ne kadar bunu aşsa da bu gerici dalgayı bir bütün olarak ezemedi."

***

1970 yıllarında Türkiye kapitalizmin gelişmesiyle birlikte hızla artan sanayi fabrikalaşmaya Türkiye ve Kürdistan dokusunda da önemli gelişmeler yaşandı. Gelişen çeşitli sınıf ve katmanlarla birlikte gençlik kesiminde de önemi bir politikleşme, sosyalleşme ve özellikle öğrenci gençlikte önemli bir hareketlenmenin ortaya çıkmasına neden oldu.

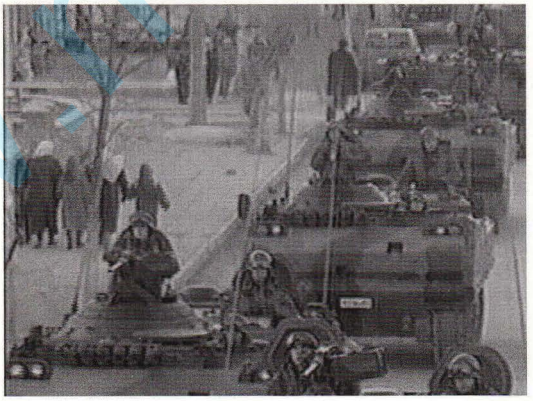

12 Mart darbesi ile gençlik sindirilmek istendi

Dünyadaki, ülkedeki, bölgedeki gelişmeler üzerinde yoğunlaşan, sorgulayan, etkilenen ve etkileyen bir gençlik, özellikle egemen sınıfları oldukça tedirgin etti. **12 Mart** askeri darbesiyle gençliği işkencehanelerde, zindanlarda büyük baskılar altına alarak sindirmeye çalıştılar. **Denizler, Mahirler** ve **İbrahimler** katledildi. Gençlik hareketi öndersiz bırakılarak gençliğin siyasi, sosyal ve kültürel mücadelesi bitirilmeye çalışıldı. Gençlik öncülüğünde, diğer emekçi sınıfların kazandığı demokratik mevziler *(sendikalar, dernekler, kooperatifler, kültürel kurumlar)* büyük bir baskı ve sindirme hareketiyle karşı karşıya kaldı. Kısacası 12 Mart'ta gençlik bir bütün olarak sindirilmeye çalışıldı ama başarılmadı. Yenilgi, geri çekilmeler kısmi oldu, kısmi darbe yenildi. **Başkan Apo**'nun da önemli oranda öncülük ettiği gençlik hareketi, tekrar toparlanarak devrimci mücadelede yoluna devam etti.

www.rojeve.com

12 Eylül'e adım adım

Gençlik mücadelesi öyle bir noktaya geldiki o günkü mevcut rejimi iktidardan düşürme seviyesiyle karşı karşıya kaldı. Rejim **12 Eylül 1980**'de askeri darbeyle kendisi için bu tehlikeyi önleyebildi. 1980'lerde Sovyetlerin Afganistan'a müdahalesi, İran islam devrimi gibi önemli gelişmeler, ABD için büyük tehlikeler teşkil ediyordu. Türkiye'deki devrimci mücadele büyük boyuta ulaşınca, ABD ve çeşitli Avrupa ülkelerinin desteğiyle söz konusu darbe gerçekleşmiş oldu. 12 Mart'ta sindirilemeyen gençlik, cuntanın ilanına kadar ki süreçte defalarca sıkı yönetimlerin ilan edilmesine, yoğun tutuklamalara ve işkencelere rağmen sindirilemedi. Sağ-sol çatışması, gençliği yozlaştırma vb. yöntemlerle de tam başarı sağlanamayınca, yani gençliğin devrimci muhalefetteki öncü rolü engellenemeyince 12 Eylül cuntasına başvuruldu.

Cunta solu ezmede başarılı oldu

Militanca tutum 12 Eylül ile kesintiye uğradı. Tüm demokratik hakları elinden alınan, bir bütün olarak susturulan toplum gibi gençlik de sindirildi. Cunta solu ezmede başarılı oldu. Ama Kürdistan gençliğinin zindanlardaki direnişi, **Mazlumların, Ferhat Kurtayların** kahramanca çıkışı ve **15 Ağustos Atılımı,** bu kuşatmayı yırttı. Ancak Kürdistan'daki büyük uyanış devrimsel atılımlara rağmen Türkiye ayağını oluşturamadı, burada zayıf kaldı ve zorlandı. Ama bu çıkış kesintisiz olarak günümüzde de devam ediyor.

12 Eylül öncesi ve sonrası gençliğin durumu

1980'ler kuşağı (gençliği) Türkiye ve Kürdistan'da son ideal kuşaktır. Bu kuşak şehirlere gelmiş, metropollere gelmiş, ama kapitalizmi yaşamayan, ona bulaşmayan kuşaktı. Geleneklerine bağlı, kararlı ve atılgan bir kuşak... Rejimi sorgulayan onu çözümlemeye tabi tutan, çağ ve dünya gerçeğiyle ilgilenen bir gençlik... **12 Eylül sonrası kuşak,** kapitalizmi yaşayan gençliktir. Bireyciliği kışkırtılan, bencil, zayıf bir kuşak...

68 kuşağının sembollerinden Deniz Gezmiş'in öncülüğündeki eylemden bir kare

12 Mart askeri darbesiyle gençlik önderleri Mahirler, Denizler, İbrahimler katledilerek devrimci gençlik hareketi bastırılmaya çalışılsa da gençlik sindirilemedi. 12 Eylül öncesi kuşak, son ideal kuşak olarak kapitalizme bulaşmamış, kararlı ve atılgan bir kuşaktı. 12 Eylül sonrası kuşak ise...

12 Eylül başarılıdır. Başarısı yanlız kurduğu baskı rejimiyle sınırlı değildir. Toplumun devrimci dinamiklerini ezmiş, gençliği her yönüyle susturmuştur. Bunun yerine dinci, gerici, Türk islam sentezi görüşüne dayandırılan bir kuşak ortaya çıkardı. 12 Eylül çok bilinçli bir şekilde gençliğe yüklenerek kendisini uzun vadeli kılmaya çalıştı. Kürt özgürlük mücadelesi her ne kadar bunu aşsa da bu gerici dalgayı bir bütün olarak ezemedi.

Öncü gençliğin bugünkü görevi; bireycileşen, yozlaştırıcı magazin kültüre bulaşmış gençliğin alternatifi, Mazlumların, Kemallerin yolunda yürüyen gençlik yaratmaktır.

www.nefes.com

12 Eylül Öncesi ve Sonrasıyla — GENÇLİK —

Muzaffer AYATA

"80 öncesi kuşak, kapitalist toplumun içine girdi ama onu yaşamadı. Ona karşı mücadele eden bir kuşaktı. 12 Eylül sonrası büyüyen gençlik ise artık kapitalizmle mücadele etmeyi, onunla çatışmayı bırakmış, kapitalizmi yaşayan, o sistemin ürünü olan insanlar olarak hazırlandı. Gençliğin bugün çok güçlü olmaması, dinanizminin ve hareketliliğinin toplumsal mücadele rolünü oynayamamasının temel nedenlerinden biri budur."

***

Olağanüstü koşulları açıklamak, sadece birkaç yıl içinde yaşanan olayları dile getirmekle mümkün değildir. Bazı olaylar tarihsel bir dönüm noktası yeni gelişmelerin olumlu veya olumsuz başlangıcı olurlar.

Türkiye'de bilindiği gibi güçlü bir devrimci gençlik hareketi vardı. Deyim yerindeyse bütün toplumsal muhalefete öncülük yapan, harekete geçiren bir konumdaydı. Tabii Denizlerin, Mahirlerin imha edilmesiyle beraber devrimci gençlik giderek örgütsüzleşmeye çekildi.

Generaller: "Sosyal gelişmeler ekonomik gelişmeleri aşmıştır"

12 Mart askeri darbesi, devrimci gençliğin bölünüp parçalanmasına rağmen toplumu fazla ezememiş, istediği hakimiyeti kuramamıştı. Toplumsal dinamikler daha güçlüydü. Kapitalizm yeni gelişiyordu. Şehirleşme, aydınlanma, küçük burjuva sınıfların açığa çıkması güçlü bir gelişim halindeydi. Bu, toplumda yeni bir sosyal yapılanma ve hareketlenmeyi getiriyordu. Gençlik hareketi ve kitle fazla ezil-

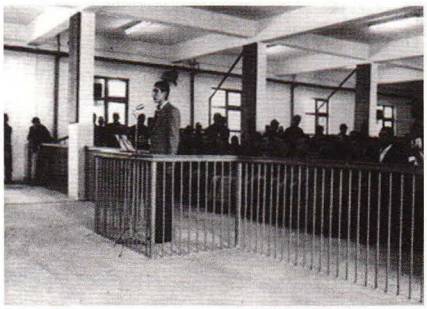

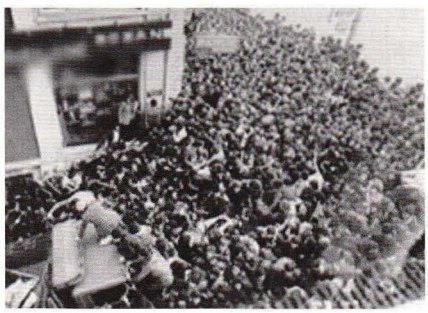

www.nefeme.com

'80 öncesi kuşak, Türkiye'nin en sol, devrimci, enerjisini toplumun hizmetine sunabilen kuşaktı

Bir de Türkiye'de politikayla ilgilinen araştırmacıların, bilimsel çalışmalar yapanların şu noktanın üzerinde durması gerekir: 12 Eylül öncesi insanlar köylerinden aşiretlerinden kopmuşlardı, şehirlere geliyorlardı; kapitalist sistemin içine çekiliyorlardı.

Ama diyebiliriz ki '80 öncesi kuşak, Türkiye'nin en sol, idealist, devrimci, toplumsal amaçlar uğruna mücadale edebilen, enerjisini toplumun hizmetine sunabilen kuşaktı. 12 Eylül'le beraber bu kuşak ezilmeye, bastırılmaya, dağıltılmaya çalışıldı. Geleceği karaltıldı, kökü kurutuldu. Türkiye'de ortaya çıkma koşulları yok edildi.

memişti. Devlet de bu konularda çok tecrübeli değildi. Genaraller sosyal gelişmelerin ekonomik gelişmeleri aştığını, buna çözüm bulmak gerektiğini söylüyorlardı. Bu konudaki çözüm de yasaları sıkılaştırmak, muhalif hareketleri kontrole almak, zayıflatmak ve ezmekti.

Gerici zihniyet, Türkiye'ye çok pahalıya patladı

Devlet ve ordu, demokratik reformlar yaparak toplumun gelişim dinamiklerini harekete geçirip demokratik bir rejime kanalize edeceğine, daha çok gericileşmiş, gelenekselleşmiş ve kalıplaşmıştı. Boyun eğen vatandaşları kontrole alarak sisteme hakim olmaktaydı. İşte bu zihniyet Türkiye'ye çok pahalıya patlayacaktı.

Daha sonraki yıllarda toplumsal gelişmeler hız kazanınca ordu faşişt güçleri örgütledi. MHP'yi bu konuda fazlasıyla kullandı. Sağ-sol çatışması altında her gün onlarca kişinin öldürüldüğü günler yaşandı bu yüzden. Toplum bir kaosa, belirsizliğe ve çözümsüzlüğe itildi. Devrimci hareket adeta iğdiş edildi.

Devrimci hareket de baskıcı rejimle uğraşmak ve sistemi değiştirmek yerine, devletin sokaktaki sivil kolu olan MHP ile bir boğuşmanın içine çekilerek, asıl hedeflerinden ve ihtiyaç duyulan örgütlenmelerinden uzaklaştırıldı.

Ve 12 Eylül...

Her şeye rağmen toplumda belli bir dinamizm vardı. Sıkıyönetimler bastıramıyordu onu. Bastıramayınca da özellikle Kürt hareketin gelişmesiyle beraber 12 Eylül askeri darbesi düzenlendi. Ülkenin her tarafında sıkıyönetim ilan edildi. Bütün sivil kurumlar etkisizleştirildi; parlamento da dahil tasfiye edildi. Son derece gerici, baskıcı, faşişt karekterli bir sistem hakim kılındı.

İdeolojik olarak da Türk islam sentezi devletin resmi görüşü haline getirildi. Yani sosyalizme, komünizme ya da demokratik anlayış ve zihniyetlere karşı hem islam hem de Türkçülük silahıyla karşı konacaktı. Devlet yukarıdan aşağıya doğru otoriter faşist zihniyetle insanlar üzerinde tahakküm kurdu.

Tabi burada sadece birkaç yılın işkencesi, yoğun tutuklaması, gözaltıları, baskıları söz konusu değildi. O dönemin en dinamik gücü gençlik olduğu için özel olarak gençliğe yönelik politikalar oluşturuldu.

Devrimci mücadele, tehlikeli ve korkulu hale getirildi. Kötülendiği için kitleler, öğrenci gençlik hareketi ve aydın kesimi, apolitikleştirildi, toplumsal idealleri ve amaçlarından koparıldı, baskı ve korku altında ağır ders programlarıyla boğuntuya getirilmeye çalışıldı.

12 Eylül sonrası durum

Hareket yok, mücadele yok, ideal yok, amaç yok, örgüt yok, eylem yok? Peki geriye ne kaldı? Gençlik enerjisini nasıl kullanacak? Böylece gençlik, basit ve bireysel sosyal yaşam alanına sıkıştırıldı, bireycileştirildi. Büyük bir dejenerasyon ve toplumsal yozlaşmanın önü açıldı. Savrulma diyeceğimiz toplumsal sapma ve saptırma olayı, günümüze kadar ağır bir biçimde etkisini sürdürdü.

Bu noktada diyebiliriz ki 12 Eylül, Kürtler de dahil Türkiye toplumu üzerinde en büyük tahribatı yaratan olaylardan biridir. Çünkü anayasal sistem de dahil her şey, devrimci demokratik güçlerin toparlanmaması ve ezilmesi üzerine kurulmuştu. Devlet tamamen sol demokratik güçlere kapatılmış; bütün mekanizmalar (medya, propaganda ve eğitim araçları) gerici ve sağcı bir çerçeveye oturtulmuştu.

İşte burada büyüyen gençlerin, çocukların o zihniyet içinde şekilleneceğini, o kültürü alacağını görmek gerekir. Alternatif oluşturulmayınca Türkiye'de demokratik güçler toparlanamadı. Tahribatlar ve savrulmalar yaşandı.

Gençlik bugün neden çok güçlü değil?

'80 öncesi kuşak, kapitalist toplumun içine girdi ama onu yaşamadı. Ona karşı mücadele eden bir kuşaktı. 12 Eylül sonrası büyüyen gençlik ise artık kapitalizmle mücadele etmeyi, onunla çatışmayı bırakmış, kapitalizmi yaşayan, o sistemin ürünü olan insanlar olarak hazırlandı. Gençliğin bugün çok güçlü olmaması, dinanizminin ve hareketliliğinin toplumsal mücadele rolünü oynayamaması-

Devlet ve ordu, daha çok gericileşmişti. Boyun eğen vatandaşları kontrole alarak sisteme hakim olmaktaydı. Toplumsal gelişmeler hız kazanınca ordu faşist güçleri örgütledi. MHP'yi bu konuda fazlasıyla kullandı. Sağ-sol çatışması altında her gün onlarca kişinin öldürüldüğü günler yaşandı bu yüzden. Toplum bir kaosa, belirsizliğe ve çözümsüzlüğe itildi. Devrimci hareket adeta iğdiş edildi.

nın temel nedenlerinden biri budur. Sadece bazı örgütlenmelerin rahatsızlığıyla açıklamak yetersiz kalır.

Tabii ki her şey bir noktada örgütsel çalışmak ve öncülükle ilgidir. Eğer doğru öncüler aydınlatılıp eğitilirse toplumsal gelişmeyi kimse durduramaz. Hem öncüler ortada yok, hareketler dağıtılmış ve ezilmiş hem de kapitalist baskıcı bir rejim altında insanlar politikadan, iddia ve amaçlardan uzaklaştırılmış, basit bireyci yaşam alanına terk edilmiş.

12 Eylül Kürt özgürlük mücadelesiyle aşıldı

12 Eylül'ün aşılması, büyük oranda Kürt hareketinin mücadelesiyle mümkün olabildi. Kürdistan'daki devrimci hareket ve gerilla savaşı, büyük bir sisteme karşı ideolojik askeri direniş ve mücadeleyi, Kürt halkında da bir uyanışı, bir aktiviteyi getirdi. On binlerce Kürt genci serhildanlarda, gerilla saflarında hareketin yükünü omuzladı. Büyük oranda hareketin önderliğini yaptı, ana gövdesini oluşturdu. Giderek kitleselleşti ve halkı da bu mücadeleye çekti.

Kürtler de savruldu

Tabi bu savrulmalardan Kürtler de payını almadı değil. Yüz binlerce Kürt metropollere atılmış, köklerinden koparılmış, daha sonra yurtdışına savrulmuştur. Adeta kovalanmış milyonlarca Kürt nüfusu, Türkiye metropollerinde ve Avrupa'da tarihsel toplumsal kültüründen acımasızca savrulmuştur. Bu savrulmayı çok derinlikli incelemek gerekir. Bu kadar bozulmanın, ülkeden, halktan, mücadeleden ve kendi kimliğinden uzaklaşmanın, Türkiye ve Avrupa'da sistemler içinde bu kadar kaybolmanın nedenlerinin iyi anlaşılması lazım.

Tabii ki mültecilik, topraklarından yani öz kültürden kopma, bütün uluslar için büyük bir tehlikedir. Belki de bundan daha büyük bir tehlike izah etmek çok zordur.

Halkın dört bir yana savrulması büyük tehlikedir

12 Eylül rejimiyle başlayan, arkasından baskı, zulüm, inkar, imha, buna karşı olan direniş, ülkenin yıkıma uğratılması, nüfusun ezilip dağıtılması, bir ucunun Avrupa'da savrulması, özellikle Kürt gençliğinin karşı karşıya bulunduğu çok büyük bir tehlikeyi dile getirir. Bu tehlikenin, Kürt sorununun çözüm bulmasıyla da tam aşılmayacağını görmek gerekir. Burada toplumsal ideallerin, amaçların, buna göre örgütlenmelerin oluşması gerekiyor.

Topraklarından kopan herkes için tehlike var

Türkiye bugün Ortadoğu'nun en güçlü devletlerinden biridir. Ama Avrupa'ya savrulmuş 1.5-2 milyona yakın Türk gençliğinin durumunun Avrupa'da hiç iyi olmadığını biliyoruz. Sistem içinde büyük oranda bir savrulma ve çürüme var. Demek ki topraklarından kopan herkes için bu tehlike var. Bu açıdan Kürtler, doğru örgütlenmek, kendi geleceğine, kimliğine, kişiliğine, insanlık onuruna sahip çıkmak için bu tehlikeleri doğru okumalıdır. Hiç de tehlikeyi hafife almayan hayat alanında kendi kendisini ayakta tutabilen bir örgütlüğün içselleştirilmesi, örgütlü olmayı her şeyin önünde tutması şarttır.

www.notenet.com

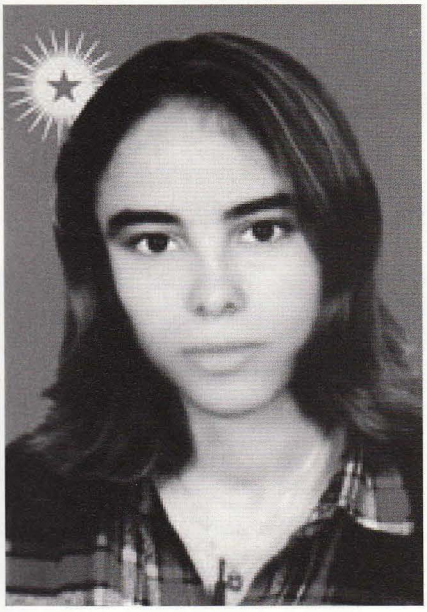

✪ Adı soyadı : **Gülistan Tutmaz**
Kod adı : **Gülistan (Beritan)**
Doğum yeri ve tarihi: **Mersin, 6 Eylül 1981**
Partiye katılım tarihi : **Mayıs 1999**
Şehadet tarihi ve yeri: **Aralık 1999, Kelareş-Güney**

gittiler güneşi avucunda eritenler
güneşe giden yolu
yürekleriyle döşemeye
geride bekleyen bazın biri ulusu
güneşe taşımaya gittiler

bir parça dünya koparacaklardı
güneşten
lazer ışını bakışlarıyla
dolu dizgin yağmurlu gecenin
karanlığında
kor kundağı güneşin sıcaklığını
eritenler

✪ Adı soyadı : **Fatma İdem**
Kod adı : **Silav**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**
Partiye katılım tarihi : **...**
Şehadet tarihi ve yeri: **7 Eylül 2004, Siirt**

Gülistan ve Silav arkadaşları saygıyla anıyoruz.
Onları yaşamımızda ve pratiğimizde yaşatacağız.

Yoldaşları adına Özgür Gençlik, Serxwebun ve Jina Serbilind çalışanları

www.netewe.com

KÜRT VE TÜRK GENÇLİĞİNİN İTTİFAKI

Mahir SAYIN

"Türk gençleri ulusal baskının doğrudan muhatabı olmasalar da, bu alan onların tüm sorunlarına nüfuz etmiş bir özellik taşır. Ulusal alandaki baskı sistemi, Türk gençlerinin karşısına da faşizan/faşist baskılar olarak dikilir. Yani otoritarizme ve faşizme karşı bir mücadele sürdürmek durumunda olan Türk gençliği, şovenizme karşı mücadeleyi üstlenmek ve bu alanda Kürt gençliğiyle tam bir birliktelik içinde olmak durumundadır."

***

Yazının başlığı Kürt ve Türk gençliğinin ittifakı olmasına karşın, elbette mesele değişik milliyetlerden tüm gençlerin ittifakı sorunu kapsamak ve yine genelde sürdürülen demokrasi ve özgürlük mücadelesinden bağımsız ele alınmamak durumundadır.

Meseleyi ele alırken Kürt ve Türk gençliğinin konumlanışının farklılıklarını ve kesiştikleri noktaları baştan iyi belirlemek gerekir.

Türk gençliği akademik olandan başlayarak genel demokratik mücadeleye genişleyen bir sorunlar ve sorumluluklar yelpazesi ile yükümlüyken; Kürt gençliği aynı sorumluluklar yanında, özel olarak sürmekte olan özgürlük mücadelesinin en ağırlıklı yükünü omuzlarında taşımak durumundadır. Açık ifadesiyle 20 yıllık gerilla mücadelesinin en ağır yükünü Kürt gençliği üstlenmiş ve hala bu sorumlulukla yüz yüze bulunmaktadır.

Sorunun bir başka yönünü de coğrafi konumlanış oluşturur. Kürt gençliği bu açıdan biri metropol ve diğeri de Kürdistan olmak üzere iki konumlanış içerisindedir. Kürdistan'da ise küçük bir azınlık olarak Türk gençleri bulunmaktadır.

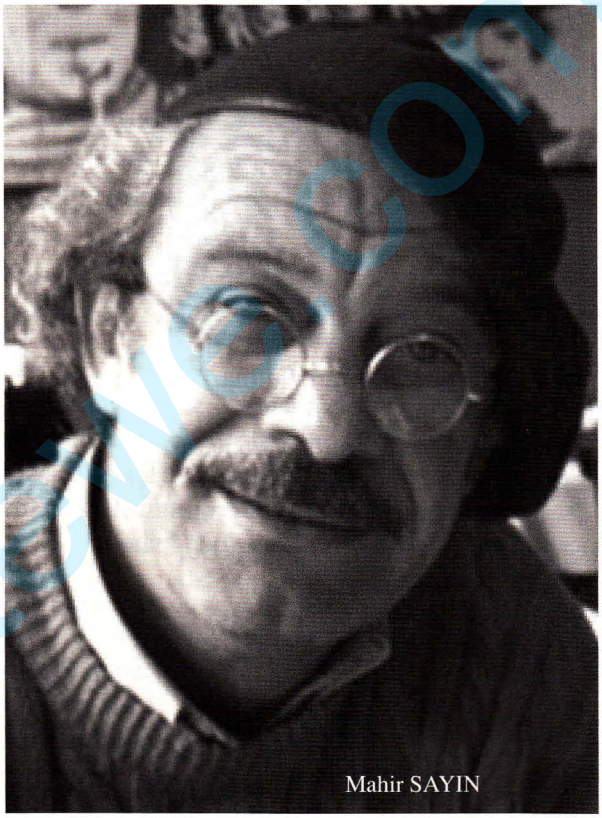
Mahir SAYIN

İttifak ve özdeşliğin reddi

İttifak sorunu kapsamlı bir içerik taşır. En genelinde **ittifak, örtüşmeyen ama benzer amaçları taşıyan farklıların güçlerini bir araya getirerek yarattıkları bir mücadele birliğidir.** Böyle kesişmeler, yaşama zıt uçlardan bakanlar arasında dahi gerçekleşebilir. Örneğin **Mao**'nun sınıfsal düşmanı olan **Çan Kai Şek**'le Japon işgaline karşı yaptığı ittifak böyle bir özellik taşır. **Mao** nihayetinde **Çan Kai Şek**'le çatışacağını pek ala bilmesine karşın, onu Japon işgaline karşı bir-

likte savaşmaya zorlar. Bilmektedir ki, **Çan Kai Şek**'in temsil ettiği ilişkiler Japon işgaline karşıdır ve aralarındaki sınıf farklılığının o an için bir engel olarak görülmemesi gerekir.

İttifak sözcüğü elbette ki böylesine uzlaşmazlıkların olduğu durumları anlatmak için kullanılmaz yalnızca. Gerçek bir demokrasi anlayışına sahip olanlar, her türlü farklılığın kendisini örgütlü olarak ifade etme hakkını da tanıyarak, farklılıkların harmonisini yaratmanın ifadesi olarak ittifaklar da gerçekleştirirler. Bu noktada ittifak kavramı geçici bir arada varoluş anlamından çıkarak, hemen tüm toplumsal ilişkilerin düzenlenmesine uzanan bir içerik kazanmaya başlar.

Tüm evren gibi toplumsal hayat da faklı olanlardan oluşur. Evrende birbirine en çok benzeyen iki şey, aynı enerji seviyesinde bulunan elektronlardır ama onlar da spinlerinin (dönüş yönleri) farklılığıyla birbirlerinden ayrılırlar; Ancak aynı yörüngeyi bir harmoni içinde paylaşmayı da becerirler. Yaşam, özdeşleşmeden harmoni yaratmaktan başka bir şey değildir.

Bireylerden, gruplardan, sınıflardan, cinslerden, milliyetlerden ve daha akla gelebilecek bir yığın farklılıklardan oluşan toplumsal yapı da varoluşunu ancak ve ancak farklıların harmonisini yaratmak suretiyle oluşturabilir ve sürekli kılabilir. Evrende egemen olanın farklı varoluş olduğunun bilincinde olduğumuzda, bu farklı varoluşları bir araya getirebilecek yolların yaratılması da varoluşun gereği olarak kabullenilmek durumundadır.

Güncel ve stratejik ittifaklar

İttifakları iki temel kategoriye ayırmak gerekir: **Güncel ve stratejik ititfaklar.**

Güncel ittifaklar, belli bir anda taleplerin çakışmasının yarattığı bir araya gelişleri ifade eder ve söz konusu talebin aktüalitesinin ortadan kalkmasıyla da bu ilişki son bulur. Örneğin herhangi bir yasanın karar organından geçmesini sağlamak ya da engellemek üzere yapılan ittifaklar böyle özellik taşır. Amaç gerçekleştikten sonra bileşenleri birleştiren de ortadan kalkmıştır. Yeni amaçların ittifakın bir başka biçimi almasına neden olabileceği gibi, böyle ilişkilerde ittifakı bileşenler arasındaki şiddetli çatışmalar bile izleyebilir. Yaşamın diyalektiği budur.

Stratejik ittifaklar ise, örneğin bir toplumsal dönüşüm projesinde ortaklaşma temelinde yaşamın birçok alanında çakışan taleplerin gerçekleşmesinde güçlerin bir araya getirilmesini ifade eder. Böyle bir ittifak denebilir ki, farklılıklar korunarak tüm toplumsal çelişkilerin temizlenmesi ve insanın insanla çelişkisinin son bulduğu noktaya kadar bile ilerletebilir. Böyle bir ittifak, bir siyasal parti[1] içerisinde olabileceği gibi, farklı yapılanmalar arasında da gerçekleştirilebilir. Ve tesbit edilen amaçlar doğrultusunda hedefe ulaşıncaya kadar varolan stratejinin gerçekleşmesinin taktikleri güncel kampanyalar olarak birlikte örgütlenir ve yürütülür.

Gençliğin ittifakı

Toplumsal bir kesim olarak gençliğin yüz yüze bulunduğu sorunlar, toplumun tümünün yüz yüze bulunduğu sorunlardan farklı değildir. Bunun yanında her özgül kesimin kendine ait sorunları da vardır.

Gençlik denildiğinde çoğunlukla lise ve üniversitede okuyanlar akla gelse de, elbette ki bu çok daha geniş bir kategori oluşturur. İşçi, köylü, küçük burjuva, burjuva gençlik kategorileri mevcuttur. Öğrenci gençlik, Türkiye sınıf mücadelesinde zaman zaman taşıyamayacağı ağır yüklerin altına girecek kadar atılganlaşmış, sosyalizmin gelişmesinde son derece önemli bir rol oynamıştır. Aynı şekilde bugün, genelde gençlik mücadelesi önceki on yıllarda görülenden gerilere düşmüş görünse de, Kürdistan gençliği, öğrenci olanından işçi ve köylü gençliğe tadar tarihsel bir rol oynamıştır ve oynamaya da devam etmektedir.

www.netwe.org

Kürt ve Türk gençliği arasındaki ittifak sorunlarını Kürdistan'da ve metropolde olmak üzere iki düzlemde ele almak gerekiyor

Ve esas ittifak alanını da metropollere yığılmış Kürt nüfus dolaysıyla da metropoller oluşturuyor. Ancak bu, özellikle Kürdistan'ın sınır şehirlerinin demografik yapısı dolayısıyla bölgedeki ittifak meselesini gölgede bırakmaz.

Metropollerdeki ittifakın iki temel alanı mevcuttur. Biri üniversiteli gençliğin sürdürdüğü akademik ve demokratik mücadele; diğeri de işçi/işsiz gençliğin sürdürdüğü sınıfsal, cinsel ve ulusal mücadelesi.

Elbette üniversiteli gençlik sözkonusu alanlarda da mücadele içerisinde yer almaktadır. Her iki alanda da Kürt ve Türk gençleri ortak mekanları ve ortak sorunları paylaşmaktadırlar. Bunlara ek olarak Kürt gençliğinin doğrudan yaşadığı ulusal baskı, başlı başına bir mücadele alanı yaratmaktadır.

Türk gençleri ulusal baskının doğrudan muhatabı olmasalar da, bu alan onların tüm sorunlarına nüfuz etmiş bir özellik taşır. Ulusal alandaki baskı sistemi, Türk gençlerinin karşısına da faşizan/faşist baskılar olarak dikilir. Yani otoritarizme ve faşizme karşı bir mücadele sürdürmek durumunda olan Türk gençliği, şovenizme karşı mücadeleyi üstlenmek ve bu alanda Kürt gençliğiyle tam bir birliktelik içinde olmak durumundadır.

Bakışını demokratik mücadeleye çeviren gençliğin, Türkiye'nin uluslararası işbölümünün bağımlı bir parçası olduğu gerçeğini görmezden gelmesi ve antiemperyalist mücadelenin dışında kalması düşünülemez. Kürt gençlerinin yaşamı da metropolde aynı koşullar altında belirlenir. Hatta Kürt gençleri, bu gerçekliği Türk gençlerine göre daha etlerinde, kemiklerinde hissederler.

Emperyalistlerin Kürt ve Kürdistan sorunu karşısında aldıkları tutumlar, onlara bu gerçeği daha derinden kavrama olanağı verir. TC devletinin 15 yıl yanına yaklaşamadığı **Abdullah Öcalan,** ulusal hareketin tasfiyesi amacıyla başlarında ABD olmak üzere[2] tüm emperyalistlerin içinde olduğu uluslararası bir komplo ile yakalanıp TC'ye verilmiş ve bununla da kalmayarak aynı komploya ulusal düzeyde alternatif örgüt yaratmak biçiminde devam edilmiştir.

Bu kısa çerçeve bize metropoldeki ittifakın temel doğrultularını da verir ve her iki gençlik kesimi de bunları birlikte üstlenmek durumundadır:

- **Akademik mücadele**
- **Sınıf mücadelesi**
- **Faşizm ve şovenizme karşı mücadele**
- **Emperyalizme karşı mücadele**

Kürt ve Türk gençleri, 60'lı ve 70'li yıllarda bu ittifakın örneklerini birlikte ölümlere gidecek düzeyde verdiler ve başarılı oldular. Ne var ki örgütlenme ve bilinç düzeyinin düşüklüğü, 80'li ve takip eden yıllarda aynı ittifakın sürdürülmesine imkan vermedi.

Kürdistan'da ise aynı mücadele alanları varlıklarını korumaya devam etseler de, bu alanda şovenizme karşı değil sömürgeciliğe karşı bir mücadeleden söz etmek gerekir.

Her ne kadar bugün ulusal hareketin genelinde TC içerisinde bir çözüm doğrultusu benimsenmiş olsa da, böyle bir benimsemenin ayrı devlet

kurma hakkının inkarı anlamına gelemeyeceği aşikardır. Kürt halkının talebi olan demokratik bir Türkiye, ayrı devlet kurma hakkını içermeyen bir çerçevede asla demokratik olamaz. Demokratik koşullar her halka kendi konumunu nasıl değiştirmek istediği konusunda da haklar tanıyan bir rejim olmak zorundadır. Bu hakkı kullanmaya kalkışan bir halk, o rejimin gerçekten demokratik olup olmadığının ayracını da ortaya koyar. Demokratik bir cumhuriyet bu anlamda sömürge ilişkilerine de son vermiş bir rejim olmak durumundadır. Bu anlamda demokratik bir Türkiye için mücadele vermek demek, sömürgeciliğe karşı da mücadele vermek anlamına gelir. İkisi arasında bir çelişki değil diyalektik bir birlik vardır. Bu anlamda Kürdistan'da yaşayan Türk gençleri de gerçek demokrat olabilmek için antisömürgeci mücadeleyi benimsemek zorundadır. Ulusal hareketin bugün yüz yüze bulunduğu dünya ve bölge koşullarında benimsemek zorunda kaldığı TC içi çözüm talebinin üzerine yatmak, bir tür egemen ulus şovenizmini içinde korumaya devam etmek anlamına gelir.

Sömürgeciliğe karşı mücadele, faşizme ve şovenizme karşı mücadeleyi içinde taşır. Bu durum özellikle sınır bölgelerinde ve Türk Kürt nüfusun bir arada yaşadığı bölgelerde özel bir önem kazanır. Bu durumda metropol için söylediklerimiz konusunda şöyle bir farklılık ortaya çıkar:

- **Akademik mücadele**
- **Sınıf mücadelesi**
- **Sömürgeciliğe karşı mücadele**
- **Emperyalizme karşı mücadele.**

Her iki alan için de en genel çizgiler içerisinde tesbit ettiğim bu ittifak ilkeleri, elbette her zaman hep birlikte karşılanmak durumunda değildir. Bu prensiplerin hepsi üzerinden stratejik bir ittifak gerçekleştirilebileceği gibi, bunların her biriyle ya da bunlara ait kimi taleplerle de geçici diyebileceğimiz ittifaklar gerçekleştirilir. Stratejik ittifaklarda olduğu gibi kısmi talepler için olan ittifaklar da ortak örgütlerin, inisiyatiflerin yaratılması, mücadele birliğinin sürekliliği açısından önemli bir ihtiyaç oluşturur.

Geçen onyıllar içerisinde gerek her iki kesimde olan milliyetçi etkilerin[3] ve gerekse demokrasi konusundaki çarpık bilinçlenme sonucu kalıcı ilişkiler yaratılamamıştır. Her iki kesimin yukarıda ifade ettiğim ilkeleri göz önünde tutarak yürütecekleri mücadeleler, kuşku yok ki tarafların birbirlerini anlamasını kolaylaştıracağı gibi, birbirlerine nasıl yakıcı bir ihtiyaç içinde olduklarını daha derinden kavramalarına yardımcı olacaktır. Akademik mücadeleden antisömürgeci mücadeleye kadar ortak kampanyalar ve bunlara ait örgüt biçimleri, Türkiye'nin bir devrim meselesi olan demokratikleşmesinde, tarihte olduğu gibi bugün de son derece önemli bir rol oynamak durumundadır.

(1) Bir siyasal parti de bir tür ittifaktır. Böyle bir yapılanma farklı siyasal partilerin bir çatı örgütünde bir araya gelmesi biçiminde gerçekleşebileceği gibi, tek bir partinin içindeki ilişkilere de bir ittifak gözüyle bakmak mümkündür. Her bir bireyin ayrı bir varoluş olduğunu kabul ettiğimizde, özdeşliği değil de farklılığı yaşamın gerçeği olarak benimsediğimizde, her bir bireyde diğerinden farklı taleplerin olabileceğini, bunların hepsinin bir parti programında yer almasının imkansızlığını bilerek, ortak olunanlar üzerinden ancak bir araya gelinebileceğini kestirmek zor olmaz.

(2) Emperyalizme teslimiyetin şampiyonluğunu yapan kimi kesimlerce Kürt halkının tek dostu olduğu iddia edilen İsrail'in MOSSAD'ının da bu komplonun içinde olduğu, artık bilinen sırlardan birini oluşturmaktadır. İsrail başka ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı yürüttüğü komploların bir benzerini de Kürtlere karşı yürütmüştür. Güney Kürdistan'da peşmergeleri eğitirken, TC'de de özel birlikleri eğitmekten geri kalmamıştır. İsrail ajanı **Victor Ostrovsky** *"Hile Yolu"* adlı anılarında, Srilanka hükümet kuvvetlerinin ve Tamil Tiger gerillalarının birbirine yakın iki kampta eğitildiklerini anlatır. Böylece MOSSAD çatışma içinde olan her iki kesimde de ilişkiler sahibi olup gerektiğinde kendi çıkarları doğrultusunda kullanma imkanlarını elde eder. Bu arada savaş üzeriden gelir elde etmeyi de ihmal etmez elbetteki. Srilanka ve TC bu açıdan çok iyi iki örnek sunarlar.

(3) Elbette burada egemen ulus milliyetçiliğinin oynadığı rolun iki kesim arasındaki ilişkilerin kopukluğunda belirleyici rolü oynadığını söylemek doğru olacaktır. Ne var ki, Türk şovenizmine karşı mücadeleyi bir prensip olarak benimsemiş olan bütün kesimlerle de kalıcı ve sağlıklı bir ilişkinin geliştirilebilmiş olduğunu söylemek olanaklı değil. Bu noktada rol sahibi olan tek etkenin milliyetçilik olmadığı da aşikardır. Dar bakış açıları, sekter yaklaşımlar, demokrasi konusundaki çarpık bilinçlenme, ilişkilerin gelişmesinin önünde ciddi bir engel olarak ortaya çıkmıştır.

İHANET

Özgürlük ve Demokrasinin Zaferiyle Bitecektir

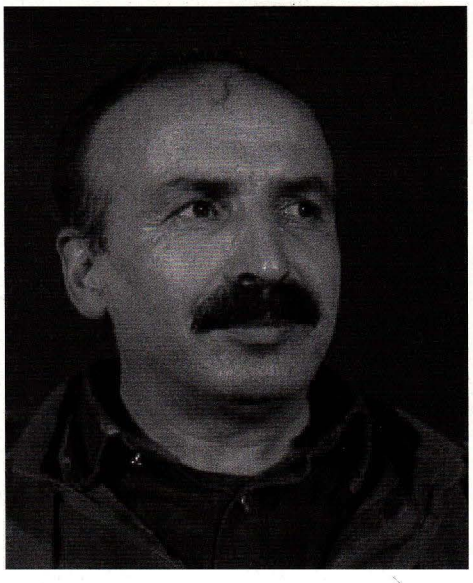

Kürt özgürlük mücadelesinin öncü kadrolarından Mustafa Karasu ile ihanet ve Kürt gerçekliği üzerine yapılan söyleşiyi okuyucularımızla paylaşıyoruz

- Kürt halkı ihaneti bol bir halktır. Kürt halkı içerisinde gelişen ihanetin tarihsel temelleri nedir?

-İhanet olgusu esas olarak, sömürü, sınıflı toplum, iktidar, egemenlik, emperyalizm süreçleriyle ortaya çıkan bir olgudur. İnsanlık ihaneti böyle tanımıştır.

Şu açıktır ki Kürdistan coğrafyası, tarihte ilk egemenlik altına alınmak istenen coğrafyalardan biridir. Çünkü imparatorluklar bu coğrafyanın etrafında oluşmuştur. Bu coğrafyanın stratejik önemi o dönemde de büyüktü, şimdi de öyledir. Böyle olunca tabii ki dış güçler, Kürt toplumunu etkisizleştirmek ve kontrol altına almak için yalnız şiddet araçlarıyla değil; ajanlaştırma, satın alma yoluyla Kürtleri egemenlik altına almak istemişlerdir. Bunun böyle bir tarihsel temeli var.

Kürdistan coğrafyasındaki ihanet boldur. Herhalde Afrika'nın veyahut da Latin Amerika'nın herhangi bir köşesindeki ülkeden daha fazla ihaneti tanıyan bir toplumdur. Bu, coğrafyasının önemi, ülke üzerinde diğer güçlerin çok fazla mücadele vermesiyle ilgili bir olgudur.

Şimdi şöyle bir örnek verelim: Cezaevinde itirafçılık oldu. Tabii en fazla da bizim davamızda, yani PKK'den çıktı. Çünkü sömürgeci devlet güçleri için bizim hareketimizin kökünün kazılması, iradesinin kırılması önemliydi. Şiddet araçları da, baskı da en fazla bizim hareketimize yöneltildi. Dolayısıyla da bizim hareketimizde diğer güçlerden daha fazla itirafçı çıktı. Bu, cezaevindeki sayımızın çok fazla olmasıyla da ilgiliydi ama biraz da 12 Eylül rejiminin PKK üzerinde yoğun olarak durması, tasfiye etmek istemesiyle ilgiliydi.

Kürdistan coğrafyasındaki ihanetleri de böyle açıklamak gerekiyor. Yani burada sorun, bireylerin kötülüğüyle, iyili-

"Kürtlerde birlik olmada zayıflık vardır.
Bir de örgütsel zaafiyet vardı.
Yani Kürtlerde
ortak örgüt olma,
yürüme zaafı çok fazlaydı.
İşte bunu bilen
egemen güçler,
herhangi bir isyan olduğunda,
herhangi bir Kürt örgütü
ortaya çıktığında,
onu bölme çabalarına
girmişlerdir."

ğiyle açıklanamaz tabii; o da doğru değil. Ama bir toplum üzerine bu yoğun baskı kurulursa, şiddet uygulanırsa; tabi insanların iradesi kırılıyor, teslim oluyorlar ve ihanet içine giriyorlar. Bunu böyle bilmek gerekiyor. Bu da süreklileşiyor tabii Kürdistan'da. Tabii zaman içinde giderek Kürt toplumu güçsüz kalıyor, iradesi kırılıyor, kendine güveni zayıflıyor. Bu da tabii önemli bir olgu.

- İşbirlikçilik nereden çıkar?

- İşbirlikçilik zayıflıktan ortaya çıkıyor. Mesela Kürdistan'da işbirlikçiliğin bir tarihsel derinliği var, kökü var. Bunu doğru bulmuyorsun ama, bazı yanlarıyla anlıyorsun yani. Zayıf kalıyor, yaşamak için işbirlikçiliğe başlıyor. Tabii ihanet daha da kapsamlı. Tümden kendi toplumuna inanmıyor veyahut da kopuyor. Çıkar için bu baskı ve zulümle oluyor, bazen ekonomik, sosyal çıkarla oluyor ya da itibar verilerek oluyor. Öte yandan Kürt gerçeğinde bazı olgular da var. **Başkan Apo** şöyle değerlendirdi: **"Kürt toplumunda tabii yetersizlik, zayıflık var. Egemenler yıllarca Kürt toplumu üzerinde ajanlığı, işbirlikçiliği geliştirdikleri için Kürt toplumu üzerinde nasıl oynanır biçiminde bir özel savaşı öğrenmişlerdir."**

Sonuçlardan egemen ülkeler sorumlu. Kürtler nasıl işbirlikçi yapılır, nasıl ajanlaştırılır konularında uzmanlaşmışlardır. Ama Kürt insanının zayıflıkları da var. Biraz koltuğuna girilirse, biraz kışkırtılırsa, işte senin hakkın yendi, senin için şöyle söylendi denildiğinde çabuk tahrike gelen duygusal bir topluluk özelliği de var. Biraz koltuğuna girdiğinde; sen şöyle yiğitsin, şöyle aslansın, senin şöyle hakkın var, sen şöyle akıllısın dediğinde kendini kaybetmesi, kaybederek dost olması gereken çevresine, akrabasına, yoldaşına karşı kışkırtılması söz konusu olabiliyor. Yani provoke edilmesi kolay olan bir toplumsal özellik var. Bununla da bağlantılı.

Yani ihaneti bol bir topluluk derken, onu Kürtlerin genlerinde böyle bir şey var biçiminde anlamak yanlış. Çok baskı ve zulüm uygulandığı için, vatanına sürekli egemen güçler tarafından hakim olunmak istendiği için ne yapılacaktır? O zaman sadece askeri güç yetmez, bir de içerisinde işbirlikçi ve hainlerini oluşturmak lazım. Ortadoğu gibi, Kürdistan coğrafyası gibi çok önemli bir yerde yaşıyorsanız, bunun bilincinde olmanız gerekiyor. Biz kendimiz belki bu kadar önemsemiyoruz. Ama dışımızdaki güçler, çevremizdeki büyük devletler, Kürdistan coğrafyasını ve Kürt'ün durumunu çok önemli buluyorlar, üzerinde duruyorlar.

Eğer sen kendi özgürlüğünü ve demokrasini tam sağlarsan, işte o zaman bu ajanlaştırmanın, bu işbirlikçiliğin temeli ortadan kalkar. Özgürlük ve demokrasi mücadelesi sürene kadar da herhalde bu sancıyı yaşayacağız.

Bugün Kürdistan'daki savaşın yarısı neredeyse özel savaştır. Yani *'Kürt toplumu nasıl işbirlikçi hale getirilir, bazı insanlar nasıl kandırılır, nasıl Kürt halkına ihanet ettirilir, kendi gerçeğinden uzaklaştırılır'* hesabı yürütülüyor. Bu gerçekten de Kürdistan tarihinin geçmişinden bugüne gelen, bir kader gibi olan durumdur. Bunun için ne gerekiyor? Eğer sen kendi özgürlüğünü ve de-

www.tetevi.com

mokrasini tam sağlarsan, işte o zaman bu ajanlaştırmanın, bu işbirlikçiliğin temeli ortadan kalkar. Özgürlük ve demokrasi mücadelesi sürene kadar da herhalde bu sancıyı yaşayacağız.

- İfade ettiğiniz toplumsal ve tarihsel nedenlerin Kürt özgürlük mücadelesine yansıması var. Dönem dönem PKK içerisinde gelişen tasfiyecilikler vardı. Peki bunun zemini nedir?

- Kürt isyanlarında da böyle ihanetler ortaya çıkıyor. Egemen güçler, böyle isyanlar veyahut da karşı mücadele başladığı zaman hemen *'içeride nasıl ajanlaştırırım, nasıl bölerim?'* hesabına giriyor. Biraz Kürt gerçeğinin de yatkın olduğunu görüyorlar. Kürtlerde birlik olmada zayıflık vardır. Bir de tabii ki örgütsel zaafiyet vardı. Yani Kürtlerde ortak örgüt olma, yürüme zaafı çok fazlaydı. İşte bunu bilen egemen güçler, herhangi bir isyan olduğunda, herhangi bir Kürt örgütü ortaya çıktığında, onu bölme çabalarına girmişlerdir. Bu açıdan tamam, bireylerin zayıflıkları vardır, örgütlerin veyahut da isyanların içinde ortaya çıkan yanlışlıklar vardır ama sadece bunlarla izah etmek de doğru değil. O zaman bu, Kürt özgürlük mücadelesinin ne olduğunu anlamamak olur.

Dünyanın en zor mücadelesi, Kürt halkının özgürlük mücadelesidir. Kürt halkının özgürlük mücadelesi kadar zorluklarla, engellerle karşılaşacak bir şey yoktur. Düşünün bir kere, Önderliğimiz için nasıl bir uluslararası komplo gerçekleşti? ABD'sinden Avrupa'sına, Rusya'sından Yunanistan'a kadar herkes işin içine girdi. Demek ki, önceden de farklı biçimde ilgileniliyor.

Eğer hareketimizin içten parçalanma, bölünme durumu olsaydı, aslında böyle bir operasyona girişilemezdi. Önderlik zamanında içte gelişen bütün provokasyonlar, tasfiyeci eğilimler boşa çıkarıldığı için dış operasyona, müdahaleye maruz kalmıştır. İşte son zamanlarda ABD ne diyor; askeri olmayan yöntemlerle üzerine gideceğim. Yani böleceğim diyor. Geçmişte içeride yapamadığı için öyle bir operasyona girdi.

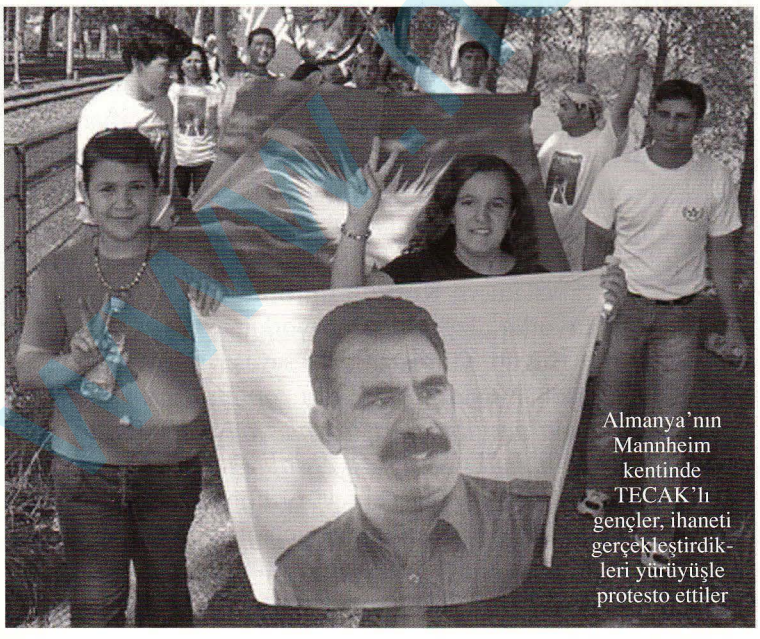

Almanya'nın Mannheim kentinde TECAK'lı gençler, ihaneti gerçekleştirdikleri yürüyüşle protesto ettiler

Şimdi bizim özgürlük hareketi tarihimizde de bunlar oldu. Biliyorsunuz, hem bizzat sübjektif olarak devletin örgütlendirdiği ajanlar, provokatörler oldu hem de Kürt gerçeğinden, yani Kürt'ün sosyalleşememesinden, Kürt'ün geriliğinden, Kürt insanının ideolojik felsefi düzeyinin derin olmamasından, özgürlüğe ve demokrasiye çok köklü bağlanmamasından dolayı ister istemez bireysel zayıflıklar, başka zayıflıklar ortaya çıkabiliyor. Kişileri tasfiyeci provokatif eğilimlere götürebiliyor. Kışkırtmalara gelebili-

Son ihanette dış parmak kesinlikle var. Düşünebiliyor musunuz, bunlar gitmişler ABD'ye aynen *"eğer bize destek verirseniz örgütü tasfiye ederiz"* demişlerdir. ABD'nin kendilerine vereceği herhangi bir destek olursa *"sol kanat"* dedikleri diğer kanadı *"tasfiye ederiz"* diyorlar. Yani açık destek istiyorlar. Hatta örgütümüzün içindeyken bunu yapıyorlar. Tabi YNK gibi başka bağlantıları da var.

yorlar. İşte Semir, Şener tasfiyeciliği oldu. Bunlar belirlidir.

Tabi kendi zayıflıklarımızı görüyoruz. Eğer güçlü bir ideolojik derinliği daha da fazla geliştirebilseydik, bunlar daha da aza inebilirdi. Ama şunu da görmemiz lazım. Bugüne kadar varlığımızı sürdürmemiz de, bizim provokasyonlara, ihanetlere, ajan provokatör faaliyetlere karşı iyi bir mücadele içinde olduğumuzu, ideolojik mücadele çizgimizin, şemamızın bunları boşa çıkardığını, bunları etkisiz kıldığını gösteriyor.

- Dış bağlantılardan da bahsettiniz. Direkt bir dış bağlantı aramak ne kadar gerçekçidir? Dış bağlantı var mı yani?

- İşbirlikçilik veyahut da ajan provokatör faaliyet yürütme, her zaman bire bir ilişki anlamına gelmiyor, çeşitli yönden etkileniyorlar yani. Bazıları dış güçler ya da belli birileri oturup kışkırttığı biçiminde bu durum ortaya çıkmıyor. Politikalarla etkileniyor. Çünkü sürekli bizim hareketimiz üzerinde ideolojik politik saldırılar var. Etkileme hareketleri var, böyle gelişiyor. Ama son ihanette dış parmak kesinlikle var.

Düşünebiliyor musunuz, bunlar gitmişler ABD'ye aynen *"eğer bize destek verirseniz örgütü tasfiye ederiz"* demişlerdir. Kendilerini bir grup olarak tanımlıyorlar. ABD'nin kendilerine vereceği siyasi ya da herhangi bir destek olursa *"sol kanat"* olarak niteledikleri diğer kanadı *"tasfiye ederiz"* diyorlar. Yani açık destek istiyorlar. Hatta örgütümüzün içindeyken bunu yapıyorlar. Tabi YNK gibi başka bağlantıları da var. Yani bunlar tarafından hazırlanmış, tahrik edilmiştir.

Ama objektif nedenlerden, yani kırılmadan kaynaklanan nedenleri de var. İnançsızlaşmışlardır, bitmişlerdir ve bunun sonucu da siyasi geleceklerini dış bir güce bağlamışlardır. E şimdi dış güçler tarafından içimizden çıkan güçler bize karşı yönlendiriliyor. Ancak bu harekete karşı olunursa, tasfiye edilme çabasına girilirse, bu harekete karşı savaş açılırsa değer buluyorlar. Bunlar da çeşitli dış güçler tarafından değer bulmak için tam bir ihanet düzeyinde, alçakça diyebileceğimiz şekilde Önderliğe ve hareketimize saldırıyorlar. Aslında ideolojik politik bir şeyleri de yok. Esas şeyleri, bizim ideolojik duruşumuzu, politik duruşumuzu tasfiye etmektir. Yani kendilerinin o yönlü bir gücü yok ama bizi tasfiye etme konusunda dış güçlerle işbirliği içinde oldukları, bunu da açık bir şekilde yürüttüklerini söyleyebiliriz.

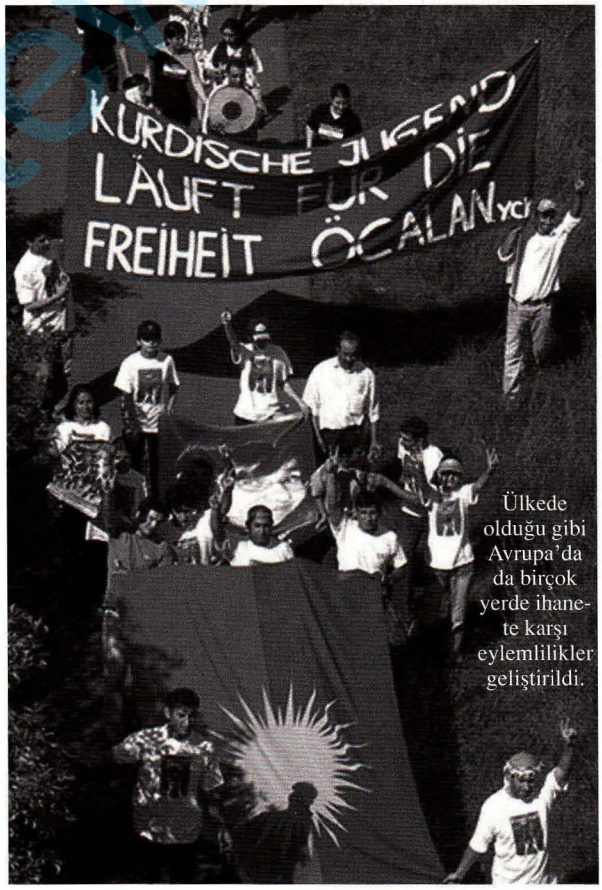

Ülkede olduğu gibi Avrupa'da da birçok yerde ihanete karşı eylemlilikler geliştirildi.

www.neleri.com

Gün İhanete Karşı Durma ve Apocu Çizgide Direnme Günüdür

Amed DİCLE
mereto_andok@hotmail.com

"İnsan kişiliğinde zıtlar hep birbirine yakındır. Birbirleriyle vardır. Birinin büyüklüğü, diğerinin boyutunu da belirler. Güzellik ve çirkinlik, ihanet ve direniş... Bu çelişkiler sarmalı sürekli birbiriyle mücadele içindedir. Bu mücadele, bir kişilik savaşımıdır. Apocu hareket özünde bir kişilik devrimidir. İnsanı kendi erdemleriyle bütünleştirme felsefesidir ve bu temelde gelişmiştir. Ama başından beri en alçak ve soysuz ihanetlerle karşı karşıya kalmıştır."

Tarihimize bakıldığında kahramanlıkların ve ihanetlerin her zaman içe içe geçtiğini görürüz. Uygarlığın beşiği Mezopotamya topraklarının sadık çocukları Kürtlerin özgürlükleri tarih boyunca gasp edilmiştir. Kürtler de doğal olarak buna karşı mücadele vermişlerdir.

Kürt halkının bu kadar baskı ve zulüm altında olmasının ve özgürlüklerinin gaspedilmesinin çeşitli nedenleri vardır. Bu nedenlerin en belirleyici olanı, Kürtlerin uygarlığın gelişiminde oynadıkları roldür. Kürtlerin yaşadığı coğrafya, böyle bir misyona sahiptir. Bu coğrafyada özgürlük arayışı ve mücadelesi sürmüştür.

İhanet ve ihanetçi, erdemsizliğiyle vardır

Baskı oldukça, direniş bir biçimde devam etmiştir. Mezopotamya topraklarında her zaman özgürlük ve insanca yaşama tutkusu var olmuştur. Hep sorulur, neden en çok Kürtler ihanete uğruyorlar? Bunun cevabı basittir. Kürtlerin özgürlük arayışları yüksektir. Her özgürlük ve güzellik mücadelesine karşı ihanetler olmuştur. Tarihte büyük insanlık mücadelesi verenlere karşı yapılan ihanetler hep göze çarpar. Büyük amaçlara, büyük güzelliklere karşı yapılan ihanet ve çirkinlikler de büyüktür. Kürtlerin özgürlük arayışları hep ihanetle anılmıştır. Kahramanlığın büyüklüğü, ihaneti erdemsizliğiyle büyük kılmaktadır.

İhanetin tanımı çok yapılır. Çok detaylı bir tanıma da ihtiyaç yoktur aslında. Olduğu ve yapıldığı gibidir. Zamanı ve mekanı da yoktur. Bir hastalıktır. Kendi sahibini bile yiyecek kadar çirkindir. Erdemsizliğiyle vardır.

www.mezopotamya.com

Varlığı, hiçliğindedir. İhanet ve ihanetin sahibi, insanlık erdemleri karşısında hiç oldukları için erdemsizdirler, yokturlar ve hiçlikleriyle insanlık tarihinde varolmuşlardır. Nerede insanlık adına bir arayış olmuşsa, orada insanlık değerlerinden kaçışı dayatanlar olmuştur; nerede erdem mücadelesi verilmişse orada erdemsizlik dayatılmıştır. İnsanlık erdemlerinden korkan güçler, tüm güzelliklerin tersini dayatmışlardır, karşı saldırıya geçmişlerdir. Buna ters bir duruşa girmişlerdir. Başka bir deyimle ihanet etmişlerdir.

Kürt tarihinin en çirkin, en vahşi ihanetleri Apocu hareket karşısında yapılmıştır

Apocu hareketin büyüklüğü, özgürlüğe olan yüksek tutkusu, kendisine yapılan ihanetleri de unutulmaz kılmıştır. En büyük direniş olgusu, bu hareketin şahsında defalarca somutlanmıştır. Apocu hareket, kahramanca direnişiyle her zaman insanlık erdemine büyük katkılar sunmuştur. Bu direniş halen devam etmektedir. Apocu hareket direnişini geliştirdikçe, Kürdistan'da yepyeni bir yaşamı yarattıkça, karşısında yapılan alçakça ihanetler de devam etmiştir.

Apoculuk insanlık değerlerine sahip çıkmayı kendisi için direniş gerekçesi yapmıştır

Apoculuk, insanlık değerlerine sahip çıkmanın yüceliği olurken, insanlık adına en utanç verici saldırı ve ihanetlerle karşı karşı kalmıştır. Ancak Apoculuk, her zaman ayaklar altına alınmış insanlık değerlerine sahip çıkmayı kendisi için bir mücadele ve direniş gerekçesi yapmıştır. İkiyüzlülüğün en kötü ve en çirkin örneklerine karşı yılmamış, insanın güçlü özelliklerini esas almış ve direnişi geliştirmiştir. Aslında ülkemizde ihanet halen tüm güncelliğiyle devam ediyor olsa da, Apocu felsefe bu çirkinliği mahkum ve tecrit etmiş ve yenmiştir. Kürdistan'da bundan sonra ihanetçiler çıksa bile, ihanetin kendisi yenilmiştir. Bu topraklarda çıkacak her ihanetçi, artık baştan yenik bir ihanetçidir.

Apocu hareket, başından beri en alçak ve soysuz ihanetlerle karşı karşıya kalmıştır

İnsan kişiliğinde zıtlar hep birbirine yakındır. Birbirleriyle vardır. Birinin büyüklüğü, diğerinin boyutunu da belirler. Güzellik ve çirkinlik, ihanet ve direniş... Bu çelişkiler sarmalı sürekli birbiriyle mücadele içindedirler. Bu mücadele, bir kişilik savaşımıdır. Apocu hareket özünde bir kişilik devrimidir. İnsanı kendi erdemleriyle bütünleştirme felsefesidir ve bu temelde gelişmiştir. Ama başından beri en alçak ve soysuz ihanetlerle karşı karşıya kalmıştır.

Son ihanet, özgürlük mücadelesini egemen sistemin hizmetçisi haline getirmeyi amaçlamıştır

Son dönemlerde halkımızın özgürlük umudu olan Apocu harekete karşı çirkin bir ihanet daha su yüzüne çıkmıştır. Yıllarca bu hareketin içinde kalmış, değer görmüş, ama bu hareketin erdemleriyle bütünleşmemiş, hareketin içinde olmakla birlikte en geri özellikleri kendisinde yaşamış bir grup, gelişen siyasal konjonktürü fırsat bilerek tarihimizin en ağır, en kötü ihaneti içine girmişlerdir. Bu soysuz grubun başını **Osman** ve **Botan** çekmektedir.

Kürt özgürlük mücadelesi, şimdiye kadar yarattığı değerleri korumayı ve halkın beklentilerine cevap olabilecek bir hamleye girmeyi esas alırken; bu korkak grup, halktan ve insanlık erdemlerine olan uzaklıklarından dolayı ihanetin en çirkinine bulaşmış, kendi geçmişlerine küfür edecek duruma girmişlerdir. Kürt halkına, Kürt halkının Önderliğine dayatılan uluslararası komplonun uzantısı biçiminde örgütlenerek halkımızın büyük emeklerle yarattığı değerleri kendi bireysel düşkünlüklerini yaşamak için başka güçlere peşkeş çekmeye çalışmışlardır. Çok basit kişiliklerden oluşan bu grup, **Başkan Apo**'nun geliştirdiği özgür birey ve özgür toplum projesini saptırarak, özgürlük mücadelesinin yarattığı özgür yaşamı bozmaya çalışarak, mücadeleyi parçalamayı ve egemen sistemin hizmetçisi haline getirmeyi amaçlamışlardır.

Teslim olanlar ancak uşaklık yaparlar

Bu grup halkımızın özgürlük taleplerini kanla bastırarak, ezmeye çalışarak, inkar ederek varlığını sürdüren güçlere teslim olmuştur. Bir de kendilerini barış inisiyatifi olarak tanımlıyorlar. Teslim olanlar barış yapamazlar. Teslim olanlar ancak uşaklık yaparlar. Hiçbir güç kendisine teslim olanlarla barış yapmaz, ancak onları köle olarak kullanır. Barışı, kendi öz güçlerine ve halkın gücüne dayananlar, halkın değerlerine bağlı olanlar yapar. Bunların barıştan, değişimden bahsetmeleri tamamen kendi çirkinliklerini kamufle etme çabasıdır.

Söz konusu bu grup, başka güçlerin himayesi altında özgürlük hareketini dağıtmaya çalışıyor. Kendilerini kaç paraya sattıklarını bilemeyiz, bilip bilmemek önemli değildir de. Ancak kendilerini her gün pazarladıklarını görüyoruz. Halkların özgürlük ve barış mücadelesini yürüten Apocu harekete saldırarak, gerici güçleri de överek varlıklarını sürdürmeye çalışmaktalar. Kendilerini kandırıyorlar.

Bu grubun değil Kürtlükle, insanlık erdemleriyle alakası yoktur

Bir halkın yokluğuyla, bir halkın kaderi ve onuruyla oynayarak hiç kimse var olamaz. Bundan dolayı bu grup yok olmuş, tarihe çirkin bir not düşürmüş ve halkın vicdanında mahkum olmuş kişiliklerden oluşmaktadır. Apocu hareketin bölgedeki ve Kürdistan'daki barış ve özgürlük mücadelesine saldırarak, halkımızı inkar eden güçleri baş üstü etmektedirler. Her gün AKP'yi överek sözde politika yapıyorlar. Halkımız, bu serseri mayın gibi ortalığı karıştırmak isteyen ihanetçi grubun övündükleri AKP'yi de, başka güçleri de çok iyi tanımaktadır. **'Düşünmezsen Kürt yoktur'** diyen, bütün varlığını halkımızın inkarı üzerinde kuran, bütün diplomasisini Kürt karşıtlığı ekseninde oturtmak isteyen AKP'yi övmenin bir anlamı vardır elbet. Bunun anlamı da tek kelime ile Kürt halkını bütün maddi ve manevi değerleriyle satmaya çalışmaktır. Bu grubun değil Kürtlükle, insanlık erdemleriyle alakası yoktur. Mücadelemizin yarattığı erdemlere saldırmaktadırlar. Her gün cesetleri parçalanan şehitlere saldırmaktalar.

Övündükleri AKP iktidarı, daha dün Siirt şehir merkezinde **Şehit Slav**'ın cesetini panzerin arakasına bağlayarak yerde süründürdü; Dersim'de şehitlerin kulaklarını kesti; Amed'te gerillaları vahşice katletti. Halkımızın özgürlüğü ve onuru için kahramanca direnen, gerektiğinde fedaice savaşan gerillaya saldırarak, kimi güçlere peşkeş çekmeye çalışarak ne olduklarını aslında ortaya koymuşlardır. Botan'ın, Osman'ın ve onlarla birlikte olanların mevcut durumda içinde bulundukları durum, insanın içine düşebileceği en çirkin durumdur. Mücadelemizi dağıtmaya çalışarak varlıklarını sürdürmeye çalışacaklar.

İhanete geçit yok

Nasıl ki ihanet hiçlikliğiyle var ise, bu ihanetçi çete grubu da hiçlikleri ve alçaklıklarıyla anılacaklardır. Bunlara ve sahiplerine karşı, halkımızın değerleriyle oynamak isteyen her güce karşı halkımız büyük bir direnişte dir ve bu devam edecektir. Bunlara karşı en amansız mücadeleyi verecek olan da gençliktir. Kürt gençliği, **'ihanete geçit yok'** şiarıyla büyük bir mücadele hamlesine girmelidir. Apocu felsefe etrafında şekillenen gençlik, ihaneti yerle bir edecek bir çaba içinde olmalıdır. Artık bizim topraklarımızda ihanet yaşamamalıdır. Eğer Kürt gençliği bugünden ihanetin kökünü her açıdan yok ederse, gelecek nesiller ihanetlerle karşılaşmayacak ve ülkemizde ihanet çizgisinin kökünü kazıyacaktır. Bunun için siyasal, ideolojik, askeri her türlü mücadele yöntemleri meşrudur ve esas alınmalıdır. Tek kelimeyle ihanet her açıdan mahkum edilmeli, yaşanmasına izin verilmemelidir. Halkımızın ve insanlığın başına getirilen bu çirkin belayı yaşatmamalıdır gençlik. Kürt gençliği, köleliğe ve uşaklığa boğun eğmeyerek özgür yaşam çizgisinde mücadelesini sürdürecektir. Kürt gençliği, insanlığın en derin özünü taşıyan kutsallık ve kahramanlık duruşuyla, ihanete ve düşürülmüşlüğe yaşam hakkı tanımayacaktır, tanımamalıdır.

www.netevre.com

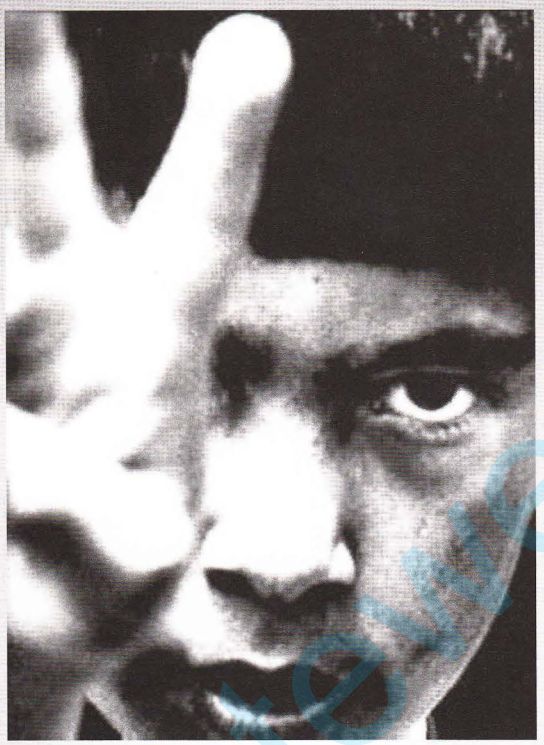

Kalkmışsa bir halk ayağa
Bir halksa tetikteki parmak
Bir halksa işkencedeki can
Bir halksa idam sehpasında asılan
Yani bir halksa
Ölse... ölse... ölse de...
Yaşama
Yeniden... yeniden... yeniden atılan
Kar etmez ne zincir ne de katliam
Boşunadır alçak boşunadır
Tükenmiş varlığın için çırpınman

www.cetele.com

Özgür Gençlik Manifestosu

IX. BÖLÜM: Aydınlanan Toplum Gerçeği ve Gençliğin Toplumdaki Konumu

"Toplumsal kesimler bilimle aydınlandıkça siyasal iktidara kitlelerin katılımı ya da ortak olmasının imkanları artmakta; böylece sömürü ve egemen iktidarların sınırlandırılmasının objektif koşulları doğmaktadır. Ayrıca bilim tekniğin yarattığı imkanlar ve oluşturduğu toplumsal bilinçlenme karşısında özgürleşme düzeyi gelişen bireyin arayışlarına cevap olamayan sistemlerin alabildiğine zorlandığı da açık bir gerçektir."

***

Gençlik ve kadın her zamankinden daha fazla toplumsal sorumluluk üstlenmekte, toplumsal eşitsizlik ve adaletsizliği giderecek yeni dinamikler olarak tarih sahnesine çıkmaktadır. Çağın toplumsal devrim güçleri kadın ve gençliktir

Bilinçli birey ve toplum, iradeli birey ve toplum demektir

Eskiden dar bir çevrenin uğraşısı olan bilimin tüm toplumsal kesimlere yayılması, toplumu ve bireyi öz yönetim gücüne kavuşturmuştur. Bilinçli birey ve toplum, iradeli birey ve toplum anlamına gelmektedir. Bu gelişmeler en fazla gençliğin konumunu güçlendirmektedir. Önceki çağlarda toplum içinde hem ekonomik hem de sosyal ilişkiler bağlamında tutucu toplum yapısına mahkum olan gençliğin, yaşanan gelişmelerle giderek daha fazla özgür düşünebilme imkanları ortaya çıkmış ve eskiye oranla çok daha fazla güç kazanmıştır.

Bilimsel gelişmelerin sosyal yapıda oluşturduğu bu bilinç öğesi, sorunların çözüm yöntemlerini değişime uğratmış, devletin ve toplumun daha şeffaf olmasının yolunu açmıştır. Bütün bunlar toplumun güç kazanmasında ve demokratik bir karaktere ulaşmasında önemli bir faktör olmuştur.

Toplumsal kesimler aydınlandıkça çelişkilerin çözüm yöntemi daha barışçıl olmakta ve şiddet eski önemini yitirmektedir

Siyasal rejimlere demokratik katılım, sorunların daha adil ve daha az tahribatla çözülmesine yol açmıştır. Bilim ve tekniğin gelişkinlik düzeyi, yarattığı birey ve toplum gerçekliğinin güçlü oluşu, toplumun klasik siyaset ve devlet biçimleriyle yönetilemeyeceğini kanıtlamıştır.

Toplumsal kesimler bilimle aydınlandıkça cehalet silinmekte, çelişkilerin çözüm yöntemi daha barışçıl ve demokratik olmakta, şiddet eski önemini yitirmektedir. Siyasal iktidara kitlelerin katılımı ya da ortak olmasının imkanları artmakta; böylece sömürü ve egemen iktidarların sınırlandırılmasının objektif koşulları doğmaktadır. Ayrıca bilim tekniğin yarattığı imkanlar ve oluşturduğu toplumsal bilinçlenme

www.neteye.com

karşısında özgürleşme düzeyi gelişen bireyin arayışlarına cevap olamayan sistemlerin alabildiğine zorlandığı da açık bir gerçektir.

Bilim toplumun hizmetine sokulursa yoksulluk ve eşitsizlik gibi birçok sorunun çözümünde büyük başarılar sağlanır

Bilimin tüm bu özellikleri ve sosyal yapıda yarattığı sonuçlar, onun kullanılma biçimini, bilim ahlakını önemli kılmaktadır. Doğru temelde, dengeli ve ilkeli kullanımı durumunda bilim teknik büyük ilerlemelere yol açacaktır. Tüm toplumun hizmetine sokulması halinde yoksulluğun, eşitsizliğin giderilmesinde; sağlık, eğitim, çevre vb. sorunların çözülmesinde büyük başarılar sağlanacaktır. Eşitsizliğe dayalı maddi zemini bilim teknik 20. yüzyılın ikinci yarısında büyük ölçüde parçalamış, bölgeler ve kıtalararası yakınlaşmaları sağlamıştır. Burada önemli olan, böylesi özgürleştirici bir gücün kim tarafından ve neyin yararına kullanıldığıdır. Önem kazanan, bilim ve tekniğe yön veren güçlerin niteliği ve yaklaşımı olmaktadır.

Bilim ve teknik, toplumsal adaletin ve sosyal eşitliğin sağlanmasında başat etken olabilir

Bilim ve teknik insanlığın ortak malıdır ve insan emeğinin birikimlerinin sonucudur. Dar bir sınıfın, zümrenin ya da etnik bir topluluğun tekelinde değil, tüm toplumun hizmetinde olmalıdır. Çağ gerçekliği, insanlığın ihtiyaçları bunu zorunlu olarak dayatmaktadır. Toplum yararına kullanılması halinde teknik özgürleştirici bir güç olarak rolünü oynayacaktır. Aksi takdirde gerici, kar hırsına dayanan, bencil çıkar gruplarının elinde insanlığı tehdit eden bir canavara dönüşebilir. Bu durum tamamen bilim tekniğin kullanılmasında hangi sosyal sınıf ya da kesimin hakim olduğuna bağlıdır. Bilim tekniği elinde bulunduran sosyal sınıfın insanlığın çıkarına bağlı olması ve onun ilerici karakteri, bilimin

Toplum yararına kullanılması halinde teknik, özgürleştirici bir güç olarak rolünü oynayacaktır. Aksi takdirde gerici, kar hırsına dayanan, bencil çıkar gruplarının elinde insanlığı tehdit eden bir canavara dönüşebilir.

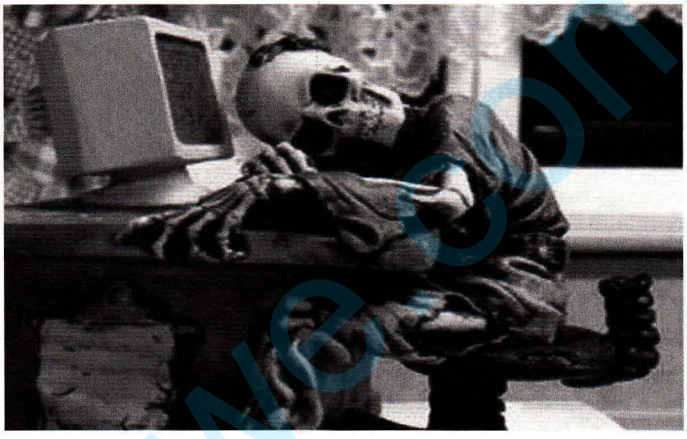

eşitlikçi ve özgürleştirici rolünü daha iyi oynamasına olanak tanımaktadır. İçinde yaşadığımız yüzyılda tekniğin yönetiminde ve bilimin kullanılmasında demokratik yönetimin gerçekleştirilmesi, toplumsal adaletin ve sosyal eşitliğin sağlanmasında başat bir etken olacaktır.

Küreselleşme ve kimlik sorunu

Tüm toplumsal kesim ve halklar kendi değerlerini yarattıkça ve bu değerlerini genel insanlığın değer ve kültürüyle birleştirdikçe, evrensel bir insanlık kültürü haline getirdikçe, süreklileşebilir, tarihte önemli bir yere sahip olabilirler. Bu bir yanıyla kültürlerin zenginleşme şansını da doğurmaktadır. Fakat günümüzde gittikçe zayıf kalan yerel kültür ve kimlikler silinmekte, egemen uluslarüstü sermayenin hakim kıldığı kültür ve kimlik, kendi tekellerinde tuttukları iletişim tekniği ve sermaye gücünün katkısıyla tüm topluma yayılmaktadır. Küreselleşmenin bu haksız ve olumsuz yönü ezilen halkların yerel kültür ve kimliklerinin demokratik ifadesini engellemekte, yabancılaşmayı, kimliksizleşmeyi doğurmaktadır.

www.neleme.com

İnsanlık sorunları, eski mücadele yöntemleri ve örgütlenme araçları ile çözülmekten uzaktır

Küreselleşen dünyada genelleşen çelişkilerin çözümü de genel olmakta, tüm toplumu ilgilendirmektedir. Başka bir deyişle **"küresel sorunlar küresel çözümleri"** gerekli kılmakta, buna göre mücadele yöntemleri ve biçimleri de farklılık göstermektedir. Mevcut koşullarda insanlığın, kadının, gençliğin ve halkların sorunları, eski mücadele yöntemleri, örgütlenme araçları ve biçimleri ile çözülmekten uzaklaşmıştır. Bilimsel gelişmeler sonucu oluşan sosyal gelişme ve değişim bunu geçersiz kılmaktadır. Oluşan yeni objektif zemin, günümüzde küreselleşmenin olumsuz sonuçlarına karşı daha gelişkin ve etkili örgütlenme modellerini ve araçlarını gerekli kılmaktadır. Hiçbir yerel, dar ve sınırlı örgütlenme ve mücadele yöntemi küresel sorunları çözme yeterliliğinde değildir.

Gençlik ve kadın, çağın toplumsal, çevresel ve cins eksenli sorunlarını çözebilecek iki temel etkili sosyal kesimidir

Emperyalist kapitalist sistem kendi eseri olan, ancak artık günümüzde engel olarak gördüğü ulus devlet olgusunu da aşarak giderek halklarla daha fazla dolaysız bir biçimde karşı karşıya gelmektedir.

Sermayenin sınırsız dolaşımı, çelişkinin tüm toplum ile uluslarüstü sermayenin arasında oluşu, çağımızda toplumsal sorunları çözüme götürecek güçleri de değişime uğratmış, yeni ve daha dinamik sosyal güçler gelişme olanağı bulmuştur. Gençlik ve kadın çağın toplumsal, çevresel ve cins eksenli sorunlarını çözebilecek iki temel, etkili sosyal kesimi olarak inisiyatif kazanmakta, sorumluluk almada öne çıkmaktadır. Gençlik ve kadın her zamankinden daha fazla toplumsal sorumluluk üstlenmekte, toplumsal eşitsizlik ve adaletsizliği giderecek yeni dinamikler olarak tarih sahnesine çıkmaktadır. Çağın toplumsal devrim güçleri kadın ve gençliktir.

Mevcut sistemlerden, küreselleşmenin olumsuz ve tahripkar sonuçlarından en fazla zarar gören, onun adaletsiz çarkları altında ezilen, baskıya ve şiddete maruz kalan, enerjisi egemenlikli sistem için kullanılan kesim, gençlik olmuştur. Dolayısıyla toplumsal adalet ve eşitliğe en fazla ihtiyaç duyanlar da gençler olmaktadır. Yüzyılımızda geleceği en fazla tehlike altında olan toplumsal kesim gençlerdir. Bu yüzden dar ulusal ve sınıfsal çıkarları aşan, insanlığı, tüm toplumu içine alan çözümler, gençlerin eşitlikçi ve özgürlükçü eğilimleriyle mümkün olmaktadır. Toplumsal sorunlara daha çıkarsız ve saf yaklaşımı, klasik sınıflı toplum uygarlığının yargı ve davranışlarından daha az etkilenmiş olması, daha adil çözümler üretmesinin nedeni olmaktadır.

Gençlik, küreselleşen dünyada yeni bir toplumsal kurtuluş gücü olarak tarih sahnesine geçmişten daha fazla çıkmaktadır

Yüzyılımızda gençliğin temel mücadele gücü olarak önem kazanması, çağımızın özellikleri, toplumun gelişim düzeyi ve bilimsel teknik gelişmelerin yarattığı objektif koşullarla ilgilidir. Emek sermaye çelişkisine dayalı klasik sosyal sınıflar varlığını korumakla birlikte, eskisine oranla dönüşüme uğramış, niteliği farklılaşmıştır. Çağımızda gençlik, klasik, sınıfsal, sosyal yapıların aşıldığı küreselleşen dünya gerçeğinde yeni bir toplumsal kurtuluş gücü olarak tarih sahnesine geçmişten daha fazla misyon üstlenerek çıkmıştır. Herhangi bir toplumsal mücadelenin yedek gücü ya da destekleyicisi değil, aksine toplumsal kurtuluşun temel gücüdür. Bu rolünü yüzyılımızın karakterinden almaktadır.

Mevcut egemenlik biçimleri, küresel uluslarüstü sermaye, kültürel, sosyal ve ekonomik olarak gençliğin sisteme demokratik katılımını kabul etmemektedir. Gençlik siyaset dışı tutularak toplumsal sorunlara ilişkin çözüm üretme ve karar alma süreçlerine katılmaktan alıkoyulmaktadır. Gerek resmi ve geleneksel toplum tarafından, gerekse devlet ve egemen kesimler tarafından siyaset dışında tutulmakta, sistem dışına itilmektedir. Yaş sınırı vb. nedenlerle siyasal or-

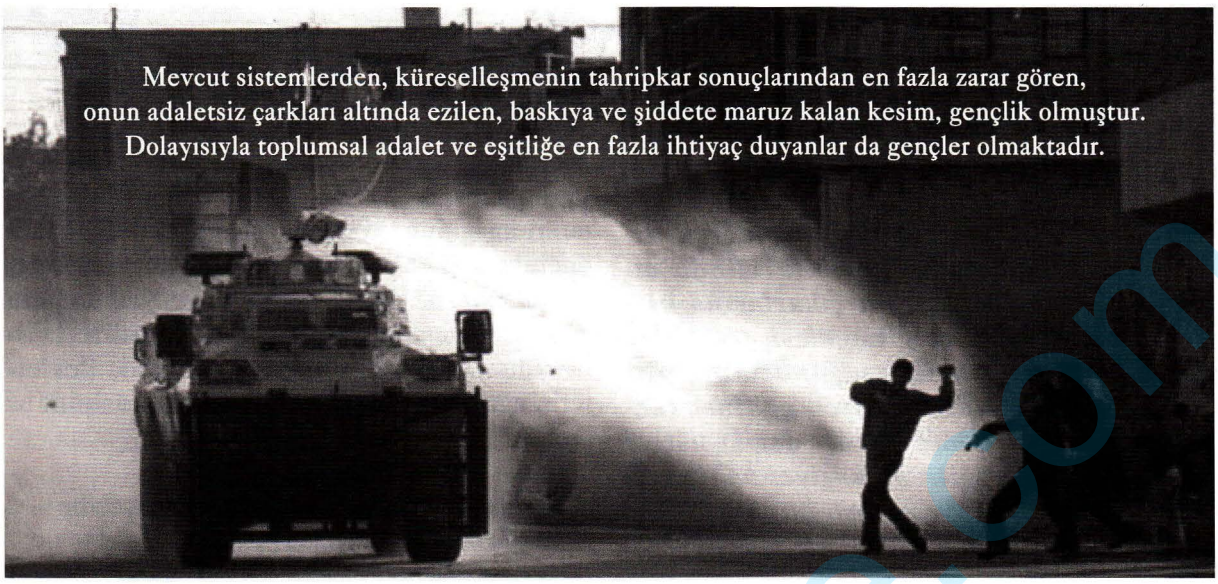

ganlara katılımı geciktirilmekte, böylece yenilikçi, değişimden yana bir toplumsal güç etkisiz kılınmak istenmektedir. Oysa gençliğin siyaset ve toplum dışı bırakılması, karar süreçlerinden alıkonulması, geleceğinin başka güçler tarafından ipotek altına alınması anlamına gelmektedir.

İster resmi toplumdan, ister mevcut egemenlik biçimlerinden kaynaklı olsun, var olan siyaset mekanizması toplumun özgür ve demokratik gelişiminin önünde engeldir. Bireysel ve toplumsal özgürlük, her kesimin siyaset mekanizmasına demokratik katılımı ile mümkün olabilir. Gençlik düşünce gücü, eşitlikçi ve adaletçi özellikleriyle egemenlikli siyaset mekanizmasını çözebilecek bir güç olarak şekillenmektedir.

Üretim kaynaklarının tek elde toplanması, toplumsal paylaşımın adil olmaması, gelir dağılımındaki dengesizlik, yoksulluk ve sosyal eşitsizliklere kaynaklık etmekte ve bunun içinde gençlik sosyal, kültürel ve eğitsel ihtiyaçlarını karşılayamaz duruma gelmektedir. Daha adaletli bir toplumsal paylaşım, gençliğin her türlü eğitsel, kültürel ve sosyal ihtiyaçlarını karşılayacak yeterlilikte bir toplumsal sistem, gençlerin istemi olarak öne çıkmaktadır.

Medya, spor vb. yollarla egemenlerin gençleri yozlaştıran girişimleri, apolitik ve asosyal kılma çabaları, düşünce gücünden yoksun hale getirme yönelimleri, en çok gençlikte rahatsızlık yaratmaktadır. Yine bu nedenle en aktif olarak gençlik mücadele azmi ve toplumsal kurtuluş arayışına girmektedir. Gençliği salt fiziksel bir güç olarak gören ve onun enerjisini mevcut anti demokratik sistemlerin yürütülmesinde kullanan egemen sistemlerin yaklaşım ve politikaları, gençliği mücadele verme zorunluluğuyla karşı karşıya getirmektedir.

Gençliğin yüzyılımızda öncü güç olması onun özellikleriyle bağlantılıdır

Yaşadığımız çağda en fazla gençliğin mücadele etme ihtiyacı ortaya çıkmaktadır. Egemenlerin baskı, şiddet ve tahakkümüne karşı gençlik, bir direniş gücü olarak gerici ilişkileri parçalayarak toplumsal ilerlemenin öncü gücü olma göreviyle karşı karşıyadır. Gençliğin yüzyılımızda öncü güç olması onun özellikleriyle bağlantılı olmaktadır. Toplumsal özgürlük mücadelesinde işçiler, esnaf vb. kesimler ekonomik çıkara dayalı olarak mücadele vermektedir. Ekonomik çıkar eksenli verilen mücadeleler dar ve sınırlı kalmaktadır. Oysa gençlik, hiçbir dar ekonomik talebe dayanmadan, çıkarsız bir mücadele verme özelliğine sahiptir. Toplumsal özgürlük ve adaleti yaratmada onun bu çıkarsız yaklaşımı, verilen mücadelenin sınırlı kalmasını engellemekte ve toplumun tüm kesimlerine güven vermektedir.

www.pteng.com

Eğitim Üzerine

Arjin GARZAN

"İnsanın gelişiminde önemi giderek artan eğitimin, egemen güçlerin elinde olması ve egemen güçlerin çıkarlarına hizmet etmenin ötesine gitmemesi, temel bir sorun olarak insanlığın gündemine girmek durumundadır. Gelişen eğitim araçlarından yararlanan birey değil sistem oluyor. Bireyin eğitimle kariyer sahibi olması, işin biraz da görünen boyutu."

***

Eğitim insan gücünün ve yeteneğinin açığa çıkarılarak faydalı şeylere kanalize edilmesidir

Çağdaş ya da geri diye kategorize edilen insanların neye göre nitelendirildiğine baktığımızda, içerisinde bulunduğu sistemin eğitim kurumlarına gidip gitmediğiyle ölçüldüğünü görürüz. Her sistemin üzerinde yükseldiği temel kurumlardan biridir eğitim. Bireyin gelişimini hızlandırması itibariyle de, tarihten günümüze her sistemin büyük bir önemle ele aldığı bir kurumdur. En genel anlamıyla eğitim, insan gücünün ve yeteneğinin açığa çıkarılarak faydalı şeylere kanalize edilmesidir. Toplumun, sistemlerin ya da devletlerin eğitime önem vermeleri de bundandır.

Her sistem kendisini eğittiği bireyde garantiye alır

Her sistem kendisini yarattığı bireyde garantiye alır. Bu bireyi de oluşturduğu eğitim sistemi içerisinde yaratır. Sistem kendisini eğittiği bireyde garantiye alıyorsa, eğitimin ne derecede önemli olduğunu daha iyi anlayabiliriz. Peki ilk insanlar eğitimin önemini ve gerekliliğini nasıl ele aldılar da bu bir sisteme dönüşerek bugüne kadar geldi? İlk eğitim verenler kimlerdi? İlk eğitim kurumları nasıl oluştu? Değerlendirmeye bu noktadan başlarsak eğitimin insan hayatında nasıl bir öneme sahip olduğunu daha iyi anlayabiliriz..

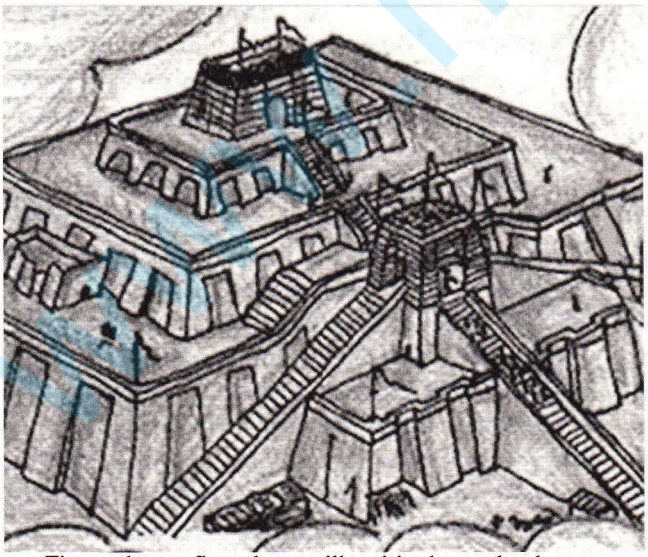

Zigurratlar sınıflı toplumun ilk eğitim kurumlarıdır

Zigurratlarda eğitim görenler, elit bir tabakadan olup devlete hizmet edecek düzeyde bir bilgi ve bilinç düzeyini açığa çıkarırlardı. Devletin dinsel öğelerle toplumu baskı altında tutması, eğitimin de bu çerçevede olmasını gerektiriyordu. Böylece din ilk toplumsal bilinç formu oluyor. Eğitimin kurumlaşmasıyla insan kendisini ve evreni keşfetse de elde ettiği bilgileri topluma aktarmada dini dogmaların engeline takılmaktan kendini kurtaramamıştır.

İlk çağlarda doğal bir öğrenim sistemi vardı

İnsanların ilk çağlarda yarattıkları değerlerle bu değerleri birbirine aktarmaları, doğal bir öğrenim sistemini oluşturuyordu. Yine anne tarafından çocuğa ilk öğretilenler eğitim öğretim sisteminin ilk nüveleriydi. **Annenin çocuğu yetiştirmedeki rolü ve öğreticiliği, onu ilk eğitmen yapmış ve bu rolü günümüze kadar da sürmektedir.** Neolitik çağda kadınların yanı sıra topluluk içerisindeki yaşlılar da tecrübelerini yeni nesillere aktararak bu rolü oynamışlardır.

Sınıflı topluma geçişle birlikte kendisini kurumlaştıran eğitim sistemine geçiş de söz konusudur. İnsanların yaratılan değerleri nesilden nesile aktarması doğal bir gelişme yaratırken; sınıflı topluma geçişle birlikte sisteme ve bu sistemin ayağı olan belli bir kesime hizmet eden eğitim kurumlarının oluştuğunu görüyoruz. Zigurratlar bunun ilk ve en iyi örneğidir.

Devlet eğitiminin ilk çerçevesi dindir

Zigurratlarda eğitim görenler, elit bir tabakadan olup devlete hizmet edecek düzeyde bir bilgi ve bilinç düzeyini açığa çıkarırlardı. Devletin dinsel öğelerle toplumu baskı altında tutması, eğitimin de bu çerçevede olmasını gerektiriyordu. Bu nedenle din ilk toplumsal bilinç formu oluyor. Eğitimin kurumlaşmasıyla birlikte insan kendisini ve evreni keşfetse de elde ettiği bilgileri topluma aktarmada dini dogmaların engeline takılmaktan kendini kurtaramamıştır.

Bilimin ve felsefenin önemli gelişmeler yarattığı süreç, Mısır, Babil ve Akad uygarlıklarında eğitim kurumlarının geliştiği sürece tekabül eder. Bu eğitim kurumlarından beslenen Yunan filozoflar ve bilimciler, helenizmin geliştiricisi oldular.

Feodal çağda eğitim alanları topluma açılmamıştır

Feodal uygarlık çağında ise eğitim kurumlarının geliştirilmesi yerine eğitim alanları oldukça dar tutulmuş, bilimin, felsefenin ve buna bağlı olarak insan düşüncesinin gelişimi en karanlık çağını yaşamıştır. Buna rağmen din ideolojisini yaymada etkili hatiplerin ortaya çıktığı bir çağ olma özelliğine sahiptir. Bu karanlık çağı geride bırakan ve düşünce gelişiminde devrim yaratan Rönesans en büyük gelişmeyi eğitim alanında yapmıştır.

Kapitalist sistem kendisini eğitimle ayakta tutuyor

Kapitalist uygarlık çağı, eğitim kurumlarının en çok geliştiği ve yayıldığı bir dönemdir. Sistemin kendisini bu kadar ayakta tutmasında eğitimin rolü tartışmasızdır. Verilen eğitimle birey, sistemi ayakta tutan temel güç haline getirilmektedir. Sadece okullar değil, basın yayın araçları da bireyin yönlendirilmesinde etkili bir şekilde kullanılmaktadır.

Asıl önemli olan husus, mevcut durumda eğitim araçlarının nasıl kullanıldığıdır? Bireyi hangi amaçlar doğrultusunda geliştirmektedir? Bireyin gelişme sınırı nereye kadar kabul görülmektedir?

Varolan eğitim araçlarına bakıp değerlendirdiğimizde şunu rahatlıkla belirtebiliriz; bireyin geliştirilmesinde önemli araçlar olmakla birlikte, yozlaştıran araçlar haline getirilmiştir. Bilişim ve iletişimde en etkili araç olan internet bunun en iyi örneğidir. İnsanlar istedikleri bilgilere anında ulaşabilmektedir. Ama aynı zamanda bireyi amacından uzaklaştıran, teknikleştirerek sorgulama kabiliyetini ortadan kaldıran bir araca dönüştürülmüştür. Çoğalan eğitim araçlarıyla birey, sistemin istediği doğrultuda yönlendirilebilmektedir.

Türkiye'deki eğitim sistemi ve Kürtler

Eğitim kurumunu en iyi değerlendiren ve bu kurumu kendi sistemini ayakta tutabilecek düzeyde değerlendiren ülkelerden biri de Türkiye'dir. Türkiye'deki eğitim sisteminin Kürtler üzerindeki etkisi de ayrı değerlendirilmesi gereken bir konudur. Özetle değerlendirecek olursak, Kürtlerin eğitim kurumlarından yoksun bırakılması, çağın dışına itilmesini beraberinde

getirmiştir. Varolanın da asimilasyon politikasını hayata geçirmeye dönük olması, Kürtlerin kimliksizleştirilmesiyle birlikte, kendi ulusal çıkarları yerine Türk devletine hizmet eder pozisyona getirilmiştir. Yine tüm eğitim kurumlarında zora dayalı, ordu eğitim sistemini uygulayarak, bu kurumları bireyi kişiliksizleştirme yuvalarına dönüştürmüştür.

Eğitimden birey değil sistem yararlanıyor

İnsanın gelişiminde önemi giderek artan eğitimin, egemen güçlerin elinde olması ve egemen güçlerin çıkarlarına hizmet etmenin ötesine gitmemesi, temel bir sorun olarak insanlığın gündemine girmek durumundadır. Gelişen eğitim araçlarından yararlanan birey değil sistem oluyor. Bireyin eğitimle kariyer sahibi olması, işin biraz da görünen boyutu.

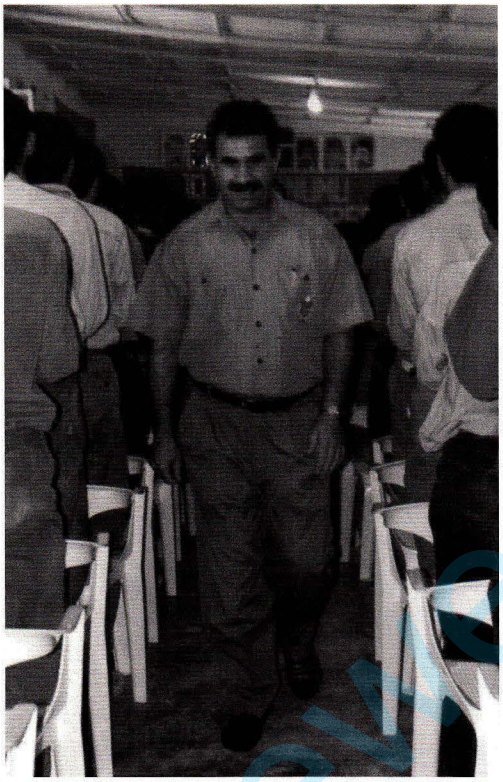

Egemen güçler bireye verdikleri eğitimle maneviyatı ortadan kaldırırken; Apocu eğitim tarzında insanı maddi ve manevi yönleriyle geliştirme vardır

Bu çark sorgulanmalı ve mücadele verilmeli

Asıl önemli olan, bu çarkın nasıl ve hangi güçlerin lehine döndüğünü anlamak, yine doğru kullanılmayan ve bilimi de tekeline alarak bireyin gelişim mekanizmasını kendi çıkarı doğrultusunda yönlendiren sistemi sorgulayarak, buna karşı en haklı mücadeleyi vermektir. Tam da bu noktada, Kürt özgürlük mücadelemiz faaliyetlerinin esasını eğitim üzerine geliştirmiştir.

Tüm sistemler açısından önemli bir yere sahip olan eğitim faaliyetinin, bireyin ve toplumun özgürlüğünü hedefleyen bir hareket açısından çok daha yakıcı olacağı kaçınılmazdır. Bu nedenle çıkışından günümüze Apocu hareketin, aynı zamanda bir eğitim hareketi olduğunu rahatlıkla belirtebiliriz.

Apocu eğitim tarzı

Başkan Apo bulunduğu tüm alanları eğitim alanına çevirerek bireyin gelişiminde en etkili olan bu kurumu, özüne uygun bir temele oturtmuştur. Egemen güçler bireye verdikleri eğitimin sonucunda maneviyatı ortadan kaldırırken; Apocu eğitim tarzında insanı maddi ve manevi yönleriyle geliştirme vardır.

Başkan Apo, **'Bir Halkı Savunmak'** kitabında duygusal ve analitik zekanın optimal dengesini yakalayacak tarzda bir eğitimin geliştirilmesinden söz ederek eğitim faaliyetlerinin esasını daha da derinleştirmiştir. Apocu eğitim tarzında insanın kendisini ve toplumu tanımasıyla birlikte dönüştürmesi esastır. Kendisini tanıyan birey, toplumu geliştirmede ve dönüştürmede etkili bir sonuca ulaşabilecektir.

Apocu tarzı esas alarak her alanı eğitim alanına dönüştürmeye ihtiyaç vardır

Özgür toplum ve özgür birey hedefiyle yürüttüğümüz mücadelemizin yarattığı eğitim alanlarını doğru değerlendirmek kadar, Apocu tarzı esas alarak her alanı eğitim alanına dönüştürmeye ihtiyaç vardır. Egemen güçlerin kendi çıkarları için kullandıkları eğitim araçlarını insanlığın hizmetine sunmak ve ideolojimizi hayata geçirmenin de yolu budur.

www.ndeye.com

Hitler Faşizmi Kürdistan'da Sürüyor

Özcan ŞEVKİ
ozcansevki@hotmail.com

"Hitler'in zulmü bugün ülkemizde tekrarlanıyor. Halepçe, Şırnak, Enfal, Qamişlo, Maraş, Lice'de ve köylerimizde yapılanlar yetmiyormuş gibi... Yetmiyor onlara. Çünkü insanımız onurundan taviz vermiyor."

***

II. Dünya Savaşı'nın üzerinden 60 yıllık bir zaman geçti. Savaşın bedelini dünya halkları çok ağır bir biçimde ödedi. Milyonlarca insan, faşistlerin ve emperyalistlerin dünya hegamonyası uğruna yok edildi. Sonuç kan, gözyaşı ve büyük bir insanlık dramı oldu. Hitler'in vahşeti bugün bile görülebiliyor. Almanya'daki toplama kamplarına bakıldığında tarih daha dün gibi gözlerimize ışık tutuyor. Cayır cayır yakılan insan

cesetlerinin burun kemiklerimizi kırarcasına duvarlara sinen kokusu halen canlı...

Hitler'in zulmü bugün ülkemizde tekrarlanıyor. Halepçe, Şırnak, Enfal, Qamişlo, Maraş, Lice'de ve köylerimizde yapılanlar yetmiyormuş gibi... Yetmiyor onlara. Çünkü insanımız onurundan taviz vermiyor.

Halkın seçtiği belediye başkanları yok edilmek isteniyor. Yoksul Kürt mahallerinde operasyon adı altında halkın malına, canına, güvenliğine kast ediliyor.

**Ama Hitler başarısız olmuştu.
20 milyon Sovyet vatandaşı ölse de!..
Bugünün Hitlerleri, Kürtlerin
kendi ulusal hakları için gerekirse
binlerce şehit verebileceğini gördü.
Ne Enfal, ne Maraş,
ne de Lice katliamları mücadelemizi
durdurmadı. Aksine bize bunları
yaşatanlar bugün rezil durumdalar.**

Köy boşaltmalar yeniden arttı. Bir köy... Koca bir köy. 150 hanelik... Her hanesinde en az 4 insanın yaşadığı bir köy. Nereye gidecek o insanlar? Tarlası ve hayvanlarıyla geçimini sürdüren bu insanlar hangi kentin varoşlarında sığıntı gibi yaşayacaklar?

"Bunlar PKK'lidir. PKK'lileri barındırıyorlar, destek veriyorlar" diyerek seçilen evlere zifiri karanlıkta baskın yapan devletin silahlı güçleri, daha körpecik olan çocukların gözlerine soğuk namluları tutuyor. Çocuğunun gözü önünde dövülen babanın kırılan onurunu kim tamir edebilir? Gözünde kahraman olan babası, etrafındaki on silahlı askere karşı bir şey yapamadığı zaman o kahraman ölmeyecek mi?

Tüm bunlar 60 yıl önceki Alman yasalarını hatırlatıyor. Onlar da işaretledikleri Yahudi evlerine baskın yapardı. Kürdistan'da dökülen kanlar daha kurumadı. Anaların dökecek gözyaşları kalmadı. Peki bu kepazelik nereye kadar?

Globalizm sınırları aşıyormuş! Neyin sınırlarını aşıyor? **"Sınırları aşıyoruz. Özgürlük gelecek"** diyenlere bak. Bir halk en temel hakları için bu kadar acı çekecek ve sen ses çıkarmayacaksın. Ses çıkarmama politikası, Kürtlerin varlığını hiçe saymaktır.

Ama Hitler başarısız olmuştu. 20 milyon Sovyet vatandaşı ölse de!.. Bugünün Hitlerleri, Kürtlerin kendi ulusal hakları için gerekirse binlerce şehit verebileceğini gördü. Ne Enfal, ne Maraş, ne de Lice katliamları mücadelemizi durdurmadı. Aksine bize bunları yaşatanlar bugün rezil durumdalar. Türkiye'ye bakın? Makyaj yaparak borçlar sıfırlanmaz. Irak'ta ne olduğunu geçen yıl izledik.

Bu halkın dinamikleri oldukça yok edilemez. Kimseden kimseye dost olmaz. Kürt halkı kendi dostunu düşmanını tanımalıdır.

Tarih halkların mücadele tarihidir. Kendi güçlerini birleştiren halklar emperyalizmi galebe uğratırlar. Yoksa vurdumduymaz ve ayakları yere basmayan politikalarla savrulur giderler. İhaneti yıkmalı, kararlığı korumalıyız. Yüzyıl bizim yüzyılımız olmalıdır. Bu vesileyle **1 Eylül Dünya Barış Günü**'nün tüm halklara özgürlük ve barış getirmesi dileğiyle selamlar...

KÜRDİSTAN

Hep buradaydım ben
Kendimi bildim bileli
Bir tanık isterseniz
Bağrıma bakın
Silinmez izi
Ve dinmeyen acısı vardır
Dört bir yandan gelen
Türlü at nallarının
Hepsi de
Ebediyete kadar geldiklerini sanmışlardı
Gün oldu devran döndü
Birkaç asırdan fazla
Kalmadı hiçbiri

Bilmediler
Hatta düşünmediler bile
Ölümümle dirilmemiştir kimse
Kimse sonsuzca yaşamamıştır
Topraklarımda
Beni anlamadığı sürece
Ben ki,
Açmışım bağrımı herkese
Benimle birlikte
Sevgiyle yaşamak istedikçe

Ama bakın tarihe
Açlıklarından değil
Aç gözlülüklerinden saldırılar üstüme
Adına dostluk dediler
Adına kardeşlik dediler
Ama akıllarında
Varsa yoksa
Dünya malı
Zenginlik
Ama ben vardım ya
Bu topraklarda
İlk ve daim olan
Herkes gördü
Ve daha görecekler

Gelenler gidecek buradan
Yine bir ben kalacağım

Amed Ufuk UMUT

www.ozgurgelecek.com

Yıldızlaşan Bir Işık: Heval Cigerxwin

Zinê ZÊDAN

"Yakıcı bir temmuz gününde Yezida arkadaşı Şehit Harun'daki şehitlikte kanla sulanmış topraklara gömerken, yıllar sonra seninle mezarlığında karşılaştık. Şahadet haberini aldığımızda yaşamadığım, daha önce yabancısı olduğum ve ifade edemediğim duyguyu o an bütün acımazsızlığıyla yaşadım. Anladım ki, Heval Cigerxwin şehit düşmüş."

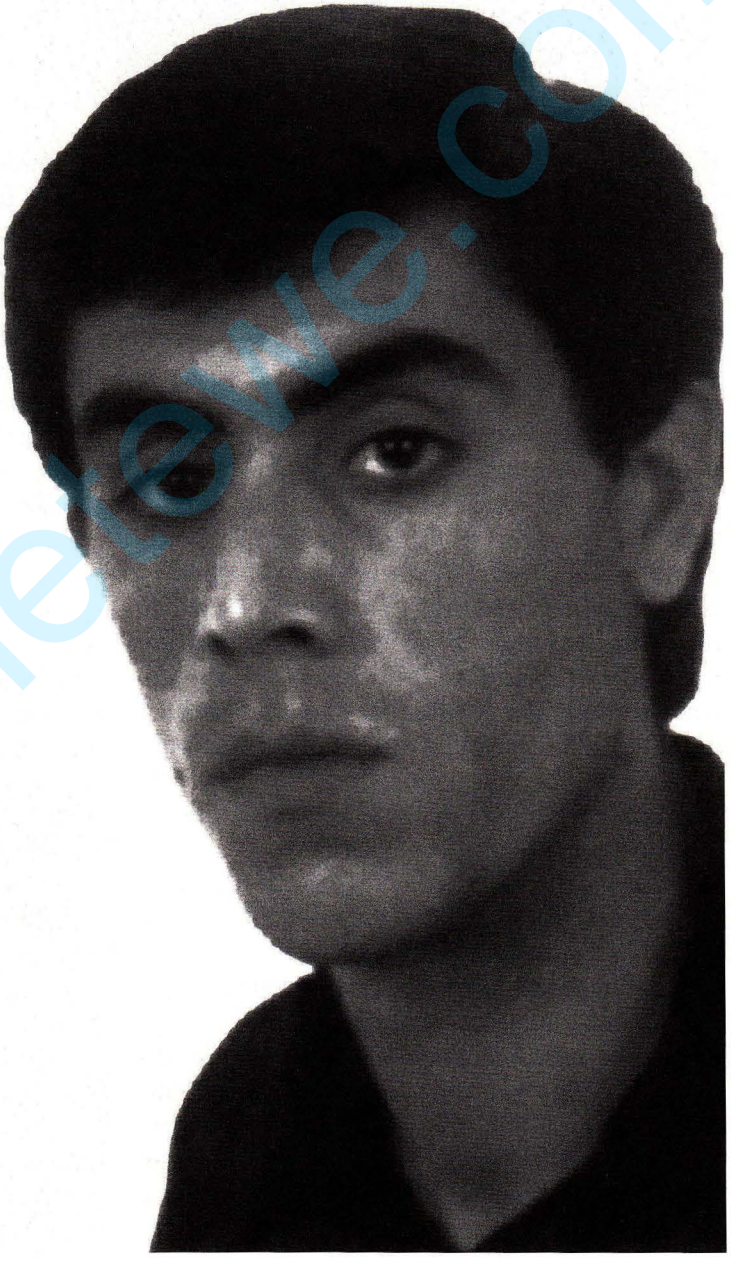

***

Ekim ayı geldi. Günler kısalıyor, geceler ise uzuyor. Renklilikleriyle güne duran aylardan neredeyse iz kalmamıştır artık. Yapraklar dallarını büyük oranda terk edip sarı, kırmızı ve kahverengi bir halıya bürünerek kışı karşılamaya hazırlanıyorlar. Yakında hepsi toz olup, toprakla yeniden bütünleşeceklerdir. Solgun yapraklardan örülmüş halı ise yerini bembeyaz bir örtüye bırakacaktır. Hava da artık önceki mevsime benzemiyor. Rüzgarın soğuk esintisi ara sıra yanaklara dokunup, sıcak günlerin geride kaldığını hatırlatır. Ekim ayı geldi ve ekimle birlikte ölümsüzleştiğin gün.

Şahadetin dördüncü yıldönümüdür. Haberi alalı neredeyse dört koskocaman yıl geçti. Ama bu sene sanki her şey daha farklıdır. Duygular, düşünceler bu yıl daha yeni ve taze. Anlat-

www.ieteve.com

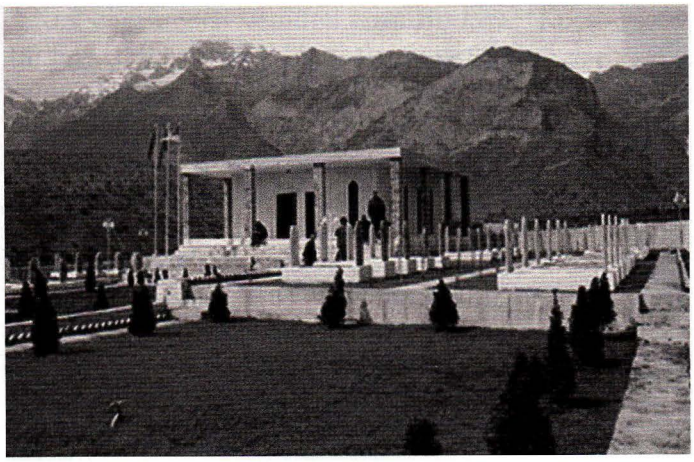

**Buluşmak sözle olacak değil.
Sen artık sadece bir yerde değilsin ki.
Her yerdesin! Her damla suda, her karış toprakta kokun var. Sen artık seninle birlikte parıldayan bütün yıldızlarımız gibi ülkesin.**

mak da bir o kadar zor. Cigerxwin şehit düşmüş! Yeni duymuş gibiyim, şahadet haberini uzun bir sure önce almış olmamıza rağmen. Bir yerlerde; yüce dağların derinliklerinde yaşıyor olmalıydın çocuk saflığındaki gülüşünle.

Hasret çektiğimiz ülkede bir gerilla olarak gündüz güneşin ışınları altında ısınıyor, geceleri ise ay ışığının aydınlattığı patikalardan yürüyor olmalıydın. Koskocaman kayaları parçalayıp yaslanmış ağaçların heybetine sevdalanıp, ateşin gizemliliğine büyülenmişsindir bu mekanda. Şu güzelim tertemiz gülüşünü hiç eksik ettirmemişsindir yoldaşlarına.

Evet Heval Cigerxwin, seni hep böyle düşündük, sohbetlerimizde böyle andık.

Kürdistan gibi bir yerde bizi var eden şehitler gerçeğini doğru anlamak kolay değildir. Güneşimiz Başkan Apo şehitler için `Yüreğimde kapanmayan yaralar` diyor. Şimdi şahadetini hiç algılayamadığımı fark ediyorum.

Bir gün mutlaka yeniden buluşacaktık. Bu inanç ile birbirimizden ayrıldık ve o günün gerçekleşmesi umuduyla yolculuk sırasının bizlere de geleceğini bekledik. Şahadet haberinin bize ulaştığı günden sonra içimde varlığını gizlice sürdüren bu beklenti ile yola çıktım. Ama karşılaşmamız hiç beklenmedik bir an ve mekanda gerçekleşti.

Yakıcı bir temmuz gününde Yezida arkadaşı Şehit Harun'daki şehitlikte kanla sulanmış topraklara gömerken, yıllar sonra seninle mezarlığında karşılaştık. Şahadet haberini aldığımızda yaşamadığım, daha önce yabancısı olduğum ve ifade edemediğim duyguyu o an bütün acımazsızlığıyla yaşadım. Anladım ki, Heval Cigerxwin şehit düşmüş.

Seni her zaman yaşamın, gerilla olmanın güzel yönleriyle anmıştık. Oysa ki yaşanılan bu anda hiçbir şey sadece güzellikten ibaret değildir. Onları çoğaltmak için bu yola girdik. Nice güzel insan bu uğurda can verdi. Hala da kaldırılması güç bedeller ödeniyor. Bunun gerekliliği de kendisini bugünlerde en fazla hissettirmektedir. Yıldızlaşan sizlerin ve bıraktığınız mirasınız da bu temelde her geçen günle birlikte daha büyük ve kutsal bir anlam taşıyor. Şimdi içimizdeki gökyüzünde parıldayıp, yolumuza ışıksınız. Bize düşen ise nedir? En fazla cevaplandırılması gereken soru budur.

Bitmeyecek bu fiziki ayrılık ne kadar da çok acı veriyor. Şimdi hangi ağacın altında uzun bir yolculuk esnasında bir sigara molasını verirken, hangi tepede yoldaşlarının güvenliğini alırken, hangi patikada yürürken ya da hangi mevzide savaşırken bulabiliriz seni? Nerede aramalı, kime sormalı? Acı büyük savaşıma götürdüğü oranda anlamlıdır.

Buluşmak sözle olacak değil. Sen artık sadece bir yerde değilsin ki. Her yerdesin! Her damla suda, her karış toprakta kokun var. Sen artık seninle birlikte parıldayan bütün yıldızlarımız gibi ülkesin. Uğruna şahadete gittiğin idealleri gerçekleştirmek üzere atılan her adım, bizleri sizlere daha fazla yakınlaştıracaktır. Öyleyse buluşmak, yaratmak ve yaşatmak demektir.

Yaşatmak ise anlamak ve hissetmektir. Seni ve başta I. ve II. Hamle şehitleri olmak üzere, Güneşin yolunda yıldızlaşan bütün Özgürlük Şehitlerimizi bu kararlılıkta anıyor, anılarınız önünde saygıyla eğiliyoruz.

www.netgenc.com

"APOCU RUHLA DİRENİŞİ GELİŞTİRELİM DEMOKRASİYİ KURALIM"

Uzun Yürüyüşünü Selamlıyoruz

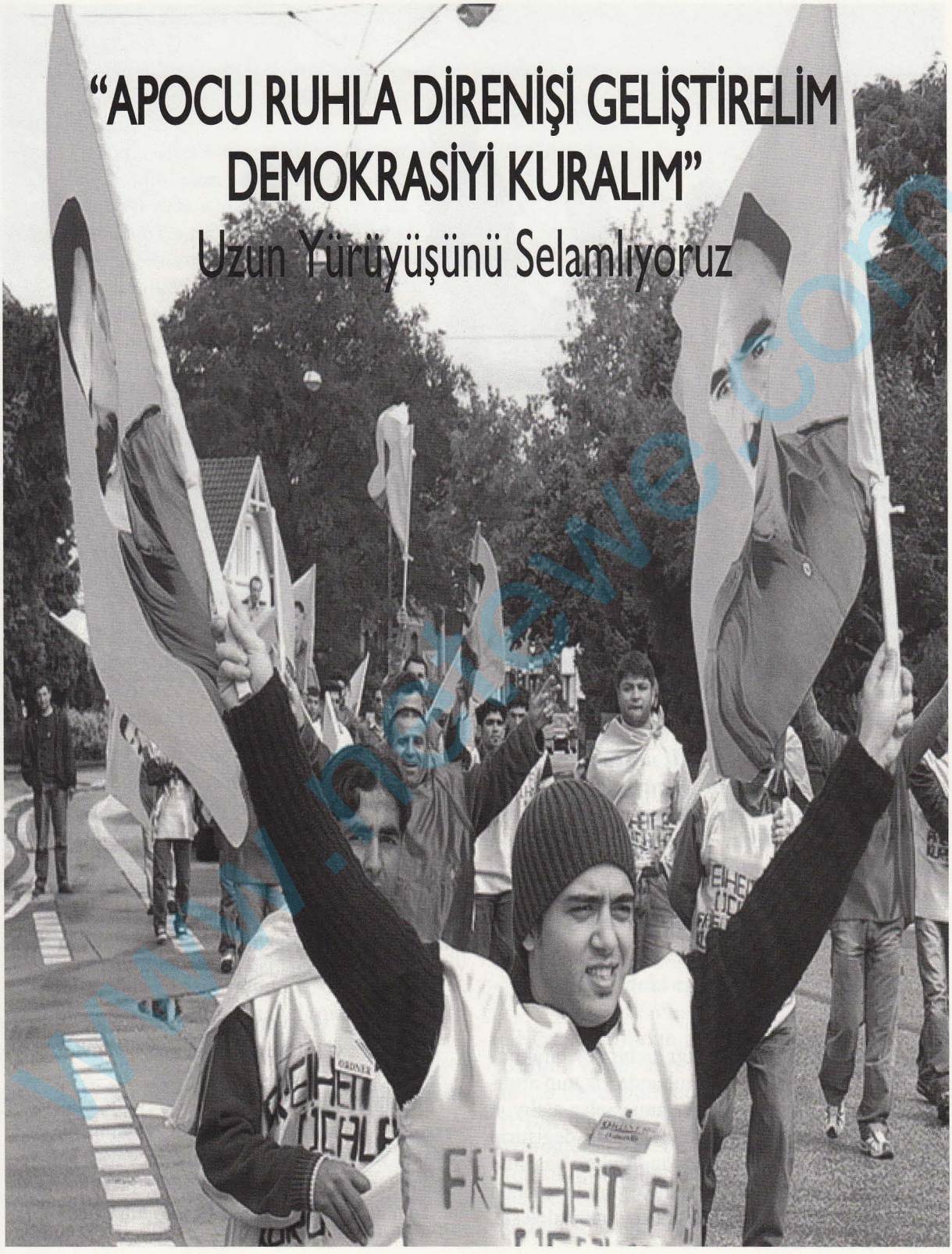

www.anarsiv.com

Yeni Yaşam Yeni İlişki Yeni Kadın

Tolhildan ASMİN

"Her şeyden önce sürekli mücadele gerektiren bir süreç olarak özgürlük, geçici ve yüzeysel yaklaşımlara sığınmayan ahlaki bir tutum gerektirir. Sorunun çözümünün demokratik bir model içinde olabileceği yaklaşımını doğru buluyoruz. Bunun için özgür bir ahlak ve barış kültürü gerekmektedir."

***

Zaman, akışına katmadığı hiçbir şey bırakmıyor. Her şey zamanın ruhunda yıkanıp arınıyor. Zamanın ruhunu yakalayamayanlar aşılıyor. Yapıcı ve aktif bir öğe olarak zaman, değiştirip dönüştürüyor, yeniden yapılandırıyor. Yaşamın tüm soruları, zamanın kucağında yeniden anlam buluyor, cevaplanıyor. Kuşkusuz mücadelesiz, kendiliğinden bir yaklaşımdan bahsetmiyoruz.

İnsanın zamanı kullanması, onu değerlendirmesi, anlam vererek yaşaması, çağımızın temel sorunu. Kendi zamanında yaşamak, zamanın ruhuna erişme, geçmiş, güncel ve gelecek arasında isabetli bağlantılar kurmamızı sağlar. Bunlar arasındaki doğru diyalektik bağ, ilerleten ve geliştiren bir çizgi yaratır ki, süreklilik, çağın karakterine uygun mücadele perspektifi ve başarı burada gizlidir.

Çağa yön veren bir özne olmak zamana yenilmeyenlerin gerçek sırrıdır

Zamanın akışına katılan her şey, evrilir, değişir ve yaşar mı? Ya zamana yenilenler, yaşamın giderek çoğalan ve karmaşıklaşan sorularına cevap bulamayanlar? Onlar, yaşamı bir başkasının bedenine taşırlar. Yani insanlığın köklü ve zengin mirasına, biriki-

mine katılarak yeni soruların, yeni arayışların ilk fikri ve temeli; yeni başlangıçların harcı olurlar. Uygarlık, adı bilinen-bilinmeyen bu birikimlerin toplamı olarak vardır. Zamana yenilmeyenler, tüm bu birikimleri inkar etmeden, yok saymadan sahiplenirler. Gelişmeleri kendileriyle başlatıp kendileriyle bitirmezler. Ne geçmişi her şey gören ve çağından kopan bir tutuculuğa ne de kahredici bir unutkanlıkla dününü unutan bir köksüzlüğe düşmemek; zamana, onun yapıcılığına inanmak; ama bir o kadar da ona yön veren aktif, mücadele eden bir özne olmak zamana yenilmeyenlerin gerçek sırrıdır.

Mücadelemizin özü, sorduğu soruların cevaplarını kesintisiz bir arayış gerekçesi yapan yaşam felsefesidir

Uzun, zorlu ve imkansızlıklarla dolu özgürlük mücadelemizin önemli bir dönemecine giriyoruz. Mücadelemizin özü, sürekli yenilenen, yeni başlangıçlar yapabilen ve bunun için doğru soruları soran, cevaplarını kesintisiz bir arayış gerekçesi yapan yaşam felsefesidir. Bu özün bir gerçekleşmesi olarak bugün yaşadığımız yeniden yapılanma süreci, her alanda kapsamlı ve çok boyutlu bir değişim içerdiği kadar -belki bundan da fazla- bunun zihniyeti ve mantığını oluşturmaya dönüktür. Yani yaratacak bireyi -kadını ve erkeği- ve bunun ilişkisini yaratmaktır. Bu yaklaşım mücadelemizin temel sorusunu oluşturdu. Güzel olanın yolunu açmak, yaşamaya değer olanın imkanlarını ortaya çıkarmak, doğru soru sorup güçlü cevaplar oluşturmakla mümkündür.

Arayışlarımıza kılavuzluk yapan, uğruna en zorlu yaşamları göze aldığımız o büyülü soru: Nasıl yaşamalı?

Önderlik gerçeğimiz ve onun yarattığı devrim yürüyüşü, klasik cevaplara sığınmadı. Eski zihniyetle çevrelenmiş bir sisteme açılan kapılarda aramadı çözümü. Bu yürüyüşe katılan hiç kimse, verilmiş cevapların güzergahına girmedi. Yaşam hep bir arayış ve gerçekleşeni aşmaya dönük sorgulayıcı ve eleştirel bir yaklaşımla ele alındı. Arayışlarımıza kılavuzluk yapan, uğruna en zorlu yaşamları, hatta gerekirse ölümü göze aldığımız o yalın ama büyülü soru ***"nasıl yaşamalı?"*** sorusuydu. Nasıl yaşamamalıdan yola çıktık ve nasıl yaşamalıya ulaşmaya çalıştık. Özgürlüğün her gün biraz daha genişleyen ve derinleşen tanımını bu soru eşliğinde yapmaya çalıştık.

Gerçekleşen bir sosyal devrimdir

Çok geri, adeta patolojik bir hal alan bir sosyaliteyi çözümlemek, onun sönmeye yüz tutmuş kaynaklarını gün yüzüne çıkarmak, bin yıllarca atıl bırakılmış potansiyelini harekete geçirmek, yani onu kendi kendini tanımlayabilen, yenileyebilen bir konuma getirmek gerçek bir devrim değerindedir. Gerçekleşeni bu anlamda bir sosyal devrim olarak tanımlıyoruz. Mevcut durumda tüm gerilikler son bulmuş, yeni özgür ilişkiler tümüyle yaratılmış mıdır? Böyle değil elbette. Ancak toplumu oluşturan tüm kesimlerin enerjisini açığa çıkarmak, o toplumda bir demokratik devrim gerçekleştirmek demektir. Bu da bugün yaşanan ve ilerde yaşanabilecek tüm sorunlarla mücadele etme gücüne, bilincine ulaşmak demektir; ki önemli olan da bu biçimde bir öz iradeyi açığa çıkarmaktır.

En acil çözüm bekleyen alan, cinsler arası ilişki sahasıdır

Temel konusu insan ve insanlar arası ilişkiler olarak belirlenen sosyal alanın bilimsel yöntemlerle ele alınması, kapsamının doğru tanımlanarak kültürel ve felsefi temellere oturtulması, geleneklerin belirlediği yasa ve yaşam biçimlerinden kurtarılması, en aktüel ihtiyaç olarak gündemimize girmiştir.

Ataerkil zihniyetin salt insan merkezli yaklaşımlarla belirlemeye çalıştığı bu alanı büyük bir yabancılaşma ve dejenerasyonla karşı karşıya kaldığı ve bunun da siyasete, bilime, ekonomiye ve diğer tüm alanlara yansıdığı biliniyor. Bütünlüklü, kapsayıcı, bilimsel ve çözümleyici yaklaşımlar gerektiren bu konunun tarihsel olduğu kadar güncel yansımalarıyla en acil çözüm bekleyen yanı cinsler arası ilişki sahasıdır.

www.nefarive.com

Başkan Apo ve cinsiyet devrimi

Başkan Apo'nun *"ilk karşı devrim cinsel alanda yapıldığı gibi, en büyük ve son devrim de cinslerarası ilişkilerde yapılacaktır. Benim vardığım diğer bir sonuç ise; cinslerarası ilişki sanıldığından daha fazla karmaşık, sömürüyü, baskıyı gizleyen ve genelleştiren bir karaktere sahiptir. Hatta sınıflar ve uluslar arası çelişkiden daha tehlikelisi cinsler arasında gizlidir. Bir de çok geneldir. Ve buna alet olmayan insan, yok denecek kadar azdır. O halde ilerde en çok üzerinde özgürleşme faaliyetlerinin, devrimci gelişmelerin ve düzenlemelerin yürütüleceği saha cinslerarası saha olacaktır"* biçiminde özlü ve çarpıcı olarak izah ettiği bu soru, genel geçer düzenlemelerle ya da sıradan bir ele alışla çözümlenemez.

Bu nedenlerdir ki konuyu kendi bütünlüğü ve özgünlüğü içinde derinleştiren ve çelişkili tarihsel evrensel karakterini gözeten bir hassasiyet ve öngörüyle Başkan Apo, ***"yeni uygarlık projemin temel ayaklarından biri olarak 'cinsiyet devrimi'ni öneriyorum"*** diyor.

Sorunun çözümü için özgür bir ahlak ve barış kültürü gerekmektedir

En fazla çirkinleştirilen, cehalete sürüklenen bu sahanın aydınlatılması ve özgürleştirilmesi, sığ ve günübirlik yaklaşımlarla ele alınamaz. Yani sınırlı değişimler ya da reform biçiminde nitelendirilen dönemsel bazı tedbir ve düzenlemeler köklü bir ele alışı getirmediğinden konunun kapsamına uygun cevaplar geliştiremez.

Her şeyden önce sürekli mücadele gerektiren bir süreç olarak özgürlük, geçici ve yüzeysel yaklaşımlara sığınmayan ahlaki bir tutum gerektirir. Sorunun çözümünün demokratik bir model içinde olabileceği yaklaşımını doğru buluyoruz. Bunun için özgür bir ahlak ve barış kültürü gerekmektedir. Yani konunun toplumsal özgürlükle, siyasetle yine ekolojiyle bağını koparmadan köklü bir çözüme yönelmeyi en sağlıklı yöntem olarak görüyoruz. İnsan toplum gerçekliğini, özgünlüklerini ve farklılıklarını bir zenginlik olarak gören demokratik bir kapsayıcılıkla ele alış, en bilimsel yaklaşım olmaktadır.

Özgürlük bilinçli tercihi gerektirir

Kaldı ki gelinen siyasal ve sosyal gelişim aşamasında, yenilenen ve derinleşen ideolojik gerçekliğimize denk bir sosyal yaşam ve ilişki düzenlemesi bir ihtiyaç olarak karşımızda durmaktadır.

Amacımız, yeninin ortaya çıkardığı gerçeklik karşısında kadın hareketi olarak kendimizi yeniden örgütlemek, özgür yaşamı ve ilişkileri yeniden düzenleyerek topluma taşırmaktır.

Aynı kapsamda güncelliğini koruyan kadın katliamlarını durdurmayı, verili haliyle iflasın eşiğine gelen aile yapılanmasının demokratikleştirilmesini de somut projelerle çözüm gündemimize alıyoruz.

Bu temelde geliştireceğimiz çözüm modelleri, çağın değişen koşullarına denk düşmek kadar köklü bir tarihsel bilinci, bizi yaratan değerlere anlamlı sahiplenişi ve ideolojimizin özünü içermek durumundadır.

Özgür ilişkilerin yaratılması, özgürlük bilincinin derinleştirilmesi ve süreklileştirilmesiyle mümkündür

Cinslerarası ilişkinin doğallığını reddetmeden, güncel ve reel olanın sığlığına ve çirkinliğine de düşmeden bu ilişkileri daha da yüceltme, paylaşılır kılmayı tarihsel bir görev ve sorumluluk olarak görüyoruz. Özgür ilişkilerin yaratılması, özgürlük bilincinin derinleştirilmesi ve süreklileştirilmesiyle mümkündür.

PAJK olarak Özgür Yaşam Projesi kapsamında yürüttüğümüz Özgür Kadın Akademisi toplumsal sözleşme, erkeği dönüştürme projeleriyle iddialı adımlar atılmış ve yüce ütopyaların gereklerine göre yaşam daha fazla gerçekleşebilir ve somut kılınmıştır.

Gelinen düzey ve bu düzey üzerinden gerçekleştiren birey emeğe dayalı, büyük güzellik ve adalet gerektiren ilişkileri yakalayacaktır.

Ve tabii ki her zamanki gibi aynamız pratik olacaktır. Bir de böylesi bir yeniden yapılanmaya ihtiyaç duyan kadınların birlikteliği, örgütlü gücü yakalamaları...

www.netevre.com

Victor HUGO
(1802-1885)

Evin BAYARTAN
jiyanazad@hotmail.com

Un esprit qui marche de lueur en lueur [...], et qui s'arrête éperdu - au bord de l'infini

***

Né à Besançon en 1802 en pleine épopée napoléonienne, Victor Marie Hugo admirait son père qui sera comte et général d'Empire. Il grandit sous le **"triple rayon"** d'une enfance de poète : un jardin, un vieux prêtre et sa mère [Sophie Trébuchet, 1772-1821]. Ses études dans l'un des meilleurs lycées de Paris (Louis-le-Grand) lui permettent de se faire connaître encore jeune avec son premier recueil de poèmes: Odes (1822), pour lequel il obtiendra une pension de Louis XVIII.

Il se marie avec Adèle Foucher, son amour de jeunesse, dont il eut cinq enfants, et qui devra plus tard le partager avec sa maîtresse à vie, Juliette Drouet. Tenté par l'alliance du sabre et du goupillon, comme on définit plus tard cette monarchie, Victor Hugo est peut-être en bonne voie pour devenir Chateaubriand, mais n'est certainement pas encore lui-même.

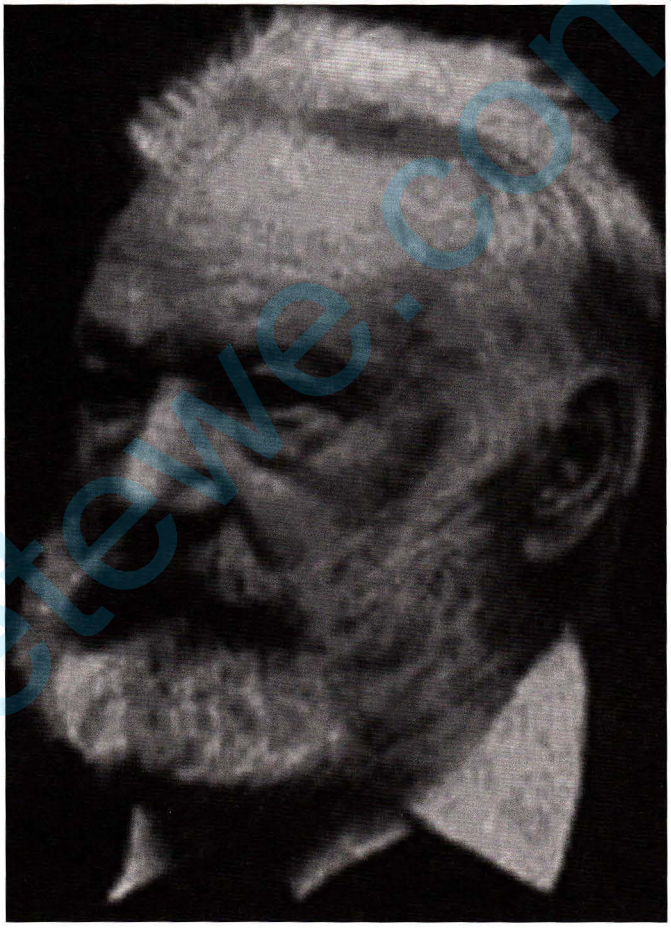

Dévouer sa pensée : "ma règle, ma loi, mon principe et mon but"

Victor Hugo, on le sait, est le fils d'un général d'Empire, qui, comme presque tous, fut d'abord soldat de la Révolution.

Quoi d'étonnant à ce qu'aux aspirations et à la gloire de ce récent passé il se sente appelé à répondre, par toutes les conquêtes de la pensée et de la plume?

Elu à l'Académie Française en 1841, Victor Hugo suit à sa manière d'illustres traces. Désir de revivre, en privé, l'aventure de ceux qui avaient **"Chassé vingt rois, passé les Alpes et le Rhin, Et leur âme chantait dans les clairons d'airain!"**

[Waterloo, in Les Châtiments, livre V - L'autorité est sacrée 13 - L'Expiation II]?

Entrepris lui aussi avec la complicité amoureuse de Juliette Drouet, comme le précédent voyage dans la vallée du Rhin, le Voyage vers

www.netewe.com

les Pyrénées), effectué en 1843 sur l'autre frontière naturelle dépassée (son père commanda la province de Guadalajara et fût Comte de Siguenza), en constitue le pendant.

Victor Hugo, qui a toujours été pour la liberté et la démocratie, Pair de France sous Louis-Philippe, roi constitutionnel des Français, après avoir craint une résurgence de la Terreur de 1793, finit par se rallier à la cause de la République:

"La République est une idée, la République est un principe, la République est un droit. La République est l'incarnation même du progrès."

***

Seul sur cet âpre monticule

En retrait des affaires du monde, l'exil et la solitude, surtout aux îles de Jersey et de Guernesey, permettent à ce grand génie de donner sa mesure. Il publie les Châtiments (1853), les Contemplations [numérisées en deux parties: I pour les trois premiers livres: Aurore, L'Âme en fleur et Les Luttes et les rêves, et II pour les trois derniers: Pauca Meae, En marche, Au bord de l'infini suivis de À celle qui est restée en France] (1856), et avance ainsi insensiblement en âge tout en étant révolté [Et s'il n'en reste qu'un, je serai celui-là - Châtiments, VII, 14; Et mon cœur est soumis, mais n'est pas résigné - Contemplations, IV, 15]

L'âge d'être grand-père?
Quand la liberté rentrera, je rentrerai.
Guernesey, 1859

À 60 ans, alors que plusieurs n'aspirent qu'à une retraite tranquille, Victor Hugo commence à publier La Légende des siècles (1859) et, en prose, des romans inoubliables: Les Misérables (1862), les Travailleurs de la mer (1866), l'Homme qui rit (1869).

Élu sénateur en 1876, il trouve encore l'énergie de continuer la Légende des siècles, et de publier des poèmes: l'Années terrible (1871) et l'Art d'être grand-père (1877)

Victor Hugo n'a pas participé à la Commune de Paris (1871), mais écrit en faveur de Louise Michel, l'héroïne qui fut déportée en Nouvelle-Calédonie. Républicain, adulé du peuple, son 80ème anniversaire (1882), qui fut l'objet de réjouissances nationales, préfigura le caractère grandiose de ses funérailles (1885) ainsi que son transfert au Panthéon dont la devise "Aux grands hommes, la Patrie reconnaissante" s'applique si bien à lui et à celui qui partagera sa demeure pour l'éternité:

" Laissez-moi me pencher sur cette froide pierre
Et dire à mon enfant : Sens-tu que je suis là? "

Elle avait pris ce pli dans son âge enfantine
venir dans ma chambre un peu chaque matin;
Je l'attendais ainsi qu'un rayon qu'on espère;
Elle entrait et disait : Bonjour, mon petit père;
Prenait ma plume, ouvrait mes livres, s'asseyait
Sur mon lit, dérangeait mes papiers, et riait,
Puis soudain s'en allait comme un oiseau qui passe.
Alors, je reprenais, la tête un peu moins lasse,
Mon oeuvre interrompue, et, tout en écrivant,
Parmi mes manuscrits je rencontrais souvent
Quelque arabesque folle et qu'elle avait tracée,
Et mainte page blanche entre ses mains froissée
Où, je ne sais comment, venaient mes plus doux vers.
Elle aimait Dieu, les fleurs, les astres, les prés verts,
Et c'était un esprit avant d'être une femme.
Son regard reflétait la clarté de son âme.
Elle me consultait sur tout à tous les moments.
Oh! que de soirs d'hiver radieux et charmants,
Passés à raisonner langue, histoire et grammaire,
Mes quatre enfants groupés sur mes genoux, leur mère
Tout près, quelques amis causant au coin du feu!
J'appelais cette vie être content de peu!
Et dire qu'elle est morte! hélas! Que Dieu m'assiste!
Je n'étais jamais gai quand je la sentais triste;
J'étais morne au milieu du bal le plus joyeux
Si j'avais, en partant, vu quelque ombre en ses yeux.

Novembre 1846, jour des morts.
Les contemplations

www.nefeve.com

Avrupa'da Sivil Toplum Örgütleri ve Kürt Gençliği

Ahmet DERE ❖ farasin@hotmail.com

"Doğru bir entegrasyonun geliştirilebilmesi, kendi öz gerçekliğinden uzaklaşmadan bulunulan ülkelerde varolan imkanlardan doğru bir yararlanmayı gerçekleştirmekle ve bağlı olunan halkın öz ihtiyaçlarının hizmetine sunmakla mümkündür. Bu çerçevede bakıldığında Avrupa'da yaşayan Kürt gençlerinin pratikteki durumu pek iç açıcı değildir. Başta kendi sivil toplum kurumlarına üye olup onları geliştirmeyi başarmamız gerekiyor. Kendi kurumlarımızı geliştirdiğimiz oranda yabancı kurumlara da üye olup onları daha etkin kılmak kolaylaşır."

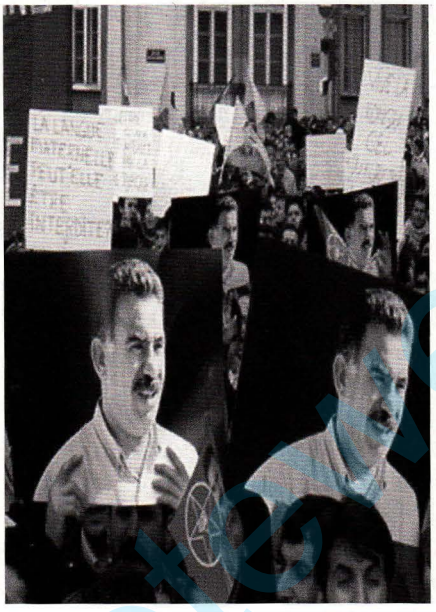

Daha fazla demokratikleşmede aranan ideal bir dünyanın arayışları sürecinde resmi olmayan iktidar gücüne sahip olan kurumların rolü giderek artacaktır. Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın savunmalarında geniş yer bulan "üçüncü alan" faaliyetlerinin motor gücü, sivil toplum örgütleridir.

***

II. Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da yaşanan demokratikleşme süreciyle beraber sivil toplum örgütleri (STÖ) artarak gelişme sağlamışlardır. Bugün sayıları binlerle ifade edilebilir bir STÖ ordusu, Avrupa kıtasında faaliyet göstermektedir. Bir anlamda Avrupa, demokratikleşme sürecini STÖ'lerin gelişmesine borçludur.

Sivil toplum örgütleri, resmi olmayan iktidar gücüne sahiptir

Bugünkü Avrupa Birliği ülkelerinde sayısı binlerce olan sivil toplum örgütlerinin üye sayısı milyonları bulmaktadır. AB'nin karar gücü olan kurumları tarafından STÖ'ler dikkate alınıp çeşitli konularda görüşlerine başvurulmaktadır. Düzenlenen uluslararası forumlarda, platformlarda bunu bariz bir şekilde görmek mümkündür. Çözümü daha fazla demokratikleşmede aranan ideal bir dünyanın arayışları sürecinde, resmi olmayan iktidar gücüne sahip olan kurumların rolü giderek artacaktır.

Üçüncü alan faaliyetlerinin motor gücü, sivil toplum örgütleridir

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın savunmalarında geniş yer bulan ***"üçüncü alan"*** faaliyetlerinin motor gücü, sivil toplum örgütleridir. Bugün söz konusu bu kurumların en fazla etkin olduğu alanın AB ülkeleri olduğu bilinen bir gerçektir. Bu alan çalışmaları, dünyanın diğer kıtalarında da etkisini giderek arttırmaktadır.

Ortadoğu gibi bir bölge ise STÖ'lere en fazla ihtiyaç duyan alan durumundadır. Bugün daha çok Avrupa merkezli STÖ'lerin gerçekleştirdiği faaliyetler, Ortadoğu bölgesinde etkisini hissettirmektedir. Ge-

www.netgiveme.com

Gençliğin uluslararası alandaki rolü belirleyicidir

Gençlik yaptığı çalışmalarıyla, yerine getirdiği dönemsel görevleriyle gençliktir. Kendini genç olarak bilen her Kürt gencinin durumu, onun ne kadar halkına öncülük etmede rol üstlendiğiyle ölçülür.

Dinamik, yaratıcı ve öncülük yapmayan bir kimsenin yaşı 15 veya 25 olabilir. Ama bu onun genç olduğu anlamına gelmez. Her şey pratiğiyle ele alınıp ölçülürse daha sağlıklı bir tahlil gelişecektir.

Bu bağlamda gençliğin uluslararası alandaki rolünün da belirleyici olduğunu hatırlatmak lazım. Özellikle AB çapında oynanabilecek rol iyi açığa çıkartılıp kavranmalıdır.

Siyaset ile ilgili olup aynı zamanda aydın özelliklere de sahip olan bir gençliğin AB düzeyindeki STÖ'lerde yer alması, aynı zamanda beraberinde Kürt sorununu da daha fazla uluslararasılaştırmış olacaktır. Buna diplomasi denilemese de özünde Kürt diplomasisine hizmet edecektir.

Özellikle Kürt öğrenci gençliğinin bu noktada rolü belirleyici olacaktır. Varolan kurumlarımız aracılığıyla ***"üçüncü alan"*** faaliyetlerinde söz hakkına sahip olmaması için hiçbir neden bulunmamaktadır. Bunun için siyasette ilgi duymada daha fazla aktif ve halkına karşı daha fazla yurtseverlik duygularına sahip olmak ve gereklerini yerine getirmenin çabası içerisinde olmaya ihtiyaç vardır.

lecekte bölgenin öz dinamiklerine dayalı bir sivil toplum alanının geliştirilmesi, zorunlu bir çalışma konumundadır. Bu konuda yapılması gereken görevler, en başta gençlik ve kadına düşmektedir. Çünkü gençlik, her zaman toplumun ihtiyaçlarına cevap aramada birincil derecede rol sahibi olmuştur.

Avrupa'da yaşayan Kürt gençlerinin örgütlülük durumu pek iç açıcı değil

AB ülkelerinde STÖ'lerin etkinliği giderek artacaktır. Bu alanda bulunan 1 milyondan fazla Kürt kitlesinin en az üçte birinin gençlikten oluştuğunu düşündüğümüzde, gençliğin üzerine düşen görevlerin kapsamı daha iyi anlaşılacaktır. Doğru bir entegrasyonun geliştirilebilmesi, kendi öz gerçekliğinden uzaklaşmadan bulunulan ülkelerde varolan imkanlardan doğru bir yararlanmayı gerçekleştirmekle ve bağlı olunan halkın öz ihtiyaçlarının hizmetine sunmakla mümkündür. Bu çerçevede bakıldığında Avrupa'da yaşayan Kürt gençlerinin pratikteki durumu pek iç açıcı değildir. Başta kendi sivil toplum kurumlarına üye olup onları geliştirmeyi başarmamız gerekiyor. Kendi kurumlarımızı geliştirdiğimiz oranda yabancı kurumlara da üye olup onları daha etkin kılmak kolaylaşır.

Kurumlara üye olmayı gereksiz görüyoruz

Avrupa'daki Kürt gençliğinin mevcut durumu, kendi kurumlarına üye olup onları sahiplenmede pek yeterli bir duyarlılığa sahip değildir. Dolayısıyla yabancı STÖ'lerde de etkin bir pozisyona sahip olamamaktadır. Başta gençliğimiz olmak üzere, insanlarımız kurumlara üye olmayı kendisi için ya çok gereksiz ya da gereklerini yerine getiremeyeceğini düşündüğü bir faaliyet alanı olarak bilmektedirler. Hal böyle olunca, bulunduğumuz uluslararası alanda pek etkin olabileceğimiz ve olmamız gereken bir sahada etkisiz kalmaktayız.

Gençlik öncelikle siyasi niteliğe sahip olmalı

Gençliğin doğasından kaynaklı bir görevi de, tarihin her aşamasında kitlelere öncülük etmektir. Bunun için her şeyden önce siyasi bir niteliğe sahip olması gerekiyor. Avrupa'daki Kürt gençlerinin bu niteliğe yeterince ulaştığı söylenemez. 30 yıllık mücadele geçmişimize rağmen ulusal bilinçle donanmış, siyasal olarak gelişmiş olan Kürt gençliğinin oranı, olması gerekenin çok altındadır. Hal böyle olunca, kitleye öncülük etme görevini de yeterince yapamamaktadır.

www.neweb.com

STÖ'lere üye olma amacımız pek olmadığı için Avrupa'da yerel düzeyde yapılan etkinliklerde varlığımızı pek hissettirememekteyiz

Bulunulan alandaki imkanlardan doğru yararlanabilmek için her şeyden önce ulusal bilinci gelişkin bir niteliğe sahip olmayı gerektirir. 1980'lerden sonra, Kürdistan'da yürütülen mücadelenin bu sahada yaratmış olduğu önemli bir etkinin söz konusu olduğunu kimse inkar edemez. Ancak bu süreçte edinilen bilinç, Avrupa'daki objektif imkanlardan yararlanmak için pek sağlıklı değerlendirilememiştir. Genel Kürt kitlesi için bu durum söz konusu olduğu gibi, gençlik için de geçerlidir.

Avrupa sahasında Kürt gençliğinin daha etkin bir hareketlilik içerisinde olması gerekmektedir

İşte bu noktada bakıldığında Kürt gençlerinin STÖ'lere üye olup etkinlik geliştirmesiyle toplumun diğer kesimlerinin de birçok sorununa cevap olabileceğini belirtebiliriz. Sadece gençliğin STÖ'lere üye olması yeterli olamaz, aynı durum orta ve onun üzerindeki yaş grupları için de geçerlidir. Gençliğin STÖ'lere üye olup etkin olması, diğer yaş gruplarından insanları da teşvik edebilir. İnsanlarımızın STÖ'lere üye olma amaçları pek olmadığı için Avrupa'da yerel düzeyde yapılan etkinliklerde de varlığımızı pek hissettirememekteyiz. Bu nedenle, özellikle Avrupa sahasında Kürt gençliğinin daha etkin bir hareketlilik içerisinde olması gerekmektedir.

Gençlik potansiyelini doğru değerlendirmeli

Avrupa'da bulunan Kürt gençlik potansiyeli kendi gücünü doğru değerlendirmesi durumunda, bu sahada yapabileceği, sonuç alabileceği önemli faaliyetlerin olduğunu unutmamak lazım. Büyük oranda eğitimini Avrupa'da görmüş olup dolayısıyla yabancı dil konuşabilen bir potansiyel olduğunu da dikkate alırsak, Kürt gençliğinin Avrupa'da yapabileceği önemli görevler vardır. Salt içimize dönük bir faaliyetten söz etmiyorum, daha ziyade dışa dönük bir çalışmadan söz ediyorum. İçe dönük faaliyetlerde belli bir zayıflığın olduğu herkes tarafından dile getirilmektedir. Ancak Kürt gençliğinin Avrupa'da dışa dönük, yani bu sahada bulunan halklarla ilişki geliştirmede, çeşitli kurum ve kuruluşlara üye olup gücünü pratikte etkin kılmada pasif bir duruşu söz konusudur. Birbirini bekleme ya da *"birileri bana söyler ben yaparım"* mantığı, genel anlamda biz Kürtlerde hakim olduğu gibi gençlerde de egemendir. Halbuki gençlik, dinamikliğiyle, yaratıcılığıyla doğru ve temiz duygulara sahip olup pir u pak düşünme özelliğiyle bir öncülük göreviyle karşı karşıyadır.

Bugün Avrupa'da bulunan her Kürt'ün varlık sebebi siyasetle ilgilidir

Şu hususun altını kalın çizgilerle çizmekte fayda vardır; 35 yıldan beri gelişen ***Kürdistan Özgürlük ve Demokratik Mücadelesi*** sayesinde Kürt halkı büyük bir siyasallaşma sürecini yaşamıştır. Mücadelenin temel dinamiği gençlik olduğuna göre en fazla siyasallaşmış olan kesim ise yine gençlik olmuştur. Bu durum genel Kürt gençliği için geçerli olurken, Avrupa'daki gençliğin durumu biraz farklı ele alınmalıdır. Avantajları daha fazladır.

Avrupa kitlesinin siyasetin içinde olmasına rağmen siyasete ilgisiz kalmasını yadırgamamak elde değil

1970'lerle birlikte Avrupa'ya gelen kitlenin önemli bir kesimi gençlik olup, bulunulan ülkelerde de pek ciddi bir bürokratik sorunu olmamaktadır. Buna rağmen kendi gücünü ve kabiliyetini ne siyasette ne de sivil toplum alanında yeterince kullandığını kanıtlayamamıştır. Dönem dönem çeşitli yanlış anlayışlara maruz kalmış olsa da esas olan kendi duruşudur. Siyasetin içinde olmasına rağmen pek siyasetle ilgili olmamasını yadırgamamak elde değildir. Zira bugün Avrupa'da bulunan her Kürt'ün varlık sebebinin siyasetle ilgili nedenlerden kaynaklı olduğu bir gerçektir. Dolayısıyla gençliğin içinde bulunmuş olduğu bu durum her şeyden önce kendisi tarafından kabul edilmeyip giderilmesi için çaba gösterilmelidir.

İlkay AKKAYA
Kızılırmak'ın Kızıl Sesi

Röportaj: Hidar FERAT - Murat ALPAVUT

- Müziğe ilk tanışmanız ne zaman oldu?

- İlkay Akkaya: Çocukluk yıllarımda halk müziğinden çok etkilendim. Lisede, üniversitede, okulların korolarında çalıştım, hem korist hem solist olarak. Grup Yorum'un kuruluş aşaması sırasında ben okulu bitirmek üzereydim. Sonra Yorum'a girdim. Yani ilk kadro değil, ikinci ekiptenim. Ardından da Kızılırmak'ı kurduk.

- Grup Yorum'dan ayrılma döneminizden bahsettiniz. O zamanki amacınız neydi, Kızılırmak'la nasıl bir çıkışı hedefliyordunuz? Amacınıza ulaştınız mı?

- Yorum'dan ayrılırken bir başka grubu hedeflemiyordum aslında. Bana Unkapanı'ndan kaset teklifleri geldi. Konservatuara da girmiştim.

Aslında ayrılırken gazeteciliğe dönmeyi düşünüyordum. Çünkü ben onun eğitimini aldım. Ama o teklifler yoğunlaşınca şarkı söyleme isteğimin hala taze olduğunu fark ettim. Bir süre sonra bir albüm çıkartmaya karar verdim.

Grup geleneğinden geldiğim için yine grupla çalışmak istedim. Tuncay'ı ve İsmail'i buldum, kurduk Kızılırmak'ı. Yani ayrılırken planlanmış bir şey değildi.

İlkay Akkaya:

Antalyalı bir baba ve İstanbullu bir annenin çocuğu olarak İstanbul'da doğdu. 17 yıldır profesyonel olarak müzisyenlik yapıyor. Gazetecilik okudu. Çeşitli yayın organlarında köşe yazarlığı yaptı. İnsan hakları vakfında gönüllü olarak çalışıyor.

Müziğe **Grup Yorum**'la başladı. 1990'da arkadaşlarıyla **Grup Kızılırmak**'ı kurdu ve hala bu grubun solistliğini yapıyor. Birkaç solo albüm çıkardı. Bugünlerde grubun piyasaya süreceği albümün son hazırlıklarıyla uğraşıyor.

Kendisiyle Mazlum Doğan Gençlik Kültür ve Spor Festivali'nde sizler için görüştük.

- Şimdi İlkay olarak bir kaset çıkardınız. Grup Kızılırmak üyesisiniz, ama İlkay diye bir kaset çıkardınız; neden?

- Grup kurulurken öyle bir kararımız vardı bizim. Her elemanımız solo çalışmalar yapabilir. İlk ben başlattım. Üçüncü solo albümümdü bu. Şimdi stüdyodayız aslında. Grubun albümünü hazırlıyoruz. Önümüzdeki günlerde çıkacak. Ona çalışıyoruz şu anda.

www.marxist.com

- Müzik tarzınızı nasıl isimlendiriyorsunuz?

- Onun adını koymuyoruz aslında. İçeriği çoğu kez protest. Halk müziği formlarından da çok faydalanıyoruz ama o anlamıyla tam bir isim veremeyiz. Özgün müzik tanımlamasının karşısındayım ben kişi olarak. Bütün yaratımlar, yaratana özgüdür. Çünkü o, üretimin sahibine özgüdür. Doğru bir tanım olduğunu düşünmüyorum.

- Ahmet Kaya'yla başlayan bir süreç var. Sürgünde birçok değerli sanatçı gibi sürgünde öldü. Bugün piyasada Ahmet Kaya'nın yapacağım dediği şeyler oluyor. Neler söylüyorsunuz bunun hakkında?

- Ya bazı sanatçıların kaderidir o. Mesela Türkiye'de kimse Kürtçe söylemiyorken, Kürtçe söylediğimiz için 10 yıla yakın süre yasaklı kaldık. Konserlerimize izin verilmedi. Ahmet benim dostumdu ve çok önemli bir şeyi, bence söylenmesi gereken bir şeyi söyledi. Söylediğinde hiçbir yanlış yoktu. Demokratik bir haktı. İnsanların anadillerinde şarkı söylemesi, buna klip çekilmesi, bunun bazı televizyonlarda yayınlanması tabii ki demokratik bir hak. Şu anda yasalar geçti. Yayınlanacak, yayınlanıyor. Televizyonlarda söyleniyor Kürtçe müzik. Tarih yine haklı çıkardı işte.

Grup Kızılırmak'ın kurucularından İsmail İlknur ve İlkay Akkaya...

- Özellikle toplumsal sorunları işleyen sanatsal bir pratiğiniz var. Böyle bir arayışa sizi iten neydi. Sanatçı kimliğinin verdiği kaygı mı yoksa dünyaya bakış açınız mıydı?

- Dünyaya bakış, aslında varoluşla ilgili bir şeydir. Çocukken biçimlenirsiniz ya; hani bir çizgi vardır, hayat yolunuzdur o sizin. Ben çocukken de öyleydim. Yani başkaları da mutluysa mutlu olabilirim ancak. Bu nedenle sol muhalefette yer

- Türkiye'deki müzik piyasasında, özellikle bu televole kültürü anlamında kadın müzisyenler sesten çok cinselliklerıyle ilgi çekmeye çalışıyor. Bir kadın olarak bu konuda neler düşünüyorsunuz?

- Bu sistem içinde aslında kişileri yargılamak çok doğru gelmiyor bana. Çünkü herkes bulunduğu yerden bakıyor dünyaya ve herkesin baktığı yerin kendi kuralları var. Bilseler ki bir başka dünya var önlerinde, öyle bir dünya mümkün. Ben eminim öyle davranmayacaklarına. Çok sistem içi oldukları için böyleler. Bu çok üzücü bir durum tabii.

Gönül ister ki sadece kadınların değil bütün insanlığın, şu anda dünyada varolan bütün savaşlara, yanı başımızda bir savaş var çünkü, kara kıtada başta olmak üzere dörtte üçü aç olan dünyadaki bu eşitsizliklere karşı çıkabilsin ve toplu halde bir kurtuluş mücadelesi verilebilsin. Çünkü dünyanın buna her zamankinden daha fazla ihtiyacı var bence. Birçok tehlike bekliyor dünyayı ve insanlığı. Bunun karşısında insanca yaşayabilmek için yan yana gelebilmek çok güzel olurdu diye düşünüyorum. Bunun olacağına da inanıyorum aslında. Sadece şu an böyle. Bu tarih bizim ömürlerimizle sınırlı değil. Değişeceğine inanıyorum ben, güzel olacağına inanıyorum yani.

- Kapitalizmin bir çekiciliği bir de ekonomik boyutu var?

- Ekonomisiyle ilgili tabi bütün olanlar. Popüler kültür de ekonomi üzerinden yürüyen bir şey; tüketim ekonomisi çünkü o. Böyle olunca insanların ürettikleri değerler de, bedenleri de tüketiliyor bir şekilde; pazara sunuluyor yani.

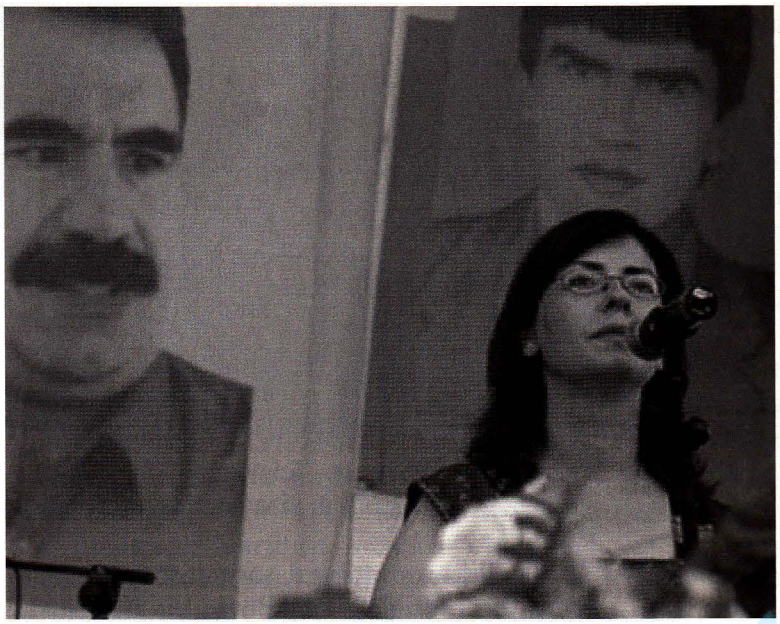

- Son 6 yıllık bir tek taraflı ateşkes sürecine rağmen devletin yaklaşımı, Önder Öcalan üzerindeki tecridi ağırlaştırmak, en temel haklarını kısıtlayarak, tekrar imha amaçlı operasyonlar başlatarak bölge gerici güçleriyle ittifak kurmak oldu. Bu konulardaki düşünceleriniz nelerdir?

- Çok karanlık dönemlerden geçtik, savaş koşulları yaşandı ülkemizde uzun yıllar boyunca. İşte son 5 yıldır diyeyim ben ona, rahat bir ortam var. Bunu özellikle biz kültür alanında olduğumuz için bölgede yapılan festivallerde de gözlemle-

- Türkiye'de son dönemlerde gelişen Özgür Yurttaş Hareketi'ni nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Çok içinde yer alamadım ben. Tiyatro turnesi vardı. Peşinden grubun konser turnesi oldu. Stüdyoya girdik sonra. Yeni bir hareket dememeliyiz bence ona. Çünkü önceden başlamış bir hareketin uzantısı. Şekil değiştiriyor süreç geliştikçe. Tabii ki olumlu çabalar bunlar.

- Kürt sorunun çözümü açısından bir adımı ifade ediyor. Sanatçı ve aydınların da bu konuda bir köprü olması gerektiği yönünde bir beklenti de var.

- Yani bir ülkede yaşayan herkes kendisini özgür hissetmiyorsa her anlamda, kimse özgür değildir. O nedenle herkesin sorumluluğu var bunda. Benden bir şey istenirse tabii ki seve seve...

aldım. Orada gördüklerimi şarkılarıma yansıttım. Onlar ilgimi çekti. Çünkü öyle yaşıyordum. Bir varoluş biçimi yani.

- Bir de özellikle son dönemlerde, sanatın siyasetten, toplumsal olgulardan ayrı olması gerektiğini ifade eden görüşler var. Sizin bu konudaki düşünceniz nedir? Yani sanatla siyasetin ayrı olması doğru bir şey mi?

- Sanatı eğer insan üretiyorsa, onun dünyaya nasıl baktığı önemli. Bu nedenle insanın dünya görüşünden, politikasından bağımsız olamaz ürettiği şeyler. Picasso'yu Guernica'dan ayıramazsınız yani, orada bir bakış açısı var. Savaşa bir bakış var yani. Neruda'yı ayıramazsınız, Nazım'ı ayıramazsınız, Ahmet Arif'i... Dünya görüşünüz neyse ürettiğiniz neyse ürettiğiniz de o pencereden bir şey olur.

- Bir yanınızda çok kanlı bir savaş yaşanırken, yozlaştıran magazin kültüründe hiçbir şey yokmuş gibi salt bireysel duygularını anlatan ürünlerde bir sanat olabilir mi? Yani bizim hiç böyle bir savaşımız olmasa bile toplumu anlatmayan bir sanat olabilir mi?

- Olmaması gerekir; yani benim açımdan olamaz. Ama oluyor. Bak bir sevda da anlatırsın bir romanda. Ama onun bir arka planı vardır, değil mi? Sızar bir yerden. Anlattığın aslında aşk öyküsüdür ama o savaş ortamında yaşanıyorsa eğer onun sızmaması mümkün değil zaten içine.

yebiliyoruz. Savaş koşulları yaşandığı zaman hiç konser olmazdı. Biz oradaki dostlarımızla yüz yüze gelemezdik. Kasetlerimiz yasaktı OHAL bölgesinde. Hala da bazı kısıtlamalar var ama oradaki dostlarımızla eskisinden daha sık görüşüyoruz şu anda ve bu çok önemli bizim için. Oradaki dostlarımızın kültürlerini nasıl yeniden ürettiklerini gözlemleyebiliyoruz. Yepyeni bir mecrada atölyeler kuruyorlar, şarkı, şiir, resim, heykel çalışıyorlar, edebiyat günleri düzenliyorlar. Bu çok önemli bir şey. Bu gelişmelerin durdurulmasını hiç kimse istememeli. Bozulmaması için herkesin bütün varlığıyla bunun karşısında durması lazım. Çünkü biz yıllarımızı kanla, gözyaşıyla, savaşla geçirdik.

Anadolu insanı olarak çok değerli insanlarımızı kaybettik; çok genç insanı, birçok şey üretebilecek insanı kaybettik. Bu yüzden hayatın yanında davranmamız gerekiyor artık, ölümün değil. Hayatı savunmamız gerekiyor. Bu yüzden de savaşın kesinlikle karşısındayım. Her zaman karşısındaydım zaten.

Kısaca şunu söyleyebilirim: Yapılması gereken bütün demokratik adımlar, o ülke üzerinde yaşayan insanlar aracılığıyla, iç dinamikler aracılığıyla yapılabilir bence. Bunu sağlamak için hepimize görev düşüyor burada. Yakın tarihimizle yüzleşmemiz gerekiyor. Gözaltında kayıplar süreciyle, faili meçhullerle, Hizbullah süreciyle yüzleştiğimiz zaman biz kendi iç dinamiklerimizle demokratik bir ülke yaratabiliriz diye düşünüyorum. Önce bunu zorlamalıyız. Böyle olduğu zaman gerçek bir demokrasiye kavuşabiliriz bence.

- Çoğu insan sizi Kürt biliyor. Kürt sorununu, o çatışmalı süreci yansıtan şarkılar yaptınız. Böyle bir yakınlığı oluşturan toplumsal sorunlara ilginiz ne zamandan itibaren başladı?

- Hep öyleydim. Haksızlığın olduğunu düşündüğüm zaman yapılması gereken şeydi.

- Buradaki gençlik festivaline katıldınız. Daha önce de buralara geldiniz. Bu konudaki düşünceleriniz neler?

- Evet, daha önceleri de gelmiştik. Böylesi bir araya gelişlerin örgütlenmesi gerçekten güzel bir şey. Çünkü her zamankinden daha fazla yan yana gelebilmemiz gerekiyor. Dünyadaki koşullar daha hızlı değişiyor. Bunu tartışabilmek için öncelikle yan yana gelmek gerekiyor. Tartıştırıp yeni politikalar üretebilmek için nasıl daha insanca yaşayabiliriz, nasıl istediğimiz dünyanın çekirdeğini bugünden oluşturabiliriz diye yan yana gelip konuşmamız, her zamankinden daha önemli. O nedenle bu festivali de önemsiyorum.

- Sanatla uğraşan gençliğe yönelik bir perspektifiniz var mı?

- Benim söyleyebileceğim ne olabilir ki? Önemli olan şu; bir yola çıktığınız zaman kararlı olabilmek, o yolda nelerle karşılaşabileceğinizi az çok öngörebilmek ve öyle karar verip çıkabilmek. Ve çok çalışmak...

Felsefe

"Kürt'ün Aklı Gözlerindedir"

"Siyaset diye bir şeye girilmiyor, siyasetten kaçmak için her şey deneniyor. Toplum siyaset yapmıyor, yapamıyor zaten. Siyaset çok derin bir düşünceyi, hesabı gerektiriyor. *"Siyasetçilerin kafalarında kırk tilki dolaşır, kırkının da kuyrukları birbirine değmez"* derler. Siyaset, her saniyede bu kadar hesap yapmayı, düşünmeyi, bu düzeyde beynin muhakeme yapmasını gerektiriyor."

***

Önderlik **"atomlarına kadar parçalanmış toplum"** diyordu. Bilinç, toplumsal irade, örgütlü yaşam gücü kalmamış, dağıtılmış. Beyni bağımlı hale getirilmiş. Kendisi için düşünemeyen, kendisi için yaşamayan konuma getirilmiş. Hep başkalarına hizmeti öngören anlayış beynine enjekte edilmiş.

"Kürt'ün aklı gözlerindedir" deniyor. Yani gördüğüne inanır, düşüncesi yok. Gördüğünü kabul etmek demek, beynin olmaması ve düşünememek demektir. Görmek, insan olmanın bir ölçütü değil, düşünmek insan olmanın ölçütüdür. Diğer canlılardan insanı ayıran ölçü budur. Sadece görerek insanlığın gereklerini yerine getiririz diyemeyiz. Düşüncemizin olması gerekli.

Uluslararası komplonun dayandığı felsefe

Herkesin askeri olan ama kendisi için bir şey yapamayan insan ve toplum böyle ortaya çıkartılmış. Yaratanlar, kendi yarattıklarını tanımladılar. Ama bizim de bundan ders çıkartmamız gerekiyor. Çok kaderci, yüzeysel ve ezik bir durum ortaya çıkartıldı. Çok basit, faydacı, parçalanmış, bireyselleşmiş, basit çıkarlara çok bağlanır hale gelmiş bir insan ortaya çıktı. Bu insanı yaratanlar şimdi bunu da değerlendirmeye çalışıyor. Kendi yarattıkları insandan faydalanmaya çalışıyorlar.

Kardeşi kardeşe karşı, halkı birbirine karşı kullanıyorlar. Bu kadar kontracılık örgütlüyorlar ve bununla sonuç alınacağına inanıyorlar. Türkiye, İran, Irak ve Suriye örgütlüyor, bu yetmiyor Amerika, Almanya, İsveç ve İngiltere örgütlüyor. Herkes **"bunlardan istediğimi örgütlerim. Bunlar zaten kendi çıkarlarını göremezler. Bir olamazlar tersine başkalarının çıkarı için kendilerine karşı savaşırlar"** diyor. Uluslararası komplo bu felsefe üzerine kuruldu.

Ulusal gelişmeyi sekteye uğratmak için yarışan yüzlerce insan ortaya çıkartılmış durumda

İstediği gibi yönlendirmek, hizmetine koşturmak, birbirine vuruşturmak için ayartıkça ayartıyorlar. Dünyanın dört bir yanında hala gayret ediyorlar. Ve binlerce insan var böyle.

Ulusal toplumsal gelişmeye karşı çıkmak, ona vurmak için yarışan, koşturan, çaba harcayan yüzlerce insan ortaya çıkartılmış durumda. Doğru anlamamız gerekiyor. Basit, faydacı bir toplum oluşturulmaya çalışılıyor. Bireycilik, ailecilik, aşiretçilik, bölünme ve parçalan-

www.kurdiweb.com

ma son tahlilde bireye kadar çok ileri düzeye çıkartılmış.

Diğer canlılardan insanı ayıran ölçü algılama değil düşüncedir

"Kürt'ün aklı gözlerindedir" deniyor. Yani gördüğüne inanır, düşüncesi yok. Gördüğünü kabul etmek demek, beynin olmaması ve düşünememek demektir. Görmek algılamaktır. Mahkeme yok orada, karar yok, sadece algılama var. İnsanların dışındaki canlılar da algılıyorlar. Çünkü onların da gözleri var, görüyorlar.

Görmek sadece insanlara özgü değil. Hayvanlar aleminin büyük çoğunluğu görüyor. Kimisinin bir gözü var, belki az görüyor ama bazılarının üç dört gözü var. İnsandan fazla görenler de var.

Görmek, insan olmanın bir ölçütü değil, düşünmek insan olmanın ölçütüydü. Diğer canlılardan insanı ayıran ölçü buydu. Sadece görerek insanlığın gereklerini yerine getiririz diyemeyiz. Düşüncemizin olması gerekli.

Bir anda duyu organlarımıza ne çarpmışsa ona göre hareket etmek düşünceyle hareket etmek değildir

Kürt bir erkekle evli Alman bir kadın gözlemlerini anlatıyordu. Kürt insanının özelliklerini iyi gözlemişti: **"Ben bir şeyi yapmak isterken en az dört sefer tartışırım, kararlaştırırım. Ama eşim aklına ne gelirse onu yapar"** diyordu.

Düşünme yok, plan yok, kararlaştırma yok, aklına ne geliyorsa onu yapıyor, nasıl gelirse öyle yapıyor. Bir anda duyu organlarına ne çarpmışsa onu hemen kabul ediyor ve ona göre hareket ediyor. Bu, düşünceyle hareket etmek değildir. Duyularla ve hislerle hareket etmektir.

Hayvanların da kendine göre içgüdüleri, duyuları, hisleri var. Onlar da duyularla alıyor, içgüdüleriyle hareket ediyorlar. Kürt insanında yaşanan durum, hayvanınkinden de insanınkinden de farklı. Düşünen, ölçen ve planlayan insanın durumu değil. Düşüncede bu duruma düşürülen bir topluluğun, bir insan kütlesinin durumu vahimdir. Bu, insani ölçülerin çok gerisine itilmişliği ifade eder.

Hayvanların da kendine göre içgüdüleri, duyuları, hisleri var. Onlar da duyularla alıyor, içgüdüleriyle hareket ediyorlar. Kürt insanında yaşanan durum, hayvanınkinden de insanınkinden de farklı. Düşünen, ölçen ve planlayan insanın durumu değil. Bütün bunlar neyi ifade ediyor?

Planlı hareket etmek sonuç alıcıdır

Düşüncede bu duruma düşürülen bir topluluğun, bir insan kütlesinin durumu vahimdir. Bu, insani ölçülerin çok çok dışına, gerisine itilmişliği ifade ediyor. Böyle bir düşünce ve yaşamı anlama tarzı, çok basit, kendini güç yapmayan, zenginlikten, güzellikten, derinlikten yoksun bir yaşam ortaya çıkardı.

'Siyasete, örgütlenmeye ve eyleme geçelim" dendi mi felaket doğuyor. Siyaset diye bir şeye girilmiyor, siyasetten kaçmak için her şey deneniyor. Toplum siyaset yapmıyor, yapamıyor zaten.

Siyaset çok derin bir düşünceyi, hesabı gerektiriyor. *"Siyasetçilerin kafalarında kırk tilki dolaşır, kırkının da kuyrukları birbirine değmez"* derler. Siyaset, her saniyede bu kadar hesap yapmayı, düşünmeyi, bu düzeyde beynin muhakeme yapmasını gerektiriyor. Zor geldi mi yan çizilip gidiyor. Örgüte geldi mi yine böylesi bir durum çıkıyor. Bir anda ne düşünürse, keyfine göre nasıl gelirse öyle yapıyor. Eylemi budur.

Çok kaba ve yüzeysel, her türlü hesaptan, kitaptan, plandan yoksun, neyle karşılaşılırsa ona göre hareket eden, aklına ne gelirse öyle davranan bir çizgi izlemek, hiçbir olumlu sonuç doğurmaz ve tehlikeli bir durum yaratır.

www.nefes.com

Gisunlu Akrebin Kıskacındaki Yaşam

Sidar ÖZGÜR
senkimsin_1@hotmail.com

"Hiç düşündün mü köyleri yakılan köylüleri? Ya oyuncak diye el bombalarıyla oynayıp parçalanan çocukları? Cumartesi annelerini düşündün mü? Gözlerinden akan kanlı gözyaşlarını anlayabildin mi? Peki ya el değmemiş, bozulmamış duyguların falakaya vuruluşunu?"

"madem ki köleyi azad edemedik efendiden mesele, efendiyi köleden kurtarmakta..."

Medeniyetin sevda pazarında yüreğini kardeşliğe koyma cesaretinde bulundun mu? Barışın insanca bir ihtiyaç olduğunu düşündün mü? Düşünmedin değil mi?

Hiç yolun düştü mü Ah Tamara'ya, bilmem... Geçen yıl Ah Tamara'ya gidip insanlık tarihinde bir yolculuğa çıktım. Koca koca dağları devire devire... Zamanın bu denli hızlı akışında bir bölümden öteki-ne geçerken birkaç yüzyıl sonrasına bir adımda sıçradın mı? İnsanı nasıl da şaşırtıyor değil mi?

Her şey kendi zamanında ve yerinde güzeldir. Bu güzellikleri yaşadın mı? Bir başka yerde, bir başka bedende uyandın mı? Uyanmadın değil mi? Diri diri mezara gömülüp üstün betonlandı mı?

Evrensel bir zihinle tarihle buluştun mu? Doğrunun öznel olduğunu; insan neye inanıyorsa kendisi için onun doğru olduğunu düşündün mü?

Peki; yolun hiç Urfa'ya düştü mü; Gisunlu akrepler ısırdı mı seni? Akrep acısıyla, derdini Halilül Rahman'daki balıklara anlattın mı? Balığın yüzündeki sevgiyi yaşadın mı? Ya balığın kayganlığını... Kim bilir; balığın kayganlığıdır belki de göllerindeki sevgisi. Ama ***balığın özgürlüğü yüzebildiğincedir.*** Hani, ***suyun özgürlüğü akabildiğince...***

Ya insanın özgürlüğü? Kaçıncı pişmanlıktır yaşadığın. Ne zamana kadar sürecek bu gaflet. Ne

www.netlive.com

zaman bitecek insanın insana ahkam kesilmesi? Ve kaç kez insana dair sorular sordun kendine?

Ne demişti Sokrates: ***"Sorgulanmayan bir hayat yaşanmaya değmez."*** Akıllı adam, anlamak lazım.

Suyun denizle, tohumun toprakla, insanın insanla buluşması ne zaman? Tüm buluşmalar, bir buluşma için olmalı; insanca yaşamaya dair...

Bir sevgiliyi beklemek gibi geliyor bana. Toprağın suya hasreti gibi tüketiyoruz yaşamı/zamanı...

Geceye neden bu kadar hasretsin, gündüzler tükenmemişken? Gündüz için yaşaman gerekirken... Yani aydınlık bir gelecek seni beklerken karanlıkların esiri olmak niye? Oysa aydınlık ne çok yakın sana. Aydınlık ne çok yakışır sana.

Güneşe gözlerini kapattığından beri, ***doğruları eğri görmenin yanılgısı bir ur gibi durmuş ruhunda.*** Ve silemiyorsun. Yoksa silmek mi istemiyorsun? Güneş seni kutsamayı beklerken pencerede; güneşe hasret yakışır mı sana? Güneş ki kocaman bir sevdadır yürekte. *(Güneş için derler ki; kocaman bir ateş topudur. Ama ne ateş! Milyonlarca derece ısıya varan bir ateş. Orada hiçbir şey katı değil,. Hatta sıvı bile değildir.)*

Geceye neden bu kadar hasretsin, gündüzler tükenmemişken? Gündüz için yaşaman gerekirken... Yani aydınlık bir gelecek seni beklerken karanlıkların esiri olmak niye? Oysa aydınlık ne çok yakın sana. Aydınlık ne çok yakışır sana.

Beni bırakıp giderken, kendi bildiğince yaşadın umarsızca. Oysa kocaman bir hasret pişmanlığı vardı gözlerinde. *(Ve sen hep fiziksel gözle baktın olgulara. Ruhsal, yürek gözü ve düşünce gözünü görmezlikten geldin.)* Yoksa yine o hasret mi sardı yüreğini? Neden bu vurdumduymaz yaşamı reva görüyor insanlar? Ve tabi ki sen?

Ama sen kimsin, niçin yaşıyorsun? Yaşamın anlamı ne, hiç aşık oldun mu? Peki özgür müsün?

Önemle bir parantez notu; yanıtı verilmemiş sorular. Ya da verilmişse de yanıtlar; kuru bir kafanın basit felsefe notları ötesine geçmemiş. Çünkü kuru kafanın dünya görüşü net ve felsefik olmadı.

Ve diyorsun ki ben artık değişemem. Deme öyle! ***Bu ülke hepimizin***. Değişmen senin elinde. Ne demişti Çin atasözü; ***"yarın bambaşka bir insan olacağım diyorsan, neden şimdiden başlamıyorsun?"***

"Sabanını sapladın mı toprağa tohumun hasretiyle" umut yeşermeli gül yüzlü anaların sabrıyla...

Ah haylaz kopyam! Boylu boyunca uzandığın ağacın altında, sana göz kırpan güneşle, kendi güzelliğini düşünüp alay mı ediyorsun kainatla? Oysa güzellik özünü kainattan alır. Ve senin güzelliğin sana göredir. Bunu nasıl inkar edersin? Kökü olmadan ağaç yaşar mı hiç?

Güzel olana ayna gerekir mi hiç?

Israr ediyorsun. Bir düşün. Umut etmeyi düşün. Ne demiş şair; ***"umut etmek, acı çekmek riskini göze almak demektir."***

Bir düşün, bütün yaptıklarına karşın sana açık bırakılan bir kapının olduğunu düşün.

Ah yüreği vurgun yemiş ülkem!

Hala bana inanmıyor musun? Boş tutkulara takılıp kalır mı insan? Bitmeyen özlemler beslemedik mi yüreğimizde insana ve sevdaya dair?

Ey ömrümün ortağı! Sıradışı sevdam! Bitsin artık yüreğindeki kelepçe! Yalnızlığın diyalektiği içinde diyalektik bir mutsuzluğu yaşamak reva mı insana?

Neden umutsuzsun?

Hiç düşündün mü köyleri yakılan köylüleri? Ya oyuncak diye el bombalarıyla oynayıp parçalanan çocukları? Cumartesi annelerini düşündün mü? Gözlerinden akan kanlı gözyaşlarını anlayabildin mi? Barış annelerinin yüreğine ses oldun mu? Peki ya el değmemiş, bozulmamış duyguların falakaya vuruluşunu?

İşkence ve dehşet yollarında faili meçhul cinayetlerin kahramanı, *"bu ülke seninle gurur duyuyor"* gerçeklerini düşündün mü? Hele bir halkın topyekün inkarına varan politikaları iktidar malzemesi yapan gerçeklerin at başı gittiğini?

Aklından hiç geçti mi, uzay çağındayız diye sunulan teknolojik biyolojik silahları. Ve bu silahlarla vurulan körpe bedenleri?

Düşündüm diyorsan; gel yüreğini yüreğine kat BARIŞSEVERLERİN!..

Barış içinde yaşama umuduyla...

Kürtler ve Sinema

Şefik ACARCAN

Yol

Güneşe Yolculuk

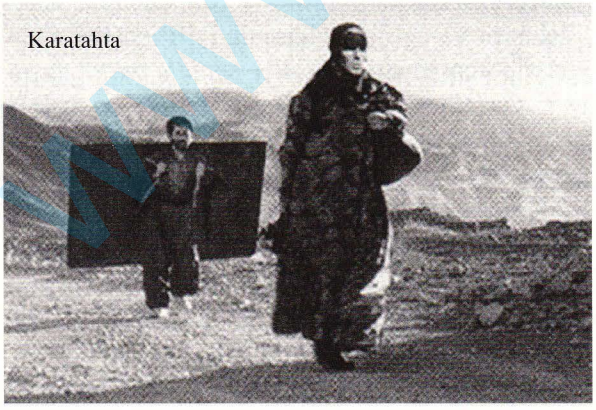

Karatahta

"Kürtler açısından sinema, çok önemli bir malzeme birikimine sahip olmakla birlikte, mevcut düzeyde özgürlük mücadelesini ve kültürel değerlerini dünyaya tanıtmanın etkili bir aracı olması itibariyle de mutlaka ciddiyetle ele alınması gereken bir alandır. Birçok güç, sinema aracılığıyla çok önemli mevziler elde edebilmiştir. Örneğin ABD, kendi kültürünü ve yaşam tarzını herhangi bir alanda örgütleyebilmek için Hollywood yapımlı filmlerden alabildiğine yararlanıyor. "

***

Kürt coğrafyasında son 20 yıldır yaşanan büyük siyasal hareketlenme çok değişik değerlendirmelere konu olmasının yanı sıra, sanatın bir çok dalına da azımsanmayacak düzeyde malzeme sundu. Kürtlerin tarihinde PKK ile başlayan süreçte yaşanan bu yükselişe ***"Kürt Rönesansı"*** denmesinin bir sebebi de budur. Her alanda bir altüst oluşun yaşandığı bu yeni evre, edebiyat başta olmak üzere sanatın birçok dalı için zengin bir çalışma imkanı ortaya çıkardığı gibi Kürtlerin tarihindeki birçok ilki de beraberinde getirdi.

Ulusal sinema için sadece belli bir sanat düzeyinin yaratılması yetmiyor

Her ulus, sinema alanındaki üretim kapasitesi, teknik altyapı, finans kabiliyeti, sektörel potansiyeli vb. noktalarda somut bir düzey yakaladıktan sonra ancak ulusal sinema dinamiklerine kavuşur. Çünkü sinema, sanatın da ötesinde bugün daha çok bir endüstri, bir sektör olarak ele alınıyor.

Ulusal sinema için sadece belli bir sanat düzeyinin yaratılmış olması yetmiyor. Bunun yanın-

www.netewer.com

da bu sanat düzeyini ve anlayışını beyaz perdeye yansıtabilecek teknik ekonomik altyapı da gereklidir. Dolayısıyla Amerikan, Fransız ya da Japon sineması gibi herhangi bir ulusun sinemasının varlığından bahsedebilmemiz için tüm bunların bir araya gelmesi şarttır.

Kürtleri düşündüğümüzde bu şartların hemen hemen tümünün bugün itibariyle oldukça zayıf bir durumda kaldığı açıktır. Bu nedenle başlangıç niteliğindeki ilk birkaç filmden hemen sonra *"Kürt sineması var mı yok mu?"* türünden bir tartışma, gereksiz olduğu kadar varolan enerji ve potansiyeli de yanlış noktalara kanalize etmek anlamına gelir ki, bu aynı zamanda sinemasal üretimi de olumsuz yönde etkileyecek bir durum olur.

Bugün için "Kürt sineması" diyemeyiz ama "Kürt filmi" ifadesini kullanabiliriz

Bu açıdan halk olarak bu alanda henüz daha işin başında olmamızdan ötürü Kürt sinemasının olup olmadığını tartışmaktan ziyade, *"sinema alanında bugün ve yarın neleri, nasıl yapmalıyız?"* tartışması çok daha önemlidir. *'Kürt sineması'* ifadesinin yerine, bugün itibariyle doğruya daha yakın olan *'Kürtler ve sinema'* ifadesini kullanmamızın nedeni de budur. Çünkü Kürtlerin sinemayla tanışması daha yenidir. Sinemadaki tarihleri henüz yok denecek düzeydedir. Sinema yapmanın hemen hemen hiçbir olanağına, en önemlisi de özgür koşullara henüz sahip değildir. Tüm bunlardan ötürü henüz bir İran sineması, bir Fransız ya da Mısır sineması der gibi rahatlıkla Kürt sineması diyemiyoruz. Fakat rahatlıkla Kürt filmi diyebiliyoruz. Çünkü Kürt sineması diyebilmek için bu alanda söz sahibi olmuş birçok ulusun geçirdiği evreleri bizim de geçirmemiz gerektiği açıktır. Ama gerek sektörel gerekse de sanatsal düzey açısından daha birçok zayıflığımız söz konusudur. Buralarda ciddi bir potansiyele ulaşmadıkça, en önemlisi de sinema dalında kendimize has

Değerlerimizin büyütülmesinin ve kalıcılaştırılmasının en etkili yolu, bunların sanatsal bir ifadeye kavuşturulmasıdır

Kürtler bu süreçte kendi tarihlerinde hiç yaşamadıkları yeni gelişmelere imza attılar. Ulus olarak silinmenin eşiğindeyken PKK öncülüğünde böylesi devrimsel bir sıçramayı yaşaması, Kürt halkının kendi dinamiklerini her alanda daha yoğun işletmesini ve bugüne kadar gelişimi engellenmiş birçok değerini yeniden keşfetmesini de beraberinde getirdi.

15 yıllık sıcak savaş sürecinde adeta yoktan var edilen bu değerlerin daha da geliştirilmesi, büyütülmesi ve kalıcılaştırılmasının en etkili yolu, kuşkusuz tüm bunların sanatsal bir ifadeye kavuşturulmasıdır. Bu bağlamda müzik, şiir, resim, roman vb. gibi dallarda birçok somut gelişme ortaya çıkarken yeni yeni gelişen ya da çeşitli nedenlerden ötürü fazla gelişme imkanı bulamamış olan dallar da vardır. Örneğin sinemacılık veya film sanatı, hem kadro hem teknik imkan hem de ekonomik altyapının zayıflığı açısından henüz açılmamış, dinamiklerini hemen hemen hiç kullanamamıştır. Son dönemlerde yeni yeni el atılan bu alan uzun vadede umut verici argümanlara sahip olmasında rağmen Kürtler açısından belli boyutlarıyla halen tartışma düzeyinde kalan yönleri de taşımaktadır.

Sinema Kürtler açısından yeni bir alandır

Sinemanın Kürtler için yeni bir alan olması, bugüne kadar değişik kesimler tarafından Kürtleri konu almış birçok film yapılmış olmasına rağmen, ***"Kürt sineması"*** biçiminde ifade edilebilecek bir olgunun varolup olmadığı yönündeki tartışmaları da doğal olarak beraberinde getiriyor. Böylesi bir tartışma da biz Kürtlerin özgünlüğünden kaynaklanıyor. Çünkü bugün sinema dalında belli bir düzey yakalamış uluslardan hiçbirinin tarihinde, daha ilk filmlerini yapmaya başlamalarıyla birlikte böylesi tartışmalara büyük ihtimalle rastlanmaz.

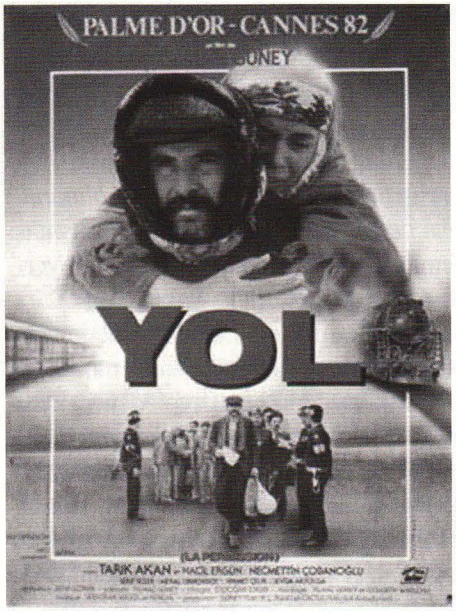

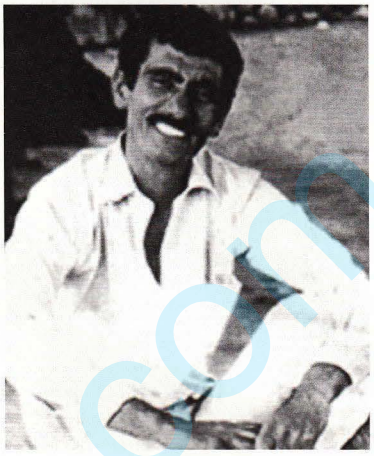

Yılmaz Güney'in birçok filminde ön plana çıkan motifler, Güney sinemasını rahatlıkla Kürt film sanatının temeli olarak saymamıza imkan sunuyor. Güney sinemasının yanında, benzer motifler ve öyküler içeren daha onlarca film mevcuttur. Bu nedenle uluslararası platformlarda genel anlamda Türk sineması kapsamında değerlendirilen birçok film, içerik, kültür, öykü, müzik vb. itibariyle aslında birer Kürt filmi olarak ele alınabilir.

bir sanat düzeyini geliştirmedikçe, Kürt sineması biçiminde bir ifade kullanabilmemiz, bu açıdan pek mümkün olamayacaktır. Ama Kürt filmi ifadesi için aynı şeyleri söyleyemeyiz. Kürt filmi kapsamında ele alınabilecek onlarca film sıralanabilir. Son dönemlerde çekilmiş ***'Mem û Zin', 'Siyabend û Xecê', 'Kilamek Ji Bo Beko', 'Ax', 'Güneşe Yolculuk', 'Sınır'*** vb. filmlerin yanı sıra ***'Yılmaz Güney sineması'*** da Kürt filmine alt yapı oluşturabilecek nitelikte çalışmalardır.

Yılmaz Güney'in birçok filmi, içerdiği motifler, öyküler ve müzik açısından rahatlıkla Kürt filmi kapsamında ele alınabilir. ***'Seyithan', 'Aç Kurtlar', 'Ağıt', 'Sürü', 'Yol', 'Umut'*** gibi filmlerde bu özellikler somut olarak kendisini gösteriyor. Çalışmalarını Almanya'da yürüten Kürt tiyatrocu ***Ferhat Qeçi***'nin dediği gibi ***"dil Türkçe, oyuncular ve bir kesim yöneticiler Türk ama 'Yol' filmindeki o karlı dumanlı dağlar kimin dağlarıdır? Şivanların yaşamı, yüzü dağlara dönük o süvariler hangi ülkedendir? Masal hangi halkın masalıdır? Onların hepsi Kürtlerin kültürüdür."***

Yılmaz Güney'in birçok filminde ön plana çıkan bu motifler, Güney sinemasını rahatlıkla Kürt film sanatının temeli olarak saymamıza imkan sunuyor. Güney sinemasının yanında, benzer motifler ve öyküler içeren daha onlarca film mevcuttur. Bu nedenle uluslararası platformlarda genel olarak Türk sineması kapsamında değerlendirilen birçok film, içerik, kültür, öykü, müzik vb. itibariyle aslında birer Kürt filmi olarak ele alınabilir.

Kürtlerin filmi, Kürtlerin sosyal gerçekliğini konu almalıdır

Halk olarak sinemaya daha büyük başarılara imza atmanın yolu, film yapımcılığında esas alınan ölçüleri kendi özgünlüğümüzde yaratıcı bir biçimde uygulamaktan geçiyor. Özellikle bu süreçte yapılacak filmlerin her şeyden önce Kürt toplumsal gerçekliğini yansıtması çok önemlidir. Kürtlerin filmi, Kürtlerin yaşamını, sosyal gerçekliğini konu almalıdır. Tabi bu, yaşamla bire bir olması gerektiği anlamına gelmiyor.

Film daha çok bir prizma görevi görmelidir. İlgi uyandırma ve toplumsal gelişime yön verme noktasında gereken rolü oynaması, buna bağlıdır. ***'Mem û Zin'***, ***'Güneşe Yolculuk'***, ***'Kilamek Ji Bo Beko'*** vb. filmlerin yanı sıra özellikle ***Yılmaz Güney sinemasının*** Kürtler arasında ilgi görmesi bu nedenledir. Aynı şekilde ***'Cesur Yürek'*** gibi filmlerin yoğun ilgi uyandırması, yabancı dahi olsa anlatılan öykünün Kürtlerin sosyal gerçekliğiyle büyük bir benzerlik taşımasından kaynaklanmaktadır.

www.netlove.com

Nasıl ki bir Avrupalı, Arap ve bir Rus da Türk filmi çevirebiliyorsa, aynı şekilde bir Türk de rahatlıkla Kürt filmi çevirebilir ve çekebilir. Çünkü önemli olan filmin neyi nasıl verdiğidir.

Sinemada Kürt'ün toplumsal bilinçaltındaki gizli yanlar açığa çıkarılmalı

Kürt açısından sinema, toplumsal yapının prizması olmayı başarmak kadar, bu yapının değişim ve dönüşümünü de yansıtabilmelidir. Değişim dönüşümü verirken, film bir boyutuyla bilinçaltına da hükmedebilmelidir. Çünkü Kürtlerin yaşamı, görünen ve bilinen yaşamdan çok, çıplak gözle görülmeyen, yürekte, bilinçaltında ve ruh dünyasında saklı olan yanlarda yoğunlaşmıştır. Her Kürt'ün yüreğinde, bilinçaltında normal toplumdakilerden çok daha çarpıcı yanlar bulunmaktadır. Tarihsel planda yaşananlar, toplumsal bilinç altında çok derin izler bıraktığından, sinema aracılığıyla bunları açığa çıkartmak, çok geniş kitleleri etkileyecek yapımları da beraberinde getirecektir.

Bu açıdan Kürt filminin etkili olabilmesi için belli yönleriyle mutlaka eleştirel ve sorgulayıcı olmak kadar, bilinçaltındaki gizli yanları da açığa çıkaran ve bunları dönüştürmeye çalışan bir özellik taşımalıdır. Çünkü Kürtlerin tarihsel toplumsal gerçekliği, neredeyse her şeyin bilinçaltına itilmesine yol açmıştır. Eleştirisiyle, sorgusuyla, sevinci, öfke ve nefretiyle, umut ve hayalleriyle Kürt, bir anlamda kendisini bilinç altına çekmiştir.

Duyumsadığı birçok şeyi güncel somut yaşama yansıtamadığı gibi, içinde bulunduğu baskıcı siyasal ortamda çoğu kez bunun önünde engel teşkil etmiştir. Dolayısıyla Kürt'ün bir yanı yaşamın somut görünen boyutundaysa, diğer bir yanı da içteki dünyasında ve bilinçaltında gizlidir. Ve yaşamın en çarpıcı, en dehşet verici, en coşkulu, en soylu ve en trajik yanları da burada yatmaktadır. Bu açıdan sinema, bilinçaltında Kürt'ün iç dünyasında yaşananları açığa çıkarmaya çalışmalıdır. Kürt sinemasının sanatsal özgürlüğü de daha çok bu biçimde ele alınmalıdır. Örneğin ***Başkan Apo***'nun 20 yıldır yaptığı kişilik çözümlemeleri böylesi filmler için mükemmel veriler sunmaktadır. Bu çözümlemelerde dile getirilen öykülerin filme dökülmesi halinde, en çarpıcı yapıtların ortaya çıkacağını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Gerçeğin gerçek olduğunu yansıtmaktan çok, gerçeğin nasıl gerçek olduğu işlenmeli

Tabi burada Kürtlerin yaşadıklarını hiçbir kurgulamaya gitmeden bire bir aynısını vermek, toplumsal gerçeklikle uyumlu film yapmak anlamına gelmiyor. Yani gerçeğin gerçek olduğunu yansıtmaktan çok, gerçeğin nasıl gerçek olduğunu vermek ve öyküyü bu temelde kurgulamak daha önemlidir.

Gerçeğin sanatsal ifadesi ve estetik kurgular, gerçeğin çıplak yalın anlatımından çok daha etkilidir. Çünkü *"sanat bir insan ürünüdür, sanatçının oluşturduğu bir şeydir. Eğer sinema sanat olmak istiyorsa, yaşamla kolay benzerlikleri yadsımalı ve tam tersine, kendini oluşturma özelliğini, yani kurguyu öne çıkarmalıdır."* ***(Sinemanın Yüzyılı, Giorgio Vincenti)*** Bu da sinemanın çok yönlü olmasını, toplumu derinden tanımasını ve toplumun değişik kesimleriyle bire bir diyalog içinde olmasını gerektiriyor.

Sinemacı toplumun ne yaşadığını bilmeli

Toplumun ne yaşadığını bilmeyen bir sinemacı, anlatacağı öyküyü çarpıcı bir kurguya dökemeyeceği gibi, sonuçta toplumsal gerçeklikle uyuşmayan bir kanala da sapabilir. Yaşamdan kopuk yapay ürünler ise seyirciye yabancı olacağından, beklenen ilgiyi uyandırmayacaktır. Bu açıdan Kürt filminde en önemli oldu, genelde Ortadoğu gerçekliğiyle uyumlu olmasıdır.

Ortadoğu motif ve öykülerinin estetik ifadelere kavuşturulması, bu alanda çarpıcı ürünlerin ortaya çıkartılması için vazgeçilmezdir. Son yıllarda Batı'nın çektiği filmlerde genellikle Ortadoğu motiflerinin işlenmesi bu nedenledir. Kürt filmi de bu eksende çok daha etkili bir rolün sahibi olabilir. Dolayısıyla konu insana ve toplumu ilişkin olmalı. Kurgu ise olabildiğince estetik ve çarpıcı olmalıdır. Bu da film yapımında sanatsal ve toplumsal kaygının ön planda tutulmasıyla yakından ilintilidir.

Yine ***Yılmaz Güney sineması*** da bu noktada çarpıcı bir örnektir. Bu konularda ***Atıf Yılmaz,*** 28 Ekim 2000 tarihli ***Yeni Gündem*** gazetesinin haftalık ekindeki söyleşisinde ***Yılmaz Güney***'in ağzından ***'Duvar'*** filmiyle ilgili bir not düşüyor ve *"niye böyle bir film yaptın?"* sorusuna aldığı yanıtı aktarıyor: *"Bunu yapmadan başka bir filmi yapmama imkan yoktu. Yıllardır içimde biriktirdiğim cerahati çıkartırsam ancak yeni bir şey yapabilirim."*

Güney'in bu cevabı, çarpıcı yapıtların nasıl ortaya çıkarılabileceğinin ipuçlarını da bize vermektedir. Bu açıdan Kürtler açısından önemli olan *"yılların cerahatini"* tarihteki trajedileri, çarpıcı bir sanatsal dile ve estetik bir yapıya kavuşturabilmektir. Neyin filmi niçin ve nasıl olmalı soruları, Kürt filmi için çok hayati bir önemdedir. Örneğin ***MKM*** bünyesinde çekilen ***'Ax'*** filmi, kısa metrajlı da olsa öykü ve kurgu itibariyle *"niçin"* sorusuna belli boyutlarıyla yanıt olabilmektedir. Yakılan Kürt köyleri, korucu baskısı ve devamında yaşanan göç dram *"niçin"* sorusuna birer yanıttır.

Kürtler kendi filmlerini çekmezse başkaları gelir çarpıtarak çeker

Kürt sinemasının gelişebilmesi ve hatırı sayılır bir formasyona kavuşması için şu an yaşananlar, geçmiş ve gelecektekiler mutlaka öncelikli olarak ele alınmalıdır. Aksi takdirde bu filmlerin yapılmaması, gelecekteki Kürt sinemasında önemli bir boşluk doğuracağı gibi, yeni yapıtların ortaya çıkarılmasını erteleyecek güçleştirecektir. Aynı zamanda bu boşluk, başkalarının kullanımına açık kapı bırakacaktır. ***'Işıklar Sönmesin'*** filmi buna güzel bir örnektir.

Yapılmayan filmin başkaları tarafından biraz da çarpıtılarak yapılacağını gösteren bu film, Kürt coğrafyasında 15 yıldır süren savaşın ortaya çıkarttığı bir ürün olsa da, öykü ve kurgu itibariyle daha gerçekçi ve etkili olanların yapılabilme imkanı bugün her zamankinden daha fazladır. Bu açıdan Kürt filmi öncelikle Kürtlerin yaşamından yola çıkarak kendini üretmelidir. Çünkü sinemada sanat, insanın geleceğine, geçmişine ve bugününe ilişkin olguları, sorunları özgün bir dille irdelemek, yorumlamak ve en önemlisi de bunları etkili görüntülere dönüştürebilmektir. Bu da birçok olguyu, iç içe olumlu bir tarzda kullanmayı gerektiriyor. Bir hikayeyi sadece olduğu gibi anlatmak, sinema yapmak için yeterli değildir. *"Sinema sanat olduğu kadar bir dildir de. Ve dil olmayı kurgu yoluyla edinir. Kurgu sayesinde film yönetmenin duygu ve düşüncelerini ilettiği bir söylem olur."* ***(Sinemanın Yüzyılı, Giorgio Vincenti)***

Kürdistan'da hiçbir ülkede olmadığı kadar çok sinemasal malzeme bulunmaktadır

Hemen hemen her Kürt'ün yaşamı bir film niteliğindedir. Çarpıcıdır, dramatiktir, trajiktir.

Sinema Kürtler için etkili bir tanıtım aracıdır

Kürtler açısından sinema, çok önemli bir malzeme birikimine sahip olmakla birlikte, mevcut düzeyde özgürlük mücadelesini ve kültürel değerlerini dünyaya tanıtmanın etkili bir aracı olması itibariyle de mutlaka ciddiyetle ele alınması gereken bir alandır. Birçok güç, sinema aracılığıyla çok önemli mevziler elde edebilmiştir. Sinemanın bu biçimde kullanımı, güncel planda daha da yoğunlaşarak devam ediyor. Günümüzde sinemanın bir endüstri haline gelmiş olmasının en önemli bir nedeni de budur. Örneğin ABD, kendi kültürünü ve yaşam tarzını herhangi bir alanda örgütleyebilmek için ***Hollywood*** yapımlı filmlerden alabildiğine yararlanıyor. Hatta özel olarak böylesi filmler yapılması için yoğun teşvikte bulunuyor.

www.neweva.org

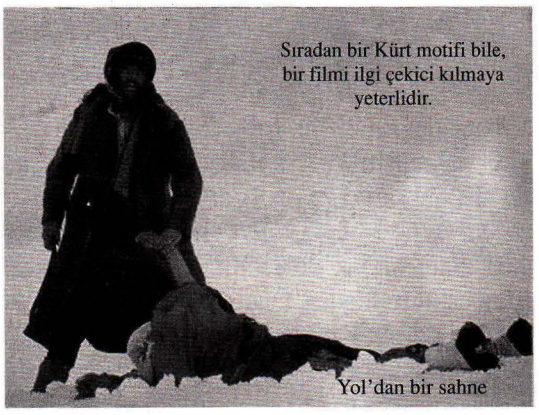
Sıradan bir Kürt motifi bile, bir filmi ilgi çekici kılmaya yeterlidir.

Yol'dan bir sahne

Halk olarak da çok kültürlü toplumsal bir yapıya sahip olmamız başlı başına bir malzemedir. Değişik kültürlerin yaşamlarını iç içe alan örgüsü değişik bir biçimde yansıtılsa dahi oldukça etkili filmler ortaya çıkabilir. Yine bölünmüşlük, parçalanmışlık, feodal değer yargılarının güncel planda yarattığı çatışma, iyi bir kurguyla çok çarpıcı yapıtlara dönüşebilir.

Kürtlerden önce egemen ülke sinemacıları, kendi bakış açıları doğrultusunda birçok filmde çarpık da olsa kullanmışlardır. Bu tip filmlerin hemen hemen tümü, yanıltıcı bir mesajla ve gerçeklerle uyuşmayan bir kurguyla verilmiş olmalarına rağmen, yine de belli bir ilgi uyandırmayı başarabilmişlerdir. ***'Eşkiya'***da filmin sonunda ince bir tarzda Kürt'ü siteme bağlama kaygısı kendini gösterse bile bu, ilgi uyandırmasını engelleyememiştir. Sıradan bir Kürt motifi bile, bu anlamda yapılacak bir filmi ilgi çekici kılmaya yeterlidir. Demek istediğimiz, Kürt'ün yaşamına dair hemen hemen tüm olgular, aslında film yapmak için önemli bir malzemedir. Değişik çevreler bu malzemeleri bugüne kadar bir biçimde kullandılar ama şimdi bunları doğru temellerde ve kendi gerçeğine uygun bir tarzda değerlendirme sırası biz Kürtlerdedir.

Bu sürecin sineması, klasik Kürt motifli filmlerden çok daha çarpıcı olmalıdır

Son 20 yıldaki savaş ortamının yarattığı malzeme ise apayrı bir niteliktedir. Etkisi kapsamlı olan savaş süreci, Kürt'ün kendi iç dünyasında yıllarca biriktirdiği olguları siyasal anlamda dışa vurmak ise, bunun sinemasal ifadesi de aynı nitelikte olmak zorundadır. Yılların biriktirdiği olguları, parçalanmış duyguları, trajedileri sanatsal bir ifadeyle beyaz perdede dışa vurmak durumundadır. Bu sürecin sineması, klasik Kürt motifli filmlerden çok daha çarpıcı olmalıdır. Çünkü bu yıllarda yaşananların kendisi çarpıcıdır.

Çekilecek filmler, bu yılların nasıl yıllar olduğunu göstermelidir. Örneğin kadın gerçeğinde yaşanan değişim, olağanüstü değerde bir malzemedir. Kürt kadınının geçmişiyle bugünü yaratıcı bir şekilde ele alındığında filmin klasikler arasına girmemesi için hiçbir neden yoktur. Örneğin *Diyarbakır Zindan* gerçeğinin sinemaya yansıtılması halinde kesinlikle çok çarpıcı bir ürün ortaya çıkabilir. ***Başkan Apo***'nun bu konuda yaptığı kişilik çözümlemeleri bunun ayrıntılarını verirken, Kürt tipinin sinemaya yansıtılması halinde ne denli önemli yapıtların ortaya çıkacağını göstermektedir.

Sinema, aynı zamanda bir mücadele aracıdır

Devletler düzeyinde olduğu kadar, özgürlük mücadelesi veren birçok halk da sinemayı bir mücadele aracı olarak değerlendirmeyi ihmal etmedi, etmiyor. ABD'nin geliştirdiği anti Sovyetik filmler, yine tüm Ortadoğuluları *"terörist"* gösteren yapımlar, silah pazarlarını etkileyecek tanıtım filmleri vb. birçok örnek, bu kapsamda ele alınabilir. Aynı şekilde özgürlük mücadelesi veren halklar da kendilerini tanıtma amaçlı birçok film yapmışlardır.

Dolayısıyla Kürtler de sinemayı bu yönlü değerlendirmeyi ihmal etmemelidir. Kürt halkının geliştirdiği mücadelenin demokratik kazanımlarını koruma, geliştirme ve bunları sanatsal ifadeye kavuşturmak için bu kaçınılmazdır. Çünkü sinema, aynı zamanda bir mücadele aracıdır da. Ama sinemayı, bir diplomasi ya da bir silahlı mücadele gibi ele alıp sonuçta salt bir propaganda aracı haline de getirmemek gerekir. Reel sosyalizmde sinemaya yüklenen bu misyon, sonuçta sinemanın tıkanmasından ve üretimsiz kalmasından başka bir sonuca yol açmadı.

Sıradan yansıtılmamalı

20. yüzyılın en kapsamlı mücadelesini veren bir halk olarak Kürtlerin birçok halkın tarihinde görülmeyen nitelikte kahramanlıkları ve ihanetleri yaşamış olması, Kürt filminde işlenebilecek en önemli özgünlüklerdir. Bununla bağlantılı olarak Kürtlerin geliştirdikleri mücadelede bir anlamda tüm dünyayla karşı karşıya kalmaları, işlenebilecek önemli özgünlüklerden biridir.

Tüm bunların sanatsal ifadesi, çok daha değişik olmak durumundadır. Kürtlerin tüm dünyayla karşı karşıya geldiklerini kabaca vermek yerine, önemli olan, bunun nasıl olduğunu yansıtabilmektir. Aynı şekilde bir dil yasağını da çıplak bir siyasal ifadeyle anlatmak yerine, bunun bir insanın şahsında nelere yol açtığını gösterebilmek çok daha önemlidir. Yine Kürt'ün tarihsel ve güncel olarak yaşadığı kahramanlıkları ve uğradığı ihanetleri film yaparken, sıradan bir direniş ya da ihanet sahnesi yerine, bu direnişin ve ihanetin nasıl ve hangi biçimlerde yaşandığını göstermek daha fazla önem taşıyor. Bir ***Eser Altınok*** arkadaşın yaşadıkları, ne sıradan bir ölüm ne de sıradan bir duygudur. Yine ***Hawar (Kahraman Bilgiç)*** örneğinin ihaneti de sıradan bir ihanet olmadığı gibi, bunların sahnelenmesi de sıradan olmamalıdır. Çarpıcı, etkileyici olmalıdır.

Sanata devrimci rol oynatayım derken sıradanlaştırmaya düşülmemeli

Sanata devrimci bir rol oynatayım derken, sanatı etkisizleştirme ve sıradanlaştırma riskinin de olduğu unutulmamalıdır. Ünlü Sovyet sinemacısı ***Eisenstein*** de sanatın (sinemanın) salt bir propaganda aracı olarak devrimin hizmetine verilmesi düşüncesini reddeder. Ona göre sanat, ancak kendi bütünlüğünü, bağımsızlığını koruduğunda gerçekten devrimci bir işlev görebilir. Bu açıdan sinemada sanatsal kaygı, devrimci amaçlara ulaşmak için de her zaman önde tutulmak durumundadır. ***Yeşim Ustaoğlu***'nun ***'Güneşe Yolculuk'*** filminde bu kaygıyı görmek mümkündür. Anlatımda zayıf yönleri olmakla birlikte, kuru bir propagandif örgüden ziyade, çarpıcı sanatsal anlatım daha fazla öne çıkarılmaya çalışılmıştır. Ve bu, filmin etkili bir propaganda rolü oynaması için de önemli bir olanak sağlıyor.

Kısacası Kürtlerin sinema serüveni henüz daha başlangıç aşamasında olsa da, uzun vadeli bir çalışma ve örgütlü bir kurumlaşmayla bu alanda yoğunlaşmak oldukça önemlidir. Bu çerçevede ciddi bir kurumlaşmanın yanı sıra, teknik, ekonomik ve eğitsel yönleri de içeren çok çeşitli bir çalışma içerisine girilmelidir.

Sinema üretim merkezinin oluşturulması sinema için hayati önemdedir

Öte yandan özgün bir nokta olarak Kürt sinemasının hem endüstriyel hem de sanatsal bazda oluşturulması ve geliştirilmesi için ***Başkan Apo***'nun sözünü ettiği Mardin-Urfa ovasının bir sinema üretim merkezi haline getirilmeye çalışılması, sinema için hayati önemdedir. Bu geniş alanın, teknik donanım başta olmak üzere, sinema için gerekli olan tüm olguların bir araya getirildiği bir merkez haline getirilmesi, sadece Kürtler için değil tüm Ortadoğu halkları için oldukça geniş imkanlar yaratacaktır. Burası aynı zamanda bir sinema eğitim okulu biçiminde de değerlendirilebileceğinden, bu projenin gerçekleşmesi çok daha büyük bir önem taşıyor. Tabii burada işler, daha çok Kürt sermayesine ve girişimci ruha kalıyor. Siyasal engellerin bu noktada fazla sorun teşkil etmeyeceği kanısındayız. Mardin-Urfa sinema merkezinin oluşturulması, bu anlamda tüm sorunlara belli bir çözüm üretme noktasında iddialı bir çıkış olacak ve Kürt ulusal sinemasının tüm dinamiklerini en etkili tarzda işletme olanağı yaratacaktır.

Bu çerçevede sinemanın değerlendirilmesi halinde ortak ulusal ruhun oluşumuna katkı sunmak kadar, demokratik özgürlük mücadelesini daha ileri safhalara taşıma noktasında da rolünü oynayacağı kesindir. Şu anki çabalar yetersiz de olsa, gelecek açısından oldukça umut verici gelişmeleri daha şimdiden ortaya çıkartmış olan sinemanın, bu anlamda halkımız için en önemli bir sanat dalı ve mücadele aracı olarak rolünü oynayacağını şimdiden söyleyebiliriz.

Artık Güneş Doğmuştu

Memyan Heval

"Küçük tepecikleri aştıkça görkemli alana bir adım daha yaklaşıyoruz. Karşımızda gecenin ay ışığına inat etrafına ışık saçan ve kocaman bir dağı aydınlatan ışıklandırmalar dikkatimi çekiyor. Milis arkadaşa soruyorum. "Bu dağın başında, bu ışıklar da neyin nesi oluyor?" Bunların projektörler ve termal kameralar olduğunu söylüyor. İçimden "dağlar da kontrol altına alınmak isteniyor" diyorum."

***

Anlamsızlaşan sınırları aşmakla anlamlı bir yaşama ulaşmanın ilk adımını atıyoruz. İdeal olan yaşama katılmanın ilk adımı, ilk heyecanı, ilk coşkusu, ilk korkusu, ürkekliği ve gelecekte göreceğim ilkler... İnsanın yaşamında ilkler hep belirleyici ve anlamlı olmuştur. Anlamlı olduğu kadar da güzeldir. Çünkü yaşam hep ilkler ile başlar ve ilkler ile devam eder.

Bir çok defa Kürdistan'ın parçalandığını duymuş ve okumuştum. Anlamı olmayan sınırların ötesine geçtiğimizde, bu gerçeği bütün çıplaklığıyla görecek ve şahitlik edecektim.

Anlamı olmayan bu tel örgütlere anlam vermeye çalışacaktım. Anlamsız olan bu tel örgüleri birçok defa aştığımı, hep onlarla

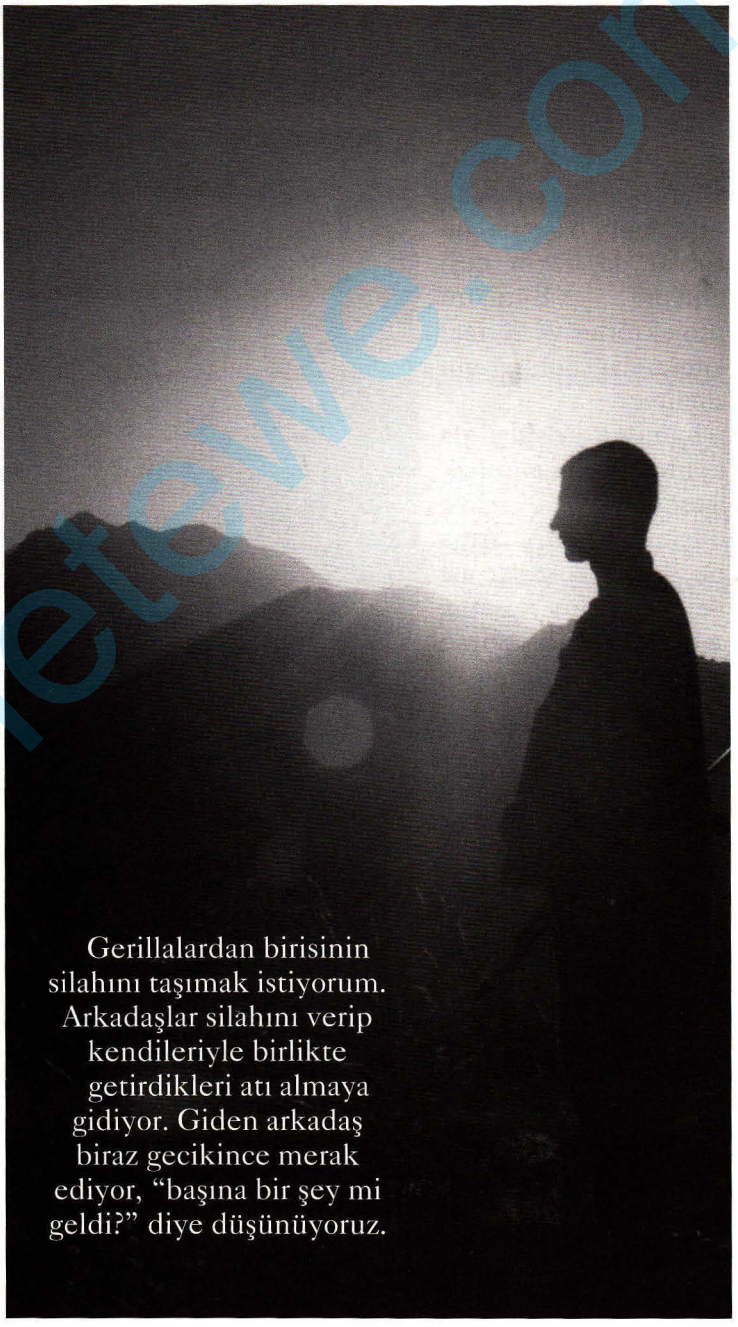

Gerillalardan birisinin silahını taşımak istiyorum. Arkadaşlar silahını verip kendileriyle birlikte getirdikleri atı almaya gidiyor. Giden arkadaş biraz gecikince merak ediyor, "başına bir şey mi geldi?" diye düşünüyoruz.

www.netewe.com

yaşadığımı daha sonra anlayacaktım. İlk gördüğüm kadın gerillaya şu sözleri söyleyecektim; "sanki bu dağlarda daha önce yaşamış gibiyim."

Milis ile birlikte beş arkadaşız. Gecenin alacakaranlığında Kürdistan'ın görkemli dağlarına yürüyoruz. Küçük tepecikleri aştıkça görkemli alana bir adım daha yaklaşıyoruz.

Karşımızda gecenin ay ışığına inat etrafına ışık saçan ve kocaman bir dağı aydınlatan ışıklandırmalar dikkatimi çekiyor. Milis arkadaşa soruyorum. "Bu dağın başında, bu ışıklar da neyin nesi oluyor?" Bunların projektörler ve termal kameralar olduğunu söylüyor.

İçimden "dağlar da kontrol altına alınmak isteniyor," diye düşünüyorum. Ama bu dağlar o kadar asi ve özgür bir yaşama sahip ki denetime almak mümkün müdür?

Bu dağlarda hiçbir değeri ve anlamı olmayan sahte ışıkları geçip doğanın ışığı altında yürüyüşümüze devam ediyoruz. Ancak buralarda bu doğallık anlamlı olabilir.

Tel örgüleri aşıp Kürdistan'ın diğer parçasına geçiyoruz. Burada derin bir nefes alıp heyecanımı yatıştırmaya çalışıyorum. İçimden bağırmak, çığlık atmak geliyor. Bu sevincimi diğer arkadaşlarla da paylaşıyorum. Milis müdahale ediyor.

"Askeri geçtik, ama daha geçmemiz gereken pastarlar da var" diyor ve yürümeye devam ediyoruz.

Birkaç saat yürüdükten sonra elektrikleri olmayan bir köye ulaşıyoruz. Kerpiçten yapılma bir evin bahçe duvarından atlayıp içeri geçiyoruz. Odada yanan gaz lambasının ışığında oturmuş, bizi almaya gelecek olan gerilla arkadaşları bekliyoruz. Bir ilki daha yaşamanın sabırsızlığı içindeyim. Yaklaşık üç saat dinledikten sonra gelen iki gerillayla merhabalaşıp ulaşmamız gereken noktaya doğru yola çıktık.

Gerillalardan birisinin silahını taşımak istiyorum. Arkadaşlar silahını verip kendileriyle birlikte getirdikleri atı almaya gidiyor.

Giden arkadaş biraz gecikince merak ediyor "başına bir şey mi geldi?" diye düşünüyoruz.

Diğer arkadaş "silah gerillanın bir parçasıdır; gerillanın silahı alınmaz" diyor. Bu beni daha da meraklandırıyor ve vicdanen rahatsız oluyorum.

Biraz sonra arkadaş bize ulaşınca geç kalmasının nedeninin huysuzluk yapan at olduğunu öğreniyoruz. Rahatlıyorum ve hemen silahını geri veriyorum.

Artık güneş doğmuştu. Koşarak noktaya ulaşıyoruz. Akşam saatlerinde yeni şervanların kampına doğru yol alıyoruz

Yeni bir gerillanın dilinden...

www.neevre.com

okuyucudan ✎ okuyucudan ✎ okuyucudan ✎ okuyucudan ✎ okuyucudan

Mümkün mü Seni Unutmak

Masmavi bir dünya yaratın bana
Hayat dolu günler yaşatın bana
Hasreti masal gibi anlatın bana
Mümkün mü unutmak seni Kürdistan'ım

Sevdalı başımda yeller gibisin
Bağrımı kavuran çöller gibisin
Sevgimle büyüyen güller gibisin
Mümkün mü unutmak seni Kürdistan'ım

Bırakıp gitsem de gurbet ellere
Bu sevda yüzünden düşsem dillere
Aşkın fermanı yok sevdim bir kere
Mümkün mü unutmak seni Kürdistan'ım

Yemyeşil baharım yazımsın inan
Nağmemde sazımda şarkımsın benim
Kalbimde yer etmiş aşkımsın benim
Mümkün mü unutmak seni Kürdistan'ım

Orhan Urkan - Marsilya

AMED

Seni sevmek benliğimde
Kimliksiz sorgusuz
Vatansız çaresiz
Sürgünde, özgürlüğün için Amed

Seni yüceltmek
Uğrunda ölmek
Kürdistan'ın tacı yapmak
Biz Apocuların sözüdür Amed

Sen insanoğlunun ilk anası
Kürt kızlarının kınası
Mezopotamya'nın güneşi
Düşmanın çilesi Amed

Duruşun hüzün verir bize
Nakışların göz kamaştırır
Düşman seni kıskanır
Başın hep dik olsun Amed

Rojhat Erdem - İlmenau, Almanya

- O YÜZ-

Şafaklar söküyor
o yüzde.
Çobanlar kaval çalıyor
Bir gerilla yürüyor
o yüzde:
Bir bebek doğuyor şafakta
o yüzde.
Ve
ilk kez öpüşmenin heyacanı
bir on yedisinde kızın
Mapusluğumun sebebi var
o yüzde

Kemal Demirbaş
Elbistan E Tipi Kapalı
Cezaevi

YAŞAMAK

Yaşamayı bilmemek
yaşamaktan acı olsa gerek.
Çünkü biz yaşarken acı
çekiyoruz.
Ben sadece senin için acı çekerim ve senin için yaşarım ve
senin için yaşadım ve senin
için ölürüm Ey Serok!

Muharrem Urucu - Hollanda

PARÇALANMIŞLIK

Kurtlar parçalıyor bir gerillanın
cesedini
sonra bir güvercin konuyor
gerillanın parçalanmış avucuna
yorgun
suskun
susamış
gideriyor susuzluğunu
avuçların kanlı bereketinden
ürküyor sonra güvercin
kurdun öfkeli bakışlarından
ve uçuyor
geriye iki damla yaş kalıyor
gerillanın avucunda
bir de parçalanmışlık

Ciban İMREK - Paris

www.netewe.com

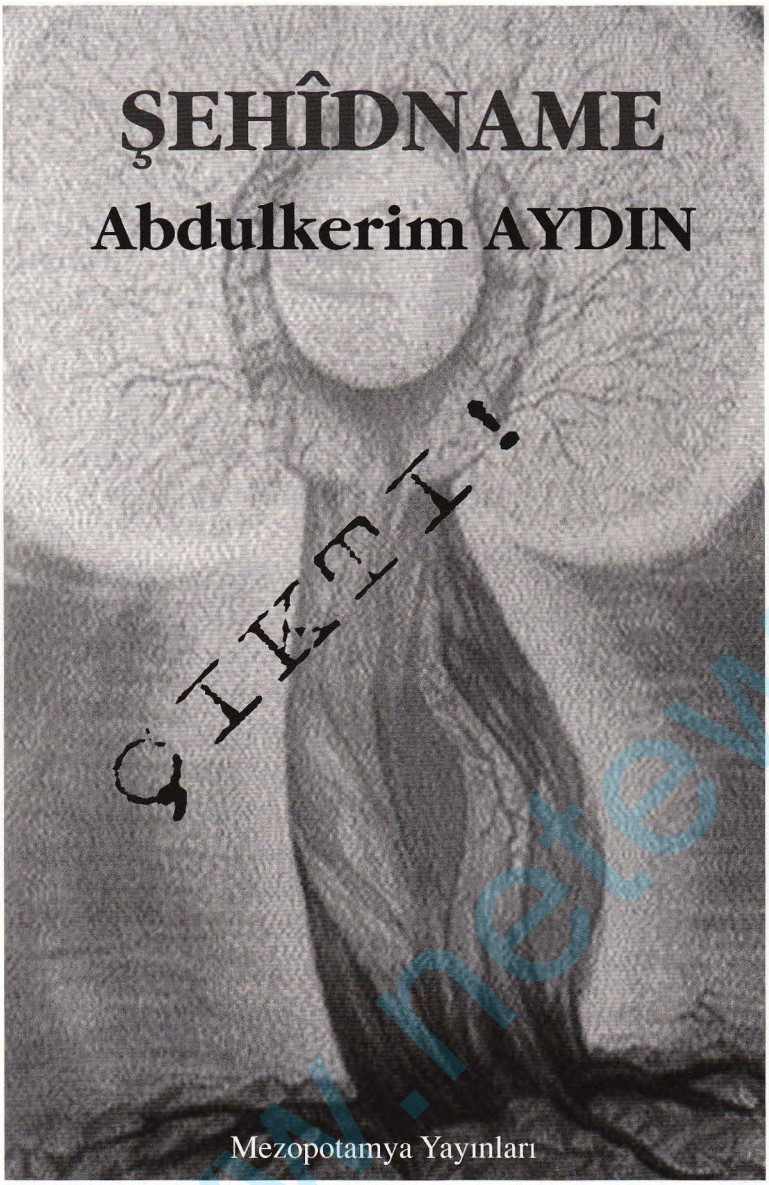

Mezopotamya Yayınları

Mezopotamien Verlag und Vertrieb GmbH
Stolbergerstr. 200
50 933 Köln/Deutschland
Tel: 0049 221 499 59 43

ŞEHÎDNAME

Xwendevanên hêja! Ez dixwazim derbarê naveroka ŞEHÎDNAME yê de çend gotinan bi kurtî bînim ziman. Bi rastî bîranîna şehîdan, bi taybetî nivîsandina li ser wan, ji bo min karê herî zehmet e.

Di ŞEHÎDNAME yê de, min xwest ez çar mijaran bi bîr bînim. Yek; şehîd ji bo gelekê bindest tên çi wateyê? Ji bo çi di nav gelan de nirx, pîrozî, serbilindî û rûmetên herî mezin in şehîd in? Dido; dema ku şehîd malbata xwe, qîza xwe, kurê xwe, bawşera xwe, xwestiya xwe, an jî evîndara xwe-evîndarê xwe, xweşiyên dinyayê û erkên têkoşîna azadiya gelê xwe dide ber bev, kîjan ji her duyan dide pêş? Sisê; şehîd, xwe li hember welatê xwe çawa deyndar dibîne, di nav bestên çawa de ye û di çi dereceyê de ji welatê xwe bes dike? Çar; bi taybetî, ew şêst û şeş qehremanên şehîd, bi kîjan dilî û bi kîjan bestan agir berdan bedenên xwe yên nazik û ciwan?

Hewldana min, ji deryayê dilopek be jî, min xwest ez bibim wegerê bestên şehîdan. Hewldana min jî, weke hewldana marmarokê ji bo vemirandina agirê Îbrahîm Xelîl e. Kesên beta niha rûmeta mirovatiyê bilind kirîn, her şehîd in.

Hezar hezar rêz û silav ji bo şehîdên nemir.

DİYAR

MİZAH-MİZAH-MİZAH

Komalık Adam ve Karısı

Adam komadadır, yanında ise karısı... Adamın gözleri nemli bir şekilde karısına doğru bakar ve kısık sesiyle konuşmaya başlar:

"İlk işten kovulduğum zaman yanımdaydın. İflas ettiğim gün oradaydın. Vurulduğum zaman ilk gözümü açtığımda seni gördüm. Trafik kazası geçirdiğimde hastanede baş ucumdaydın..."

Kadın da o arada takdir edilmenin mutluluğunu yaşıyordu. Adam devam eder: **"Şimdi komadayım ve yine başucumdasın. Sonunda anladım ama çok geç oldu; yahu sen ne uğursuz kadınsın!"**

Hepsi Zayıf

Öğrencinin biri Mısır'ın El Kaide Üniversitesi'nde okuyormuş. Yazılılar başladıktan sonra sömestr tatili olmuş. Arkadaşı Ali'ye;

"Ben memleketime gidiyorum. Sen bana notlarımı iletirsin. Eğer bir zayıfım varsa Ali'nin selamı var; iki zayıfım varsa Muhammed'in selamı var; üç zayıfım varsa Muhammet Emin'in selamı var dersin" demiş.

Arkadaşı notlara baktıktan sonra evini aramış. Babası çıkmış telefona. **"Ali orada mı?"** diye sormuş. Babası **"yok"** demiş. O da notu bırakmış: **"Ali geldiğinde söyle, Ümmeti Muhammed'in selamı var."**

Ödüllü Bulmaca

BULMACA

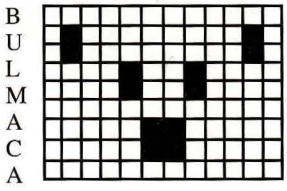

Soldan Sağa

1- Denizde balıkların veya küreklerin kımıldanışıyla oluşan parıltı - Bir ülkede baskı kurarak ve zor kullanarak hükümeti veya rejimi değiştirerek yönetimi devirme işi
2- Asya'da bir ülke - İlgi
3- Geveze - Bir bağlaç
4- Edebiyatın kısaltılışı - Boyna zincirle asılan, genellikle değerli metalden yapılmış süs eşyası.
5- Antalya'nın bir ilçesi - Zazaca'da allah - *'Tandır'* kelimesinin ortasındaki ünsüzler
6- Güney Afrika Cumhuriyeti'nin plakası - Sümük doku - Avuç içi
7- Kimsesiz, zavallı - Bir Kürt sanatçı
8- Şöhret, nam - Marksizmde toplumsal sınıf bilinci olmayan
9- Önderliğin doğduğu köyün Kürtçe adı - Ezgi, türkü, hava
10- Batı Anadolu'da zeybek - Soykırım
11- Vatan - "..... Vadisi" (Lübnan'da bir vadi"
12- Bir halay - Avrupa ile Asya kıtasını ayıran dağ
13- Demokrasi Partisi - *"..... Vurmasınlar"* (Tunç Başaran'ın 1989 yapımlı, Antalya ve İstanbul Film Festivali'nde en iyi film ödülü alan sinema eseri

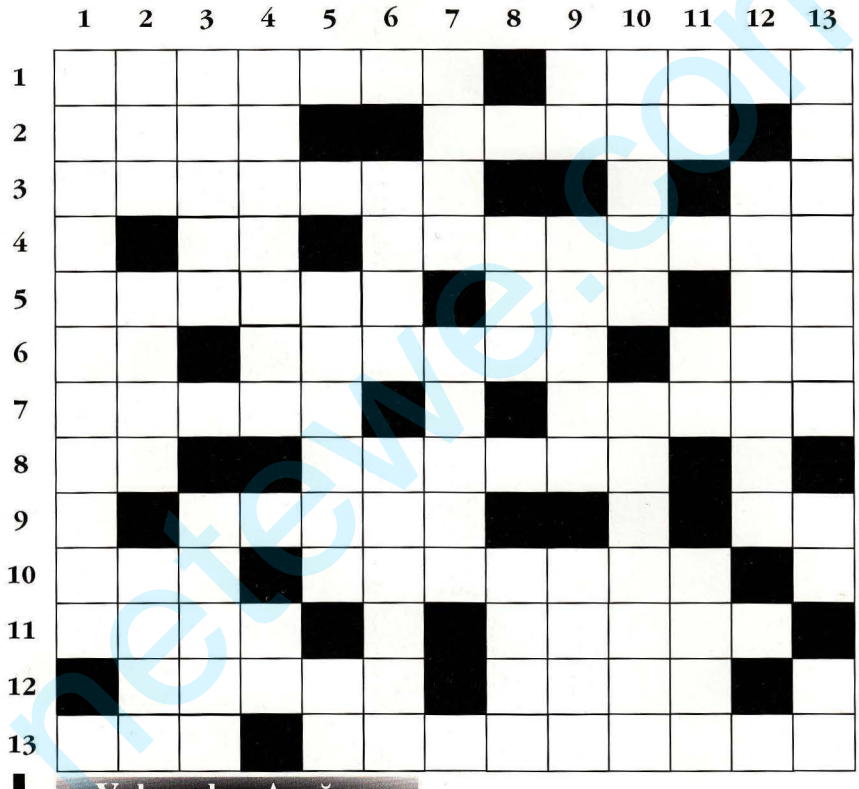

Yukarıdan Aşağıya

1- Çirkin Kral **2-** Fasıla - Bir erkek ismi - Adım aralığı
3- Aralıklı telden, metal veya ağaç çubuklardan yapılmış, genellikle taşınabilir koyacak - Glikojen ve yağların oksijen sarfiyatı ile yakılıp ürettiği yeni ATP yapımı enerji **4-** Yüksek okul - Türkiye'nin plakası
5- Ön yükselteçlerde kullanılan ve en ucuz bağlama yöntemi olan direk bağlamaya verilen ad - Kurçatovyum **6-** Hatay'da bir ova - Jeneratör **7-** *"Leyla ...."* (Kürt kadın siyasetçi) - Ağaçlarla kaplı bitki örtüsü **8-** Bir ilacın bir defada veya bir günde alınması gereken miktarı - Çok yiyen, doymak bilmeyen **9-** Rusça'da evet - Hazır - Yumuşak olmayan, katı **10-** Bir pamuk türü - Öç **11-** Eski Mısır tanrısı - Kamer - *"Daldan .... atlamak"*
12- Konya ilinden olan
13- Kürtçe'de sevgili, sevdalı - Radyum - Bir soru eki

Bulmacamızı doğru yanıtlayıp adresimize gönderen okurlarımız arasında yapacağımız çekiliş sonucunda üç okuyucumuz MEZOPOTAMYA Yayınevi'nden kitap ödülü kazanacaktır.
Adres: Postbus 2263 5600 Eindhoven

www.netewe.com